

provincie :: Utrecht

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht*

gehouden op 7 november 2005

Notulen

van het verhandelde in de vergadering

van Provinciale Staten van Utrecht

gehouden op 7 november 2005

Naamlijst

van de leden van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 7 november 2005

mr. B. Staal, *voorzitter*

L.C.A.W. Graafhuis, *griffier*

R. van Benthem, Zeist

dr. R. Bisschop, Veenendaal

drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal

A.J. van Bokkem, Amersfoort

drs. W.J. Bos, Oud Zuilen

mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort

ir. D.J. van den Burg, Utrecht

J.L.M.M. Damen, Leersum

mevr. drs. M.C. Das, Utrecht

mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk

mevr. L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen

drs. A.J. Ditewig, Bilthoven

mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik

mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen

drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht

M. van de Groep, Bunschoten

H. Hooijer, Amersfoort

E. Jongsma, Kamerik

mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes

mevr. I. van de Kamp, Amersfoort

mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal

F. Killi, Amersfoort

S.J. Klarenbeek, Soesterberg

H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein

J.F.M. Kloppenborg, Utrecht

M. van der Kolk, Utrecht

J. Konijnenbelt, Leusden

drs. J.A.J. Konings, Vleuten

A.T.A. Koopmanschap, Utrecht

mevr. J.C. Kramer, Bunschoten

C.J. van Kranenburg, Driebergen

mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein

M.F. van Leeuwen, Maartensdijk

dr. B. Levering, Montfoort

mr. A.G. van Malenstein, Maarn

drs. A. Najib, Utrecht

mevr. H. Nap, Veenendaal

W. de Niet, Zeist

drs. B. Nugteren, Utrecht

mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden

mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort

drs. J.H.A. van Oostrum, Houten

drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht

mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht

drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht

P.C. Pollmann, Doorn

G.M. Putters, Soestdijk

E.M.M. Rateland, Woerden

mevr. A.H. Raven, Utrecht

mr. J.G.M. Reerink, Zeist

mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht

drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist

J.L.N. Schreurs, Utrecht

P. Seldenrijk, Eemnes

mr. J.J.J. Streefland, Utrecht

S.D. Swane, Maarssen

mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht

drs. R. Vis, Amersfoort

mevr. drs. J. Vonk-Vedder, Abcoude

F.J. Vos, Werkhoven

drs. R.E. de Vries, Utrecht

L. de Vries, Harmelen

ir. B.A. Witteman, Kockengen

Bladwijzer

op de notulen van Provinciale Staten van Utrecht

Vergadering 7 november 2005

Onderwerp	Pagina	Nummer
BESTUUR EN MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 20 september 2005, dienst/sectorCS, nummer PS2005BEM34 inzake de half-jaarrapportage 2005 van de provincie Utrecht. Daartoe besloten	pag. 16 t/m 18	PS2005BEM34
Amendement A1, ingediend door de fracties van CDA, VVD, SGP en ChristenUnie, inzake garantstelling ecodeuct over de N237. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 16	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 6 september 2005, dienst/sector CS, nummer PS2005BEM41 inzake de programmabegroting 2006. Daartoe besloten	pag. 18 t/m 97	PS2005BEM41
Amendement A2 , ingediend door de fracties van CDA, PvdA en VVD, inzake niet-verhogen opcenten motorrijtuigenbelasting. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 60	
Amendement A3 , ingediend door de fracties van GL, VVD, CDA en PvdA, inzake beperking extra investeringen. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 78	
Amendement A4 , ingediend door de fracties van CDA, VVD en GL, inzake sociale cohesie. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 61	
Amendement A5 , ingediend door de fractie van het CDA, inzake financiering RAK en de bodemkaart. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 63	

Onderwerp	Pagina	Nummer
Amendement A6 , ingediend door de fracties van VVD, CDA, SGP en ChristenUnie, inzake landbouwstructuurverbetering. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 75	
Amendement A7 , ingediend door de fracties van PvdA, VVD, D66, GL, CDA en ChristenUnie, inzake begroting Randstad Regio. Het amendement is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 66	
Amendement A8 , ingediend door de fracties van D66 en GL, inzake verhoging bijdrage breedtesport. Het amendement is verworpen. Daartoe besloten	pag. 80	
Motie M1 , ingediend door de fractie van de SP, inzake meer biologische catering. De motie is verworpen. Daartoe besloten	pag. 86	
Motie M2 , ingediend door de fracties van GL, D66, ChristenUnie, SGP, VVD en PvdA, inzake voortzetting project intensivering Veldtoezicht Utrechtse Heuvelrug. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 77	
Motie M3 , ingediend door de fracties van GL, CDA, VVD, D66, SGP, PvdA en ChristenUnie, inzake ondersteuning mantelzorg. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 77	
Motie M4 , ingediend door de fracties van CDA, VVD, SGP en ChristenUnie, inzake uitwisseling personeel tussen gemeente, provincie en waterschappen (vliegende ambtenaar). De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 62	
Motie (amendement A9) M5 , ingediend door de fracties van VVD, CDA, ChristenUnie, PvdA, SGP en D66, inzake vermindering regelgeving. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 70	

Onderwerp	Pagina	Nummer
Motie (amendement A10) M6, ingediend door de fracties van VVD, CDA, SGP en ChristenUnie, inzake integrale veiligheid IJsselstein. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 69	
Motie (amendement A11) M7 , ingediend door de fractie van de VVD, inzake landschapsbeheer Utrecht. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 70	
Motie M8 (amendement A12) , ingediend door de fracties van PvdA en D66, inzake instelling Interprovinciaal Statenplatform Groene Hart De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	pag. 67	
Motie M9 , ingediend door de fracties van PvdA, GL, ChristenUnie, VVD en SGP, inzake ontwikkeling educatief project Tastbare Tijd. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 67	
Motie M10 , ingediend door de fracties van PvdA, GL en D66, inzake verruiming openingstijden SOS telefonische hulpdienst. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	pag. 68	
Motie M11, ingediend door de fracties van ChristenUnie en VVD, inzake internetsite voor en door jongeren. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 85	
Motie M12 , ingediend door de fractie van de ChristenUnie, inzake Laagte van Pijnenburg en Paleis Soestdijk. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	pag. 83	
Motie M13 , ingediend door de fracties van D66 en SGP, inzake cultuurhistorische knelpunten/Provinciale parels. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 79	
Motie M14 , ingediend door de fractie van D66, inzake toekomst Paleis Soestdijk. De motie is ingetrokken. Daartoe besloten	pag. 79	

Onderwerp	Pagina	Nummer
Motie M15 , ingediend door de fracties van D66 en ChristenUnie, inzake streefgetallen voor jongeren- en studentenhuisvesting. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 81	
Motie M16 , ingediend door de fractie van de ChristenUnie, inzake de meest efficiënte en effectieve wijze van monitoring voor het onderbouwen en toetsen van huidig en toekomstig provinciaal beleid. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	pag. 84	
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 juli 2005, dienst/sector CS, nummer PS2005BEM25 inzake de 4e wijziging Programmabegroting 2005. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM25
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 30 augustus 2005, dienst/sector CS, nummer PS2005BEM32 inzake de 5e wijziging Programmabegroting 2005 Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM32
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 4 oktober 2005, dienst/sector CS, nummer PS2005BEM35 inzake de 6e wijziging Programmabegroting 2005 Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM35
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 22 maart 2005, dienst/sectorCS, nummer PS2005BEM37 Vooronderzoek DigiDIV Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM37
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 september 2005, dienst/sector SGU, nummer PS2005BEM38 inzake wijziging Reglement van Orde provincie Utrecht 2003. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM38
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 september 2005, dienst/sector SGU, nummer PS2005BEM40 inzake de taakomschrijving plaatsvervangend voorzitter van Provinciale Staten. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM40
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 24 oktober 2005, dienst/sector SGU, nummer PS2005BEM39 inzake wijziging gedragscode Provinciale Staten. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM39

Onderwerp	Pagina	Nummer
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 7 november 2005, dienst/sector SGU, nummer PS2005BEM23 inzake wijziging subsidieverordening Statenfracties Utrecht 2002. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005BEM23
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 11 oktober 2005, dienst/sector SGU, nummer PS2005BEM44 inzake het strategisch kader voor de bestuurlijke zaken. Wordt behandeld in de vergadering van 9 januari 2006		PS2005BEM44
INFRASTRUCTUUR, MOBILITEIT EN ECONOMIE		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 6 september 2005, dienst/sector WVV/VSB, nummer PS2005IME07 inzake besteding dienstreserve WVV. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005IME07
RUIMTE EN GROEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 11 oktober 2005, dienst/sector REG/RLU, nummer PS2005REG08 inzake aankopen Middelwaard Vianen/Bestemmingsreserve inrichting Middelwaard. Daartoe besloten	pag. 42	PS2005REG08
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 juli 2005, dienst/sector REG/RLU, nummer PS2005REG06 inzake de subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderijen provincie Utrecht 2005. Daartoe besloten.....	pag. 97 t/m 100	PS2005REG06
STATEN (provinciale)		
Ingekomen stukken.....	pag. 15	
Vragenhalfuurtje	pag. 15	
Onderzoek geloofsbrieven van de heer A.T.A. Koopmanschap.	pag. 15	
Beëdiging van de heer A.T.A. Koopmanschap.	pag. 15	
De nationale actie ten behoeve van Pakistan.	pag. 15-16	

Onderwerp	Pagina	Nummer
ZORG, CULTUUR EN WELZIJN		
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 4 oktober 2005, dienst/sector MEC/DMO, nummer PS2005ZCW08 inzake de evaluatie provinciaal breedtesportbeleid 2004-2005. Daartoe besloten</p>	pag. 100	PS2005ZCW08
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 11 oktober 2005, dienst/sector MEC, nummer PS2005ZCW12 inzake het plan van aanpak Zorgeloos wonen met diensten en zorg in Zeist-Oost. Daartoe besloten</p>	pag. 42	PS2005ZCW12
<p>Motie Vlagtwedde met betrekking tot asielbeleid Daartoe besloten</p>	pag. 100 t/m 101	PS2005ZCW15

Presentielijst

Vergadering 7 november 2005

dr. R. Bisschop, Veenendaal
drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal
A.J. van Bokkem, Amersfoort
drs. W.J. Bos, Oud Zuilen
mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort
ir. D.J. van den Burg, Utrecht
J.L.M.M. Damen, Leersum
mevr. drs. M.C. Das, Utrecht
mevr L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen
mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik
mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen
drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht
M. van de Groep, Bunschoten
H. Hooijer, Amersfoort
E. Jongsma, Kamerik
mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes
mevr. I. van de Kamp, Amersfoort
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal
F. Killi, Amersfoort
S.J. Klarenbeek, Soesterberg
H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht
M. van der Kolk, Utrecht
J. Konijnenbelt, Leusden
drs. J.A.J. Konings, Vleuten
A.T.A. Koopmanschap, Utrecht
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten
C.J. van Kranenburg, Driebergen
mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk
dr. B. Levering, Montfoort
mr. A.G. van Malenstein, Maarn
mevr. H. Nap, Veenendaal
W. de Niet, Zeist
drs. B. Nugteren, Utrecht
mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort
drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht
mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht
P.C. Pollmann, Doorn

G.M. Putters, Soestdijk
E.M.M. Rateland, Woerden
mevr. A.H. Raven, Utrecht
mr. J.G.M. Reerink, Zeist
mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist
J.L.N. Schreurs, Utrecht
P. Seldenrijk, Eemnes
mr. J.J.J. Streefland, Utrecht
S.D. Swane, Maarssen
mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht
drs. R. Vis, Amersfoort
mevr. drs. J. Vonk-Vedder, Abcoude
F.J. Vos, Werkhoven
L de Vries, Harmelen
drs. R.E. de Vries, Utrecht

Afwezig:

R. van Benthem, Zeist
drs. A. Najib, Utrecht
drs. J.H.A. van Oostrum, Houten
ir. B.A. Witteman, Kockengen

Leden van Gedeputeerde Staten

J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
J. Binnekamp, IJsselstein
mr. J.H. Ekkers, Vianen
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
drs. J.P.J. Lokker, Soest
dr. G. Mik, Utrecht

Opening

De VOORZITTER: Ik open uw vergadering. Met bericht van verhindering zijn afwezig de heren Van Benthem, Najib, Van Oostrum en Witteman. De heren Pollmann en Van Bokkem zullen iets later komen.

Onderzoek geloofsbrieven

De VOORZITTER: Wij beginnen deze Statenvergadering met de introductie van een nieuw Statenlid, de heer Koopmanschap, wonende te Utrecht, die de plaats inneemt die is vrijgekomen door het vertrek van mevrouw Van Dongen. Zoals gebruikelijk zijn de geloofsbrieven van de heer Koopmanschap onderzocht. De commissie zal bij monde van haar voorzitter, mevrouw Raven, verslag uitbrengen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben de geloofsbrieven van de heer Koopmanschap onderzocht en wij hebben geen bezwaren tegen diens benoeming. U kunt dus tot benoeming overgaan.

De VOORZITTER: Dan stel ik de Staten voor overeenkomstig te beslissen. Ik verzoek de griffier en de nestor van de Staten de heer Koopmanschap binnen te geleiden.

Beëdiging van de heer A.T.A. Koopmanschap

De VOORZITTER: Ik verzoek u allen te gaan staan.
Mijnheer Koopmanschap, ik heet u welkom. Ik zal u de tekst van de belofte voorlezen en ik verzoek u daarna mij na te zeggen: "Dat verklaar en beloof ik".

"Ik verklaar dat ik, om tot lid van Provinciale Staten benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.
Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plich-

ten als lid van het provinciaal bestuur naar eer en geweten zal vervullen."

De heer KOOPMANSCHAP: Dat verklaar en beloof ik.

De VOORZITTER: Dank u zeer. Ik mag u als eerste feliciteren met uw benoeming in de Staten van Utrecht. U hebt, denk ik, absoluut gevoel voor timing, want u bent er nu meteen een dag aan kwijt. Maar niet alleen dat. U zult immers ook geconfronteerd worden met interessante beschouwingen. Als mijn gevoel mij niet bedriegt, gaat het vandaag ook over het brede bestuur van dit land. Zelf vind ik dat daarin wel enig ondernemerschap thuishoort. Ik ben dus ontzettend blij met de komst van een mijnheer Koopmanschap. (Applaus).

De VOORZITTER: Ik schors voor enige minuten de vergadering om de heer Koopmanschap te feliciteren met zijn benoeming.

Schorsing van 9.40 uur tot 9.44 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Ingekomen stukken

1. Brief van de provincie Flevoland d.d. 20 oktober 2005 betr. verzoek tot ondersteuning motie Provinciale Staten van Flevoland inzake motie Tweede Kamer met betrekking tot financiering Jeugdzorg.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje.

Niemand heeft zich aangemeld voor het vragenhalfuurtje.

De nationale actie ten behoeve van Pakistan

De VOORZITTER: Voor dit ingelaste agendapunt geef ik het woord aan mevrouw Raven.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Namens de Staten stellen wij voor één euro per inwoner beschikbaar te stellen voor de ramp in

Pakistan. Wij stellen daarom voor het college op te dragen uit te zoeken in hoeverre wij dat bedrag het beste op giro 800800 kunnen overmaken en of dit een specifieke bestemming kan krijgen.

De VOORZITTER: Verlangt een van de Statenleden daarover het woord? Dat is niet geval, zie ik.

Namens het college mag ik u zeggen dat wij vanzelfsprekend dat voorstel zullen uitvoeren. Als ik mevrouw Raven goed heb begrepen, verzoekt zij het college na te gaan of dat een algemene storting moet zijn op de bekende girorekening, of dat dit specifiek te koppelen is aan een bepaald project. Wij zullen dat doen. Naar ik aanneem wordt daarover in het fractievoorzittersconvent en/of in de commissie BEM gerapporteerd.

Ik mag aannemen dat de Staten dit voorstel steunen. Dan is conform dit voorstel besloten.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig hun voorstel.

PS2005BEM34

Halfjaarrapportage 2005 van de provincie Utrecht

Mevrouw SWETS (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De halfjaarrapportage 2005 is in alle commissies aan de orde geweest. Het CDA wil vandaag nog twee punten daaruit bespreken.

Ten eerste sta ik stil bij de garantstelling voor het ecoduct over de N237. Op 12 september van dit jaar hebben wij in de Staten uitvoerig gesproken over de garantstelling voor een eventueel tekort op de exploitatie van cluster Soest-1. Dit in relatie tot de hogere kosten voor het realiseren van het ecoduct over de N237. De Staten hebben toen tot deze garantstelling besloten, maar nog niet tot de dekking ervan. Uit het voorstel is toen geschrapd dat voor een bedrag van € 5.300.000 een voorziening zou worden getroffen ten laste van de algemene middelen. De dekking van de garantstelling is doorverwezen naar de commissie REG. Deze afweging heeft tot op heden echter nog niet plaatsgevonden. Toch wordt in de halfjaarrapportage voorgesteld een voorziening 'Kosten grondverwerving ecoduct' te vormen voor een bedrag van € 5.300.000. Dat lijkt ons geen goed idee. Daarom dienen wij hierbij, gesteund door de fracties van de

VVD, de SGP en de ChristenUnie een amendement in dat als volgt luidt:

Amendement A1 (CDA, VVD, SGP en ChristenUnie)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelend de Halfjaarrapportage 2005;

constaterende:

- dat Provinciale Staten van Utrecht op 12 september 2005 hebben besloten tot een garantstelling voor een eventueel tekort op de exploitatie van het cluster Soest I, voor zover deze het gevolg zijn van, t.o.v. eerdere ramingen, hogere kosten voor het realiseren van het ecoduct over de N237 ter hoogte van kilometerpaal 86.4;*
- dat Provinciale Staten van Utrecht niet hebben besloten dat voor de kosten van € 5.300.000 een voorziening zou worden getroffen ten laste van de algemene middelen;*
- dat in de Halfjaarrapportage 2005 van de provincie Utrecht wordt voorgesteld een voorziening kosten grondverwerving ecoduct N237 te vormen voor een bedrag van € 5.300.000;*

overwegende:

- dat de inhoudelijke en financiële afweging over de garantstelling voor het ecoduct over de N237 op 12 september 2005 is doorverwezen naar de commissie Ruimte en Groen;*
- dat deze discussie en afweging over de dekking van de garantstelling in de commissie Ruimte en Groen tot op heden nog niet heeft plaatsgevonden;*

besluiten:

- dat de discussie en afweging in de commissie Ruimte en Groen wordt afgewacht alvorens in Provinciale Staten tot een eindoordeel te komen ten aanzien van de financiering van de garantstelling voor het ecoduct over de N237;*
- dat niet wordt ingestemd met de vorming van een voorziening kosten grondverwerving ecoduct N237 voor een bedrag van € 5.300.000;*
- dat dit bedrag van € 5.300.000 wordt toegevoegd aan de stelpost voor nog toe te wijzen middelen.*

Het tweede punt betreft het tekort bij de bodemsanering. In de commissies BEM en WEM is hierover al uitgebreid gesproken. Het gaat immers om een belangrijke zaak. Het is ernstig wat er gebeurd is. Vanuit Gedeputeerde Staten is hierover uitvoerig uitleg gegeven en nu ligt er een goed verbeterplan vanuit de dienst Water en Milieu. Wij stemmen in met de financiële dekking van de situatie die is ontstaan en zoals die nu wordt voorgesteld. Wij merken daarbij op dat voor ons de structurele oplossing vanaf 2007 niet ten koste mag gaan van de doelen in het lopende PMP (Provinciaal Milieubeleidsplan) en WHP (Waterhuishoudingsplan). De vraag blijft of de situatie zoals die bij bodemsanering is ontstaan, zich ook bij een andere dienst kan manifesteren. Onkunde bij medewerkers – of is het soms onwil? – en het niet-transparant zijn van de financiën kunnen zich immers overal voordoen. Wij willen een herhaling van de situatie zoals die bij bodemsanering is ontstaan, voorkomen. Is het daarom een idee om ook bij de andere diensten hierop te controleren en per dienst een verbeterplan voor de financiële organisatie te maken, zoals bij de dienst Water en Milieu is gebeurd? Graag hoor ik een reactie hierop van het college.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve deel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VOS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De inbreng vanuit onze fractie bij de behandeling in de commissie was helder. Er is echter nog een paar punten blijven liggen. Bij de behandeling van de bodemsanering heb ik in de commissie voorgesteld een beleidsaudit voor de controlefunctie in te stellen; dus die in het algemeen breder te maken. Direct na de behandeling in de commissie is mij gebleken dat de subcommissie al aan de accountant heeft gevraagd op dat punt wat onderzoek te doen en daarover te rapporteren. Dat gevoegd bij de opmerking van de gedeputeerde bij de commissiebehandeling dat een overschrijding bij bodemsanering een incident is, betekent dit dat ik nu afzie van een voorstel.

Dan blijft nog over dat het ook in onze ogen onterecht is de kosten van het ecoduct ten laste te brengen van de algemene middelen. Ook financieel

gezien leek ons dat niet correct. Er zijn dan ook duidelijk andere afspraken over gemaakt tijdens de commissiebehandeling. Mevrouw Swets heeft al gezegd dat wij op dat punt het CDA ondersteunen, hetgeen ik hierbij bevestig.

De heer STREEFLAND (ChristenUnie):

Mijnheer de Voorzitter! In de voorliggende Halfjaarrapportage worden zaken benoemd die niet volgens plan gaan. Eigenlijk is dit een afwijking-rapportage. Ik lees daarin ook een goed zelfbeeld, namelijk dat er een voorbehoud gemaakt moet worden bij de kwaliteit van de prognoses. Wij lezen ook dat er wordt gewerkt aan de verhoging van de kwaliteit van de inschattingen. Daar zijn wij verheugd over.

Wij kunnen ons aansluiten bij de opmerkingen van het CDA aangaande de tekorten bij de bodemsanering. Dat geldt vooral ten aanzien van de opmerkingen over de inhoudelijke doelstellingen die daar niet onder mogen lijden. Daarom heeft onze fractie het amendement mede ingediend.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De opmerkingen richting collega's neem ik, na overleg, even mee.

Wat de garantstelling van de kosten van het ecoduct betreft, werd de dekking aanvankelijk gezocht bij de algemene middelen. Het college stemt echter in met de suggestie dit nog even te stallen in de post 'nog toe te wijzen middelen' en de discussie met de commissie REG af te wachten en dan te bekijken in hoeverre dekking binnen het totaal van de Heuvelrug mogelijk is. Daar komen de Staten dus vanzelf in overleg met de portefeuillehouder op terug.

Vanuit de financiële invalshoek heb ik ook in de commissie BEM uitvoerig stilgestaan bij het tekort bij de dienst Water en Milieu. Ik heb die gang van zaken betreurd. Wat mij betreft, is dit een incident. Wij proberen echter intern weer stevig orde op zaken te stellen. Wij hebben daarop dan ook een uitstekend verbeterplan voor de betrokken dienst losgelaten. In dat plan zitten natuurlijk tevens allerlei elementen in die van toepassing zijn op andere diensten. In die zin heeft dat plan ook zijn nut voor de hele organisatie. Het algemene besluit dat het college heeft genomen, is de controlefunctie, die nu gedecentraliseerd bij de verschillende diensten zit, mede naar aanleiding van dit soort voorvallen te

gaan centraliseren in de organisatie, waardoor wij centraal grip krijgen op dit soort onvolkomenheden en herhaling ervan in de toekomst kunnen voorkomen.

Mevrouw SWETS (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Als het college het amendement heeft overgenomen dan hoeft er wat ons betreft niet meer over het amendement gestemd te worden.

De VOORZITTER: Als het college het amendement overneemt, kan de rest van de Staten er echter tegen zijn. Voor een juiste gang van zaken moet ik het amendement dus wel aan de orde stellen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A1 te aanvaarden.

De VOORZITTER: Dan het voorstel zelve.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SP wil graag aantekening bij twee punten. De SP stemt tegen de gevraagde verhoging van € 50.000 voor het budget van NV Utrecht en tegen de gevraagde verhoging van € 37.000 voor het budget van het Interprovinciaal Overleg.

De VOORZITTER: Waarvan akte.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het geamendeerde voorstel, met de aantekening dat de fractie van de SP geacht wordt tegen enkele onderdelen te hebben gestemd.

PS2005BEM41

Programmabegroting 2006

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij noemen ons de presterende provincie, maar wat presteren wij? Die vraag stelde ik twee weken geleden via de griffie aan het ambtelijk apparaat. De fractie van het CDA wilde graag weten wat wij in deze coalitieperiode zoal voor de gemeenten hadden betekend; dus van bijdragen aan herstructurering van een bedrijventerrein, het aanleggen van een rondweg tot subsidies voor een molen of een museum. Nu, ik heb het geweten. Tot drie keer toe heb ik mijn voorstel per mail binnen de ambtelijke organisatie moeten toelichten. De klus zou dermate veel tijd in beslag nemen dat alles

doorbelast zou worden aan de griffie en aan het eind van het verhaal werd ik uitgenodigd om op het provinciehuis samen met de griffier mijn vraag nog eens mondeling te komen toelichten. Dat heb ik niet gedaan, voorzitter. Gelukkig hebben wij een griffier die dat voor mij deed en bovendien kan ik mijn uren niet declareren. Wij praten veel over prestatie-indicatoren, maar concreet aangeven wat er nu voor de inwoners van de provincie gebeurt, is blijkbaar een hele klus. Blijkbaar is er geen integraal dossier per gemeente. De uitkomsten van de inventarisatie zullen wij aan de Staten presenteren; die hebben er dan allemaal wat aan.

Gelukkig kunnen wij trots zijn op onze financiële prestaties. Voor ons ligt een begroting die klinkt als een klok, met een extra financiële ruimte van € 9.000.000. Het definitieve resultaat over 2004 is € 13.900.000, veroorzaakt door meevallende inkomsten zoals opcenten en rente-inkomsten, en minder uitgaven op programma's. En dan heb ik het nog niet eens over het eigen vermogen. Dat is inmiddels uitgegroeid tot € 576.000.000, waarvan € 100.000.000 min of meer onmiddellijk vrijgemaakt kan worden. Het CDA is voor het investeren van een deel van het eigen vermogen in de Utrechtse samenleving. Randvoorwaarde hierbij is, dat de Utrechtse burgers ervan profiteren. Over de randvoorwaarden en de financiële consequenties hiervan komen wij binnenkort te spreken.

Deze riante financiële situatie van de provincie heeft voor het CDA en ook voor PvdA en VVD consequenties voor de opcenten. Concreet betekent dit dat wij voor 2006 niet akkoord zullen gaan met een trendmatige verhoging, zoals het officieel heet. Wij willen geen lastenverzwaring voor de burgers in een tijd waarin volop gediscussieerd wordt over hoe wij de burgers tegemoet kunnen komen. Met het niet verhogen van de opcenten kunnen wij dat. Wij realiseren ons dat dit in strijd is met het coalitieakkoord. Financiën zijn echter een middel om het coalitieakkoord uit te voeren. En wij kunnen constateren dat ons doel, de uitvoering van het coalitieakkoord, niet in gevaar komt. Daarom zal ik in tweede termijn ook namens de coalitie een amendement indienen om niet over te gaan tot een trendmatige verhoging van de opcenten.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik een informatieve vraag aan mevrouw Raven stellen? Het niet-trendmatig verhogen van de

opcenten slaat een structureel gat van € 3.000.000 in de begroting. Kan zij tevens de dekking daarvan duidelijk maken?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Ja, dat staat in de motie.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Kan mevrouw Raven dat nu al aangeven?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Het eerste jaar komt de dekking uit de algemene reserve. Het tweede jaar komt het uit de stelpost en vervolgens zijn wij dan in een nieuwe Statenperiode aangekomen en dan wordt het in de meerjarenraming meegenomen.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Dat betekent dus een structurele tegenvaller van € 3.000.000 die jaarlijks zal doorwerken en die de eerste twee jaar incidenteel gedekt zal worden. Dat vind ik niet erg solide. Het zou beter zijn als er posten aangewezen zouden worden die daarvoor met een structurele doorwerking geheel of gedeeltelijk geschrapt worden. Nu wordt de rekening gewoon neergelegd bij het bankboekje van de provincie.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Ja, dat klopt. Ik heb echter daarnet uitgelegd hoe de financiën van de provincie ervoor staan.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Het probleem is dat er een verschil is tussen structurele tegenvallers en structurele lasten en incidentele meevallers en incidentele

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Wij beseffen natuurlijk dat dit een structurele doorwerking heeft.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter!
De opmerking van de heer Bijkerk gaat uit van een volstrekt statische begroting. Alsof er op de begroting slechts een bedrag van € 10.000.000 beschikbaar is, waarin nu een gat van € 3.000.000 wordt geslagen. Zo zit het natuurlijk niet in elkaar. Ook de heer Bijkerk weet dat wij bijvoorbeeld bij de Kwatta-1-operatie erin geslaagd zijn om het beleid bij te buigen. Bovendien zijn er allerlei zaken die

voor deze collegeperiode zijn afgesproken en die in de nieuwe periode zullen vrijvallen. Dat moet hem als oppositieleider toch uitermate veel plezier doen? Daarop wordt dan een claim gelegd die eenvoudig te verwerken is als wij zien wat het vermogen van de provincie is.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Voor ons zijn die opcenten of de trendmatige verhoging daarvan helemaal geen dogma. Het is een middel tot een doel. Maar het gaat er wel om – en dan kijk ik in het bijzonder naar de coalitiepartijen – dat men degelijk financiert en dat men niet met eenmalig geld een structurele tegenvaller dekt. Dat is mijn punt van kritiek. Wij komen daarover straks nog te spreken. Ik ben namelijk ook heel benieuwd naar de opvattingen van de gedeputeerde Van Bergen en ook naar die van gedeputeerde Lokker over deze opvallende koerswijziging. Zij zijn immers de architecten van het collegeakkoord.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Dat is misschien opvallend. Ik wil de heer Bijkerk er echter ook op wijzen dat wij bij de behandeling van de voorjaarsnota dachten dat wij nog een positief saldo hadden van ongeveer € 7.000.000. Aan het einde van het verhaal was dat saldo echter wel € 13.600.000. In die zin is dit amendement dus volstrekt geen statisch verhaal en daarom kunnen wij dit zo voorstellen.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter!
Er is veel financiële dynamiek, maar wij moeten wel in de gaten houden wat incidenteel is en wat structureel.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Daarover hebben wij wel degelijk nagedacht. Ik hoop niet dat de tijdsduur van deze interrupties van mijn spreektijd af gaat.

De VOORZITTER: Interrupties worden toegerekend aan degenen die ze plegen. De antwoorden daarentegen zijn voor de rekening van de geïnterrupteerde.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Het afgelopen jaar hebben wij regelmatig gediscussieerd over de veranderende samenleving. Wij

hebben aan het college van GS gevraagd met voorstellen te komen die te maken hebben met integratie, of beter gezegd met sociale cohesie. Geld is er echter nog niet voor vrijgemaakt. Daarom zullen het CDA, de VVD en Groen Links hiervoor in tweede termijn een amendement indienen om voor 2006 en 2007 € 500.000 beschikbaar te stellen. Het onderwerp valt wat ons betreft onder de portefeuillehouder voor zorg, maar dat betekent niet dat alle projecten onder zorg moeten vallen. Het onderwerp moet nadrukkelijk breder worden bekeken. Wij zullen bijvoorbeeld bij de voorjaarsnota terugkomen met een voorstel om in Amersfoort een project van de Kamers te ondersteunen. Dat is een project op het snijvlak van cultuur en welzijn om ouderen beter te laten integreren in de nieuwbouwwijk Vathorst. Een pilot die mogelijk eveneens in de nieuwe wijk Veenendaal-Oost ingezet kan worden.

Soms presteren wij als provincie prima, maar beslist de landelijke overheid anders. Het CDA hecht sterk aan mantelzorg en vindt het belangrijk dat vrijwilligers worden ondersteund. Wij zijn bezorgd dat met de komst van de WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning) het onduidelijk wordt wat gemeenten met het ondersteunen van de mantelzorg gaan doen. Wij zijn blij dat staatssecretaris Ross € 10.000.000 extra beschikbaar heeft gesteld voor de mantelzorg, maar wij zijn verontrust omdat het geld niet is geoormerkt. Wij willen dan ook graag dat de gedeputeerde bij de staatssecretaris aandringt op het oormerken van dat geld. Bovendien hoop ik dat de fracties hun collega's in de Tweede Kamer willen oproepen bij de behandeling van de begroting van VWS het geld voor de mantelzorg te oormerken.

Onlangs werd op de Wereldalfabetiseringsdag het rapport over kenniseconomie en laaggeletterdheid gepresenteerd. Dat is een rapport van de universiteit van Nijenrode. In bedrijven gaat vaak wat fout door verkeerde communicatie of gedeeltelijk fout uitgevoerde opdrachten. Met de digitalisering wordt dit alleen maar erger. Wij kondigen alvast aan dat wij binnenkort met een initiatiefvoorstel komen om samen met de ROC's (Regioniaal Opleidings Centrum), schoolbegeleidingsdiensten, Kamers van Koophandel en de provinciale afdelingen van MKB (Midden- en Klein Bedrijf) en VNO/NCW (Verbond van Nederlandse Ondernemingen/

Nederlands Christelijk Werkgeversverbond) een oplossing te zoeken om analfabetisme aan te pakken.

De provincie heeft de afgelopen twee jaar prima gepresteerd in het maken en vaststellen van plannen. PMP, WHP, SMPU (Strategisch Mobiliteitsplan Provincie Utrecht), Streekplan, Reconstructieplan, goede en realistische plannen, die nu tot uitvoering moeten komen. Het CDA ziet graag dat het beleid dat hier in huis gemaakt wordt ook handen en voeten krijgt in de gemeenten. Daarnaast zijn er ook allerlei veranderingen gaande als het gaat om Jeugdzorg en de WMO. Wij denken dat de kwaliteit van de uitvoering van deze plannen vaak staat of valt met een goede samenwerking met de gemeenten. Daarom stellen wij voor een uitwisseling van personeel tot stand te brengen. Ook waterschappen kunnen daarbij worden betrokken. Wij willen graag dat het college van GS de uitwisseling die er nu is evalueert en met voorstellen komt om deze zogeheten vliegende ambtenaren in te zetten.

In de vorige Statenvergadering hebben wij de financiering van Landinrichting RAK-Kromme Rijn (Ruilverkaveling met administratief karakter) uit het Stimuleringsfonds afgewezen. Het CDA doet vandaag bij de begroting een voorstel om de bodemkaart, die nu voor € 800.000 ten laste komt van de nieuwe strategische projecten, te financieren uit het Stimuleringsfonds en vervolgens het RAK te financieren uit de strategische projecten voor € 450.000.

Wij vinden het voorstel om jonge boeren te ondersteunen bij bedrijfsovername heel goed. Brussel staat klaar om mee te financieren en zo kan ondersteuning van de opvolgers bijdragen aan de vitaliteit van het landelijk gebied en van de landbouw als beheerder ervan. Het Utrechts Agrarisch Jongeren Contact heeft aangegeven dat er veel animo voor zal zijn. Wij vragen de gedeputeerde ons op de hoogte te houden of dit ook inderdaad het geval is. In onze provincie zijn allerlei plannen gemaakt en er zijn plannen in ontwikkeling voor het bevorderen van een ecologische en economisch duurzame landbouw. De agrarische sector krijgt het steeds moeilijker door allerlei factoren waar wij als provincie niets aan kunnen veranderen. Omdat wij de agrariër zien als onmisbare schakel als beheerder

van ons landschap willen wij graag voorwaarden creëren, waarbij de agrariërs een goed bestaan kunnen hebben. Landinrichtings- en gebiedsgerichte projecten dragen daaraan bij. De integrale aanpak van landbouwstructuurverbetering, ruimte voor natuur, water en recreatie is een goede aanpak. Wel hebben wij hierover een aantal vragen.

In de diverse plannen die tot uitvoering komen, blijkt dat vooral als het om landbouwstructuurverbetering gaat er een achterstand is, omdat er geen geld beschikbaar is voor de uitvoering. Graag horen wij van de gedeputeerde hoe dit geldgebrek kon ontstaan. Omwille van de tijd zullen wij niet alle projecten apart noemen. Wij zijn van mening dat wij geld beschikbaar moeten stellen om zaken die nu blijven liggen vlot te trekken. De VVD zal daartoe met het CDA en de SGP in tweede termijn een amendement indienen om € 750.000 beschikbaar te stellen voor landbouwstructuurverbetering, waarbij het concreet gaat over kavelruilactiviteiten inclusief ondersteuning kavelruilcoördinator en boerderijverplaatsing.

Wij zijn kritisch als het gaat om het steeds weer nieuwe plannen bedenken voor hetzelfde gebied. En dan heb ik het over plannen als De Venen en de landinrichtingsplannen. Wij moeten overgaan tot presteren. Het kan zijn dat plannen verouderd zijn en er nieuwe ontwikkelingen en inzichten zijn. Toch mag dat niet betekenen dat de afspraken die gemaakt zijn en waar draagvlak voor is daardoor niet tot uitvoering komen. Als wij daarmee wachten, is immers de kans groot dat er helemaal niets gebeurt.

Het CDA was en is een warm voorstander van de vorming van de Statencommissie IME. Wel zouden wij de I van infrastructuur ook willen uitbreiden naar de I van innovatie. In de provincie Utrecht vinden door investeringen van kleine bedrijven zeer veel innovaties plaats. Kleine bedrijven zijn echter niet in staat om deze innovaties te vermarkten, waardoor hoge winsten en dus de mogelijkheden voor verdere investeringen ontbreken. Het CDA zou graag zien dat de TFI (Task Force Innovatie) hiertoe kennisbijeenkomsten en een innovatiemarkt organiseert, waarbij innovatieve MKB-bedrijven de mogelijkheid krijgen zich aan de markt te presenteren. Hiervoor moet naar onze mening geen nieuwe organisatie opgetuigd worden, maar gebruik worden gemaakt van bestaande netwerken, zoals de

door Syntens in het verleden opgezette Digikringen, die bij de TFI bekend moeten zijn.

Het CDA heeft vragen over het effect op de projecten van de TFI, nu blijkt dat vrijwel de helft van het jaarbudget niet is opgemaakt. Niet-uitgegeven geld blijft voor de TFI behouden. Het project ICT-onderweg besteedt een bedrag van € 250.000 voor de voorfase en kent een uiteindelijke investering van € 25.000.000. De voorstellen die hieruit voortvloeien zullen wij kritisch blijven volgen. Dat geldt ook voor acties die ondernomen worden om € 42.000.000 gereserveerd geld uit Pieken in de Delta naar de Noordvleugel te halen en vervolgens naar de projecten die hieruit voortvloeien. Tot slot willen wij weten waarom de gedeputeerde geen deel uit maakt van het bestuur van de TFI.

Een andere kwestie is de vraag of de provincie een bijdrage aan de introductie van de OV-chipcard moet leveren. In de begroting van 2006 wordt € 500.000 gereserveerd. De OV-chipcard moet ervoor zorgen dat meer mensen gebruik maken van het openbaar vervoer, dat er niet of minder zwart gereisd wordt, de instaptijd en daarmee vertraging binnen het openbaar vervoer wordt verminderd en de veiligheid wordt verhoogd. Ook zal de OV-chipcard aan de vervoersbedrijven een grote hoeveelheid marketinginformatie bieden, waar nu nog apart onderzoek naar gedaan moet worden: zoals het aantal reizigers in een bepaalde tijd op een bepaalde lijn. Het CDA vraagt zich af of de overheid mee moet betalen aan een project dat vooral de vervoerders veel extra informatie, lagere kosten en een verhoogde kwaliteit van de dienstverlening biedt. Graag een antwoord hierop van de gedeputeerde. Wij houden vast aan de toezegging dat op dit terrein geen 'Alleingang' van de provincie plaats zal vinden.

De achterstand in het onderhoud van provinciale wegen baart het CDA zorgen. Momenteel vindt er nog monitoring plaats, waarna zal worden besloten of er extra middelen nodig zijn.

Bij de behandeling van de voorjaarsnota hebben wij een aantal voorstellen gedaan. Het idee van de roetfilters is overgenomen door het college van GS. Dank daarvoor. Het maken van beeldkwaliteitsplannen is toegezegd, maar dat zien wij in de begroting niet terug. Ook de aandacht voor streekproducten zien wij niet terug in de begroting. Graag een reactie van het college waarom niet.

Wij zijn het er niet mee eens om in de begroting € 1.000.000 uit het Stimuleringsfonds te halen voor de steenfabriek Bosscherwaarden. Een project waar de gemeente Wijk bij Duurstede geen cent aan mee wil betalen en waarover in verband met Ruimte voor de Rivier veel onduidelijkheden bestaan, steunen wij niet.

Tot slot voorzitter de bestuurlijke organisatie. 'Tot slot', omdat dit niet het onderwerp is waar de inwoners van Utrecht nu op zitten te wachten. Te merken aan de hoeveelheid papier die ik de afgelopen weken over dit onderwerp heb ontvangen, denken veel bestuurders daar anders over. Er lijkt heel wat te worden gepresteerd. Papier is echter geduldig. Regio Randstad, NV Utrecht, Holland Acht, P4, de Holland Wet, het IPO. Iedereen houdt zich op het ogenblik met de structuurdiscussie bezig en men is het niet met elkaar eens. Voor het CDA is het van belang dat de beslissers democratisch gelegitimeerd zijn. Gekozen volksvertegenwoordigers die door de kiezer afgerekend kunnen worden op hun prestaties. In de volgende vergadering zullen wij verder over de kaders praten. Als wij de provincie Utrecht mooier willen maken, dan kiezen wij voor een provincie waarbij het om de inhoud gaat en om een discussie die dicht bij de burgers staat.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb in de afgelopen dagen bij de voorbereiding voor deze beschouwingen voortdurend moeten denken aan het kabinet-De Quay. Dat begon in 1959 onder een geweldig goed economisch gesternte van de jaren zestig. De kabinetten-Drees waren wat dat betreft in staat geweest het volk een beetje dom te houden. In de jaren vijftig ging het economisch echter al snel een beetje beter.

De VOORZITTER: Van welke partij was die mijnheer Drees ook alweer?

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ja, mijnheer De Quay was natuurlijk een KVP-er. Maar goed. Ik kom daar echter nog op terug. Wim Kan heeft namelijk in die tijd in een van zijn oudejaarsconferenties een mooie passage aan kabinet-De Quay gewijd. Hij vroeg zich daarin af waar die economische ontwikkeling vandaan kwam. Had die eigenlijk wat te maken met dat kabinet-De Quay?

Hij zei toen: "Kabinet-De Quay economisch succesvol noemen is net zoiets als een ijscoman die op een snikhete dag al zijn ijsjes verkoopt, een voortreffelijk zakenman noemen". Kijk, soms heb je de wind mee en daarbij dacht ik gelijk aan ons college. Hoe zit dat nu als ik naar die begroting kijk? Ligt zo'n zonnig begrotingsbeeld nu wel aan dit college? Of moet ik iets dergelijks zeggen als Wim Kan indertijd deed? Of ligt dat aan andere dingen? Nee, dat ligt voor een belangrijk deel echt aan ons college. Er is een goed treasurybeleid en ik ben dan ook blij dat er nu ook eindelijk de aankondiging in staat, dat wij in de toekomst creatiever zullen omgaan met dat alsmaar groeiende eigen vermogen. Wat dat betreft, is het nog te vroeg dat wij, zeg maar, vandaag wat gaan doen aan de opcenten en de trendmatige verhoging. De heer Bijkerk heeft het onmiddellijk al goed gezien. Wij moeten natuurlijk behoedzaam blijven omgaan met de problematiek, zoals de gedeputeerde voor financiën en het hele college tot nu toe hebben gedaan. Dus ik ben ook benieuwd naar de reactie van het college op de manier waarop dat volgens de motie gedekt wordt. Het zal echter duidelijk zijn dat als wij kijken naar het totale financiële begrotingsbeeld, wij het niet meer kunnen volhouden die opcenten trendmatig te verhogen. In dat prachtige collegeakkoord – ik ben de heer Bijkerk dankbaar voor diens complimenten – hebben wij destijds de inspanningen in het SMPU verdubbeld. Die bekostiging moet natuurlijk niet wegvallen.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Om in bijbelse termen te spreken, de heer Levering, of misschien moet ik zeggen: de heer Van Bokkem, is in korte tijd van Saulus Paulus geworden. In de commissie BEM heb ik van de PvdA nog begrepen dat men voluit ging voor de trendmatige verhoging van de opcenten. Nogmaals: dat is voor ons geen dogma. Ik wil echter duidelijk maken hoe de dingen lopen en wat er nu in zo'n achterkamertje bij de coalitie gebeurt. De heer Levering heeft wel een heel snelle denkontwikkeling doorgemaakt. Misschien is dat in het weekend gebeurd, ik weet dat niet. Dat is dus wat anders dan wanneer de heer Levering nu doet alsof het een geleidelijke gedachteontwikkeling is geweest. Als hij voorts zegt dat hij benieuwd is te weten hoe de gedeputeerde dat zou willen dekken, betekent dat voor

hem dan ook dat hij op zijn schreden terugkeert op het moment waarop de gedeputeerde zegt dat dit niet goed te dekken is?

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, hoor. Wij zullen de gedeputeerde wat dat betreft helpen. Ik bedank de heer Bijkerk voorts opnieuw voor zijn compliment over ons snelle denken.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het is mooi dat de heer Levering zich op die manier ervan af maakt. Ik maak echter gewoon duidelijk dat hij binnen een of twee weken

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan dat natuurlijk wel uitleggen. De heer Bijkerk raakt bij mij nu een snaar, dat begrijpt hij wel. Natuurlijk hebben wij wel behoorlijk wat moeite gehad met deze stap. En waarom? Als wij kijken naar waarom het gaat, dan gaat het om de autobezitters. Zo raar zit die provinciale belasting nu eenmaal in elkaar. Inmiddels heb ik begrepen dat 25% van de huishoudens geen auto bezit. Als wij nu naar de natuurlijke achterban van de PvdA kijken en wij gaan op dit niveau iets weggeven, dan komt dat niet bij die achterban terecht. Dat klopt allemaal, maar die achterban heeft er in dit geval niet voor betaald. Het volgende probleem is dan dat als wij bekijken over welk bedrag het nu gaat – jaarlijks € 3.000.000 op de provinciale begroting – dan gaat het voor die autobezitters slechts om € 5. Wij kunnen ons dan afvragen waarom wij dat dan doen. Daarover heb ik het in de afgelopen dagen met een aantal mensen gehad. Daarbij kreeg ik andere verhalen te horen. Zoals: elk orgaan dat de heffingen verhoogt, zegt dat het slechts om een paar euro gaat, maar als je dat voor alle burgers van Nederland bij elkaar wordt optelt, krijgen wij toch te maken met vervelende bedragen. Dat betekent dat het schrappen van een verhoging van de opcenten misschien slechts een klein gebaar is, maar dat wij die verhoging van de lastendruk voor de Nederlandse burger niet kunnen corrigeren. Als wij echter zien hoe de financiële situatie van de provincie nu is, dan kunnen wij als PvdA niet vol blijven houden dat die trendmatige verhoging broodnodig is voor de provincie. Natuurlijk hebben wij ons er wel van verzekerd, zeg ik tegen de heer Bijkerk, dat dit een eenmalig verhaal is. Wij hebben

er dan maar echt eventjes in die achterkamertjes hard over gesproken. Dat betekent dat het coalitieakkoord overeind blijft. Wij zijn nog maar één keer van het coalitieakkoord afgeweken. Dat betrof ook zo'n zinvolle aangelegenheid, zo'n rationele stap, namelijk toen wij hier in dit huis, maar ook op andere plekken, spraken over de nieuwbouw van het provinciehuis. In het coalitieakkoord stond dat er beslist geen nieuwbouw moest zijn. Toen zei echter iemand dat nieuwbouw goedkoper zou zijn dan een andere oplossing. Dus het werd nieuwbouw. Dat van die opcenten zou dus de tweede keer zijn dat wij afwijken van het coalitieakkoord en de PvdA staat er volledig achter.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het is een hele geruststelling dat te vernemen. Akkoorden kunnen natuurlijk veranderd worden. Het gaat mij er echter om dat de PvdA twee weken geleden nog diametraal anders dacht en sprak over dit punt. Dus er is wel een heel heftig denkproces geweest achter de schermen in dat kleine, zweterige coalitiekamertje.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt. In verband met de tijd zal ik maar even snel naar de positie van de provincie gaan. Ik moet nu een heleboel tijd vanwege de interrupties door mijnheer Bijkerk inhalen. Of was het nu mijn eigen tijd, voorzitter? De positie van de provincie. Mevrouw Raven klaagt lichtelijk dat wij het daar weer over moeten hebben. Dat is eigenlijk wel zo. Wij kunnen echter niet anders. Tegen de positie van de provincie en met die komende WGR+ kunnen wij misschien wel op een andere manier aankijken. Ik ben persoonlijk nu in staat zo'n vijftien jaar van de provincie goed te overzien. In het begin van de jaren negentig was ik wethouder van een kleine gemeente, waarbij ik regelmatig met de provincie te maken had. Ik kan u vertellen dat het een wereld van verschil is. In die tijd vroegen wij wel eens aan de gedeputeerden die langskwamen of waarbij wij op bezoek gingen: "Doe nu toch eens wat; pak uw regionale rol nu eindelijk eens." Die gedeputeerden deden dat gewoon niet. De provincie putte zich in die periode nog vooral uit in het niet voor de voeten lopen van de gemeenten. Ik heb het niet zo op met die enorme slogans. Er zijn ook nota's over de pres-

terende provincie. Ik vind echter dat wij die titel inmiddels met enige trots kunnen dragen. Het gaat er dus om dat die provincie echte problemen moet aanpakken. Als zij dat niet doet, dan herkent de burger de provincie helemaal nooit. Wij zijn toch al wat weggestopt. Ik vind dat dit op een heel goede manier lukt. Er zal het een en ander moeten veranderen in de komende tijd. Dat zal het lastigste worden. De provincie zal een herkenbaar, democratisch orgaan moeten zijn. Dat is nu al lastig. Het wordt wel beter, maar het is lastig. In deze discussie presenteert iedereen oplossingen. De meeste mensen weten hoe groot de nieuwe provincies moeten worden. Wij van de PvdA hebben wel eens gezegd waarom wij niet naar de vorm van een Randstadprovincie toe zullen gaan. Dat is echter toch nog een heel lastige aangelegenheid. Misschien is het veel beter heel precies de problemen te benoemen waar wij mee te maken hebben. Volgens de PvdA zijn de grootste problemen waarmee wij op het ogenblik mee te maken hebben natuurlijk die WGR+ die eraan komt en die grote consequenties heeft. De rood-groendiscussie die echt gevoerd moet worden. Natuurlijk ook de bestuurlijke drukte in de Randstad en dan ten slotte de Randstad als Europese regio. Ik kom daar straks nog even op terug.

Vandaag lag er ter bespreking natuurlijk het stuk over het strategisch kader bestuurlijke zaken. Dat is terecht naar de decembervergadering verplaatst. Daarom zal ik daarover nu slechts heel globaal iets zeggen. Het is een goed stuk, waarin de problemen op gemeentelijk, provinciaal en bovenprovinciaal niveau geschetst worden. Aangaande de problematiek op gemeentelijk niveau zijn wij het nog niet helemaal met elkaar eens. Er wordt nog een beetje gesteggeld. Ik zie ook dat er andere zinnen komen te staan als het bijvoorbeeld gaat over gemeentelijke herindeling en de wijze waarop gemeenten hun achterban zouden moeten raadplegen. Ik vind het heel goed dat de sfeer op provinciaal niveau echt verandert. Het BRU (Bestuur Regio Utrecht) en de provincie hebben heel lang met de ruggen naar elkaar toe gestaan. Maar deze nota ademt echt een geheel andere sfeer. Dat is een goede zaak. Het bovenprovinciale niveau is een lastige aangelegenheid. Als de WGR+ doorgaat, moeten wij iets doen. Utrecht is te klein, maar een Randstadprovincie is natuurlijk voor Den Haag

weer te groot. Dat zal men in Den Haag nooit goedvinden. Die bemoeien zich immers nu al overal mee.

Er zijn echter enige concrete zaken. De Holland Acht is met een manifest gekomen en heeft geconstateerd dat de Randstad op het lijstje van Europese regio's van de vijfde naar de negentiende plaats is gezakt. Dat betekent dat er grote problemen zijn, maar met die constatering zijn die niet opgelost. Wij vinden het echter een goed idee dat er een commissie aan de gang gaat om nu eens echt definitief met ideeën te komen, ofschoon wij wel zien dat het nog altijd een groot verschil is of men van binnen naar buiten loopt of van buiten naar binnen. Het perspectief van het landelijk gebied verschilt toch altijd sterk van het stedelijk perspectief.

Wij zien ook hoe het mis kan gaan. Ik kondig hier maar even een motie of eigenlijk een amendement aan over regio Randstad. Wat gebeurt er? Er is een bureau aan de gang waar wij zeer ontevreden over zijn. Daarover hebben wij uitgebreid gesproken. Wij keuren de begroting ervan niet goed. Onze gedeputeerde stemt tegen en wat gebeurt er? Het clubje stelt toch de begroting maar vast. Wij zullen in tweede termijn met een amendement hiervoor komen, omdat zo iets niet zomaar kan.

Aan de andere kant komen wij ook met een voorstel voor de inrichting van een Statenplatform voor Het Groene Hart. Dat is echt een gebied waar te zien is dat de verschillende provincies er niet met elkaar uit kunnen komen. Dat betekent dat wij moeten proberen dat overleg op Statenniveau voor elkaar zien te krijgen.

Tot slot kondig ik nog twee moties aan. De ene motie betreft het boek "Tastbare tijd", waarvan wij graag een educatief project willen maken. Ook zullen wij met een motie komen van het over de SOS-telefonische hulpdienst.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij houden weer onze traditionele beschouwingen ter vaststelling van de begroting. Is dat een jaarlijks ritueel? Nee, het is het uitgelezen moment waarop wij de zaken waarvoor wij als politieke partij staan, voor het voetlicht brengen en waarop wij nader ingaan op zaken die de fractie van de VVD bezighouden, ofschoon de ons daarvoor toegemeten tijd wel dwingt tot beperking.

Namens mijn fractie richt ik mij achtereenvolgens op de opcenten op de motorrijtuigenbelasting, op de vermindering van regelgeving en de administratieve lastendruk, de vergunningverlening bij de provincie, veiligheid, landbouw, natuurbeleid en een initiatief voor jongeren. Ik zal dan eindigen met te spreken over de positie van de provincie.

Ik heb al diverse malen gesproken over de riant financiële positie van de provincie. In dat verband heb ik in mijn fractie naar voren gebracht dat het tamelijk curieus is dat wij aan de ene kant beschikken over een enorm eigen vermogen en dat wij aan de andere kant hebben moeten bezuinigen om onze begroting in evenwicht te houden. Voorts heb ik al enige malen gezegd dat het moeilijk is uit te leggen dat grote extra investeringen, zoals bijvoorbeeld € 60.000.000 uit het Stimuleringsfonds, moeiteloos konden plaatsvinden.

Omdat de VVD zich aan het coalitieakkoord wenst te houden – afspraak is immers afspraak – heeft onze fractie zich gehouden aan de afgesproken verhoging van de opcenten. Wij zijn dan ook verheugd dat binnen de coalitie overeenstemming kon worden bereikt om voor 2006 af te zien van een verhoging van de opcenten. Wij moeten immers vaststellen dat voor de uitvoering van het coalitieakkoord geen verhoging van de opcenten nodig is. De financiële positie van de provincie is riant, maar de verhoging van de energieprijzen jaagt vele huishoudens op extra kosten.

Ja, deze begrotingsbehandeling is voor de VVD op voorhand al geslaagd. Dat wil overigens niet zeggen dat steun aan onze voorstellen al op voorhand moet worden onthouden. In dit verband is het betoog van de PvdA boeiend, wanneer de heer Levering zegt dat terughoudendheid met lastenverhogingen op haar plaats is. Wij zijn dat volledig met hem eens. Ik zou hem bijna ‘de liberale vonk’ geven. De VVD merkt in het algemeen op, dat het college een solide en gedegen beleid voert. Het is mede aan dit beleid te danken dat zich de mogelijkheid voordoet om af te zien van een verhoging van de opcenten.

Vorig jaar sprak ik bij de behandeling van voorjaarsnota en begroting over de regelgeving. Volgens de VVD beschikt de overheid over een overdadige hoeveelheid regelgeving, waarvan steeds wordt geroepen dat regelgeving afgeschaft dan wel

vereenvoudigd dient te worden. Dergelijke pleidooien klinken de fractie van de VVD als muziek in de oren. Relatief gezien gebeurt er echter te weinig en blijkt dat er in de praktijk steeds weer nieuwe regelgeving wordt toegevoegd. Wij vinden dat de provincie Utrecht hierbij een voorbeeld moet stellen door van afschaffing dan wel vereenvoudiging van regelgeving een prioriteit te maken. Dat houdt tevens in in welke mate de provincie voorwaarden kan scheppen om procedures te bekorten. Dat betekent dat, zoals wij al eerder voorstelden, er een operatie uitgevoerd moet worden, waarbij systematisch alle regelgeving wordt getoetst op de punten: noodzakelijkheid, vereenvoudiging en afschaffing.

Tevens vindt de VVD dat de invoering van het zogeheten horizonprincipe voor regelgeving moet worden geïntroduceerd, waarbij de regelgeving na verloop van een bepaalde periode automatisch vervalt als niet uitdrukkelijk wordt besloten dat de regelgeving moet blijven bestaan.

Ten slotte verdient het overweging om nieuwe taken en uitbreiding van bestaande taken, voor zover dat mogelijk is, tevens aan een tijdslijm te binden, waarna besloten moet worden of die taak heeft geleid tot het gewenste effect.

Toch is er in dit kader in de afgelopen tijd tamelijk veel gebeurd. Het ministerie van Binnenlandse Zaken heeft dit voorjaar een zogenoemde nulmeting laten uitvoeren inzake de administratieve lasten die de gezamenlijke provincies veroorzaken. Het Interprovinciaal Overleg (IPO) heeft een aantal onderwerpen opgepakt waaraan de provincie Utrecht deelneemt. Binnenkort komt er door eigen initiatief van onze provincie de basis beschikbaar waarop een project van deregulering en vermindering van administratieve lasten daadwerkelijk tot uitvoering gebracht kan worden. Het probleem zal altijd blijven dat het uitermate moeizaam is dit project met tempo naar resultaten te leiden. Het is immers bekend dat het niet evident is dat ambtenaren hun eigen regels afschaffen. Daar komt dan nog bij dat deze werkzaamheden ook nog naast het normale werk moeten worden gedaan. Het is dan ook zaak dat zowel vanuit de politiek als vanuit het bestuur hoge prioriteit wordt gegeven aan de vermindering van regelgeving. Maar dan zijn wij er nog niet. Het lijkt onontkoombaar om begeleiding van buitenaf in te huren om deze operatie tot een goed einde te brengen. Gaarne horen wij van het college of men het met de VVD eens is dat vermindering van regelgeving prioriteit

verdient en of het college vindt dat het inhuren van externen het proces ernstig zal versnellen. De VVD wil dat die operatie binnen één jaar is afgerond. Hierover zal de VVD in tweede termijn een motie indienen.

De VVD zal binnenkort komen met een initiatiefvoorstel over de vergunningverlening bij de provincie. De kern van dit voorstel aan de Staten zal zijn sancties in te voeren als de provincie vergunningprocedures niet snel genoeg doorloopt. Concreet gezegd: de provincie dient een boete te betalen aan de aanvrager als deze zich niet houdt aan tevoren afgesproken termijnen. Men kan een dergelijk voorstel van de VVD tegemoet zien.

De VVD maakt zich grote zorgen over de uitwaai-ering van de grootstedelijke problematiek over omliggende buurgemeenten, waarbij die zich het duidelijkst manifesteert in de omliggende groei-gemeenten. Deze gemeenten worstelen met deze problematiek. Er is geen pasklare oplossing en met uitwisseling van ervaringen is het treurig gesteld. Het is zaak dat de gesignaleerde problemen in een vroegtijdig stadium worden aangepakt. Daarom zijn er nu plannen in de maak voor de wijk IJsselveld-Oost in IJsselstein. De leefbaarheid en veiligheid in deze wijk komt in toenemende mate onder druk te staan. De gemeente heeft het initia-tief genomen om met alle betrokkenen een project te ontwikkelen. Deze integrale aanpak, waarbij onder meer de gemeente, het jongerenwerk, buurt-ouders, Connexxion en de woningcorporatie zijn betrokken, zal moeten leiden tot meer leefbaarheid in deze wijk. Hiervoor is een project ontwikkeld dat door middel van een koppeling van registra-tiesystemen en een zorgvuldige analyse tussen de diverse actoren, een vroegtijdig ingrijpen mogelijk maakt. De VVD stelt voor dit project naar analogie van de projecten in Ondiep en Veenendaal een pilot- en voorbeeldproject te maken, waaruit een draaiboek voortkomt waarmee andere gemeenten weer verder kunnen. Het probleem is echter dat er onvoldoende financiële middelen zijn om deze pilot tot een succes te maken. Er ontbreekt nog een bedrag van circa € 40.000. Gaarne horen wij of het college bereid is met de gemeenten te overleggen om te zien of de provincie kan helpen de pilot te realiseren. De VVD heeft het voornemen daarvoor in tweede termijn een motie in te dienen.

Een groot punt van zorg bij de fractie van de VVD is de voortgang van de landbouwstructuurverbete-ring. In de provincie worden vele ontwikkelingen in het landelijk gebied ter hand genomen, waarbij voor zaken als landbouw, natuur, milieu en recre-atie een integrale en gelijkwaardige behandeling uitgangspunt is. Hierbij is van essentieel belang voor de succesrijke realisatie van de voorgenomen projecten dat er draagvlak is en vertrouwen. Wij hebben geconstateerd dat bij die agrarische sector, ondanks de problemen waarvoor men staat, er nog steeds bereidheid is om vanuit een integrale aanpak verantwoordelijkheid te nemen bij de vele projecten in het landelijk gebied. Hierbij tekenen wij aan dat medewerking van de agrarische sector een voorwaarde is voor een gedegen voortgang van projecten. Verder stellen wij vast dat de agrarische sector niet alleen voor grote uitdagingen staat, maar dat men momenteel in die sector onevenredig belemmerd wordt in een duurzame en economisch verantwoorde bedrijfsvoering. Door die sector is al duidelijk gemaakt dat er op korte termijn extra behoefte is aan structuurverbeterende activiteiten, die vooral zijn gericht op de feitelijke uitvoering en niet op extra onderzoek, nieuw beleid en adviezen. Het is ons gebleken dat er binnen de diverse projec-ten er thans vier in de provincie Utrecht in uitvoe-ring zijn dan wel nog uitgevoerd zullen worden. Er zijn echter te weinig financiële middelen om de noodzakelijke structuurverbeteringen op korte termijn afdoende te verwezenlijken. Verder is ons gebleken dat de agrarische sector tevens behoefte heeft aan een landbouwprogramma in de provincie. Wij willen dan ook dat er in 2006 een dergelijk programma wordt opgezet. Voorts willen wij dat er voor dat jaar extra financiën ter beschikking worden gesteld, die specifiek zijn bedoeld voor de landbouwstructuurverbetering ten bedrage van € 750.000. Dit geld dient dan ingezet te worden voor de projecten waarvoor vanuit de hier-voor beschikbare budgetten geen of onvoldoende middelen beschikbaar zijn. Deze middelen voor de landbouwstructuurverbetering dienen aangewend te worden voor onder meer kavelruilactiviteiten, inclusief ondersteuning van een kavelruilcoördina-tor, kavelaanvaardingswerk en boerderijverplaatsin-gen. Het geld moet worden ingezet in de gebieden Groenraven-oost, landinrichting Utrecht-West, Noorderpark, Langbroekerwetering, de Venen, de Utrechtse en Gelderse Vallei. In tweede termijn zal

de VVD samen met de fracties van CDA en SGP hierover een motie indienen.

Een heel andere zaak is dat de VVD pleit voor een provinciale bijdrage aan het LBU (Landschapsbeheer Utrecht). Algemeen zal in deze Staten worden erkend dat aanleg, beheer en onderhoud van kleine landschapselementen in de provincie van grote waarde zijn voor ons cultuurlandschap. De VVD heeft echter geconstateerd dat er momenteel onvoldoende financiële middelen aanwezig zijn om te kunnen voldoen aan de behoefte deze landschapselementen aan te leggen en te onderhouden. Het LBU speelt een grote rol bij het initiëren en uitvoeren van aanleg en onderhoud van deze waardevolle elementen. Die organisatie streeft samenwerking na met particulieren, zoals agrariërs, bij aanleg, beheer en onderhoud in ons landelijk gebied. Het behoeft geen betoog dat particulieren een grote rol kunnen en willen spelen bij het beheer en onderhoud van natuur en landschap in onze provincie. Het LBU verwerft op dit moment zijn gelden onder meer via sponsoring van activiteiten door private partijen. Helaas is er onvoldoende geld om de projecten volledig te kunnen uitvoeren. De VVD stelt dan ook voor om de via sponsoring door het LBU verworven gelden via een bijdrage vanuit de provincie te verdubbelen ten behoeve van aanleg, beheer en onderhoud van kleine landschapselementen in de provincie Utrecht en dat tot een maximum van € 25.000 en wel in jaren 2006 en 2007. Gaarne wachten wij de reactie van het college af.

In de aanloop van het provinciaal jeugddebate 2004 ontstond vanuit een groep jongeren de gedachte een website op te zetten onder de naam 'altijdveilig.nl'. Het probleem is dat jongeren het liefste via een website willen communiceren, chatten, msn-en et cetera. Vooral bij de leeftijdscategorie 12-20 jaar blijkt veel behoefte te bestaan laagdrempelig te communiceren over allerlei persoonlijke problemen. De bestaande mogelijkheden zijn echter beperkt. Zo is bijvoorbeeld de Kindertelefoon slechts een aantal uren per week bemenst. Het is de bedoeling dat er altijd iemand aanwezig is op de website, zodat de jongeren er direct met hun probleem terecht kunnen. De bezetting van de website dient door jongeren – dus leeftijdsgenoten – te geschieden. De VVD wil dit initiatief

ondersteunen en heeft samen met de fractie van de ChristenUnie dit idee opgepakt. De fractie van de ChristenUnie zal hierop nog nader ingaan.

En dan de positie van de provincie. Het is eigenlijk jammer dat het rapport-Berenschot met de evaluatie van de samenwerking in de Randstad zo laat is verschenen en daardoor vandaag geen integraal deel van de discussie kan uitmaken. Dat klemt te meer omdat dit rapport interessante resultaten kent. Wij hebben er dan ook voor gekozen om bij de behandeling van de positie van Regio Randstad en het rapport-Berenschot dieper op de materie in te gaan. Ik zal in mijn beschouwing een onderscheid maken tussen de positie van de provincie Utrecht zoals die nu is en de toekomstige positie van de provincie in relatie tot de Randstad. De huidige provincie Utrecht kan men beschouwen als een ideaal schaalmodel. Alles is er en valt veelal ook samen met de bestaande grenzen. Het is echter nog maar de vraag of de provincie Utrecht met de aandachtsgebieden die zij nu heeft zich voldoende positie verwerft om te kunnen overleven. In z'n algemeenheid kan men zich afvragen of en in hoeverre deze provincie zich voldoende bezighoudt met actuele, maatschappelijk relevante problemen. Een overheid die onvoldoende bijdraagt aan de in de samenleving levende, actuele problemen maakt zich bij haar inwoners niet serieuzer. De VVD vindt echter dat de huidige provincie heel veel nuttig werk doet. Aan de andere kant constateren wij dat onze provincie zich grotendeels beperkt tot de wettelijk aan de provincie gegeven taken. Volgens ons is dat concept nauwelijks meer houdbaar. Wij zullen veel meer dan tot nu tot het geval is geweest, moeten inspelen op de werkelijke problemen waarmee onze samenleving zich bezighoudt. En dat kunnen wij dan ook, gelet op onze financiële polsstok. Het verdient daarom te overwegen een fors deel van ons provinciaal vermogen in te zetten op een beperkt aantal maatschappelijk relevante speerpunten.

De VOORZITTER: Wilt u afronden?

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal afronden.

Hierbij kan men bijvoorbeeld denken aan zaken als mobiliteit, zorg, stadsvernieuwing en plattelandbeleid.

Dan de Randstad. Een eindeloze structuurdiscussie vindt er plaats over de Randstad. Sommigen willen één grote Randstadprovincie, maar volgens ons is deze discussie een vorm van bestuurlijk hobbyisme. Er is immers geen weldenkend mens die kan bedenken dat één grote randstedelijke autoriteit door het Rijk geaccepteerd kan worden. Een provincie Randstad zou pas nuttig zijn als die provincie alle relevante bevoegdheden zou hebben en daar knelt nu juist de schoen. Dat zal 'Den Haag' immers nooit toestaan. De vraag die de provinciale VVD zich stelt, is of schaalvergroting in de Randstad wel zal leiden tot een positieve eindbalans. Wij vragen ons dat ernstig af en wij verwachten dat niet. Het blijft volgens ons beter te blijven werken met dié onderwerpen waarbij een gezamenlijk belang valt te onderkennen. Maar ook dát blijkt in de praktijk moeilijk te zijn. Natuurlijk kunnen de P4 en de G4 het uiteindelijk eens worden over de inhoud van een pamflet. Maar wat een schijnheiligheid straalt er van deze club van acht af. De burgemeesters van de vier grote steden roepen met tranen in de ogen dat er veel te veel verdeelde bestuursmacht in de Randstad is. Dat is een vorm van schijnheilig gedrag als wordt vastgesteld dat diezelfde burgemeesters zich met alle kracht hebben ingespannen om via de WGR+ deze verdeelde bestuursmacht zelf in de wacht te slepen. Dan blijft nog het punt over van de samenwerking bij onderwerpen waarbij gezamenlijk concreet belang te onderkennen valt. De VVD is hiervan een groot voorstander, maar stelt wel de democratische legitimatie als harde randvoorwaarde. Gekozen volksvertegenwoordigers zullen volgens de VVD steeds opnieuw de uiteindelijke besluitvorming moeten doen.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het is altijd weer een genoegen om algemeen te mogen beschouwen. Mijn bijdrage bestaat uit een letterlijk algemeen deel en uit een heel praktisch en pragmatisch deel, waarbij ik zal stilstaan bij concrete vragen en voorstellen van GL.

Wij staan voor de vraag: zal de provincie zijn of zal de provincie niet meer zijn? Daar gaat het om, voor de provincie Utrecht en voor de provincies in het algemeen. Blijft de provincie een in wezen weinig politiek en meer bestuurlijk en ambtelijk orgaan? Een instantie die langzaam maar zeker allerlei bevoegdheden verliest en die daar zelf ook aan

meewerkt? Wij kennen dat wel: nee, wij zijn regisseur; nee, wij faciliteren slechts. Chargerend zouden wij kunnen zeggen dat wij er dan maar een gewoon ambtelijk orgaan van maken met de commissaris aan het hoofd die dan nog een mooie sjerp krijgt net als een Franse burgemeester. Dat is het dan.

De VOORZITTER: Heeft u daar al een kandidaat voor, of niet?

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn overal voor in.

Houden wij als provincie Utrecht dan ook een bestuurscultuur met een gering gevoel voor urgentie? Als lid van het presidium heb ik en hebben ook andere leden van het presidium bijvoorbeeld geconstateerd dat dit provinciehuis, bestuurlijk gezien, zomers gewoon twee maanden dicht is en dat niemand daar kennelijk last van heeft. Dat is ook verontrustend.

Blijven die provincies, en ook de provincie Utrecht, bestuurlijke organen met altijd dezelfde colleges van de drie grootste partijen? Ik moet er niet aan denken dat in Den Haag er altijd een kabinet van de drie grootste partijen zal zijn. Dan zouden wij Nederland geen democratie meer noemen.

Een ander punt is de schaal en het democratische en bestuurlijke gat van wat wij 'de Randstad' noemen. Heel veel problemen spelen zich gemiddeld af op het niveau van de Randstad of op het niveau van de noordvleugel of de zuidvleugel of op het niveau van het Groene Hart. Bestuurlijk is de Randstad echter een Poolse Landdag. Wij hebben de Regio Randstad, wij hebben vier provincies, vier grote steden, WGR+-gebieden, het genootschap Delta Metropool, NV Utrecht, Holland-Acht, de roeiende hoogmogenden zal ik maar zeggen. Wij hebben pamfletterende professoren, iedereen praat, iedereen heeft plannen en er komt niets uit. Zie de vernietigende analyse van Berenschot.

Het is een wereld die zich ook goeddeels onttrekt aan de waarneming van burgers en aan de normale politieke sturing en controle van raadsleden, Statenleden en parlementariërs. Voordat de gedeputeerden stilletjes gaan zitten wenen over zoveel onheil en u, voorzitter, in een bestuurlijke depressie wegzakt: er is hoop. Er is niet alleen treurnis. Wij hebben natuurlijk wel degelijk een aantal dingen bij de kop gepakt. Bijvoorbeeld vanuit de idee van de presterende provincie. Het roer zal echter toch

werkelijk om moeten, anders is het gedaan met de provincie Utrecht en met de provincie in het algemeen. Dat is dan doodzonde; Nederland heeft immers een goed regionaal bestuur nodig.

Voor GL is de lijn helder. Ik zal dat in vier punten uiteenzetten.

De provincie Utrecht mag niet een afstandelijk en ambtelijk orgaan zijn, dat maar wat onderzoekt, regisseert en faciliteert. Wij zijn rechtstreeks door de bevolking gekozen en wij zijn dus een politiek orgaan dat moet initiëren, besturen, controleren. Wat dat betreft, moet er echt wat veranderen. Daarbij hebben wij staatsrechtelijk en maatschappelijk een enorm kapitaal. Wij zijn namelijk rechtstreeks gekozen. Dat geldt bijvoorbeeld niet voor het BRU waar geen burger aan te pas komt en dat geldt evenmin voor die wirwar van randstedelijke overlegjes.

Wij moeten de dingen veel meer naar ons toe trekken. Niet kiezen voor vage processen, maar voor politieke duidelijkheid. Als Staten moeten wij ons ook veel meer als de provinciale volksvertegenwoordiging profileren. Dáár gaat het om.

Er moet een andere politieke cultuur en een andere politieke houding komen. Wij moeten niet slechts denken vanuit wettelijke kaders, vanuit taken en bevoegdheden die ons zijn opgelegd. Nee, wij moeten kijken naar wat er speelt in die regionale samenleving; wat er leeft bij burgers, en naar wat wij, al dan niet via een wettelijke taak – maar desnoods verzinnen wij wel een list – daaraan kunnen bijdragen op regionale schaal. Dat is een heel andere houding. Dat is bijvoorbeeld tot uitdrukking gekomen bij het idee van de veranderende samenleving.

In de derde plaats zal de bestuurlijke cultuur moeten veranderen. Laten wij nu eens komen tot normale, gezonde bestuurlijke verhoudingen. Dus niet altijd een coalitie van de drie grootste partijen. Dat is ongezond. Een van de drie zou eigenlijk in oppositie moeten verkeren. Wie dat is, bepaalt de verkiezingsuitslag. Dan valt er ook eens wat te kiezen. Dan krijgen wij ook een heel ander collegeprogramma. Niet een lange waslijst met wensen op basis van verdeelde rechtvaardigheid maar een sterk geprofileerd collegeprogramma. Dan zeggen wij bijvoorbeeld eens: haal honderd miljoen van de

bank. Dat gaan wij dan niet verkrumelen over tien of twintig projectjes waar wij allemaal een beetje blij om zijn en waarbij iedere gedeputeerde min of meer aan zijn of haar trekken komt. Nee, wij steken € 50.000.000 in stedelijke vernieuwing. Dan doen wij eens een keer wat. Dan maken wij ook structureel iets los in deze provincie. Dié bestuurlijke cultuur, dié bestuurlijke houding moet er komen.

Als ik dan kijk naar de problematiek van de Randstad, ook die moeten wij gewoon helder onder ogen zien. Allereerst – dat zal in december gebeuren – zullen wij als GL een motie indienen, waarvoor wij ongetwijfeld op brede steun zullen kunnen rekenen.

Die motie behelst dat wat er ook gebeurt op het niveau van de Randstad, dat alles een democratische legitimatie moet hebben. Dat wil zeggen: sturing en controle direct door vertegenwoordigers uit het volk, die rechtstreeks door dat volk zijn gekozen.

Het probleem dat wij in de Randstad zien met al die overlegjes, maakt deel uit van een veel breder probleem. Wij zien namelijk dat onze prachtige democratie langzaam maar zeker in de problemen raakt; dat die wordt uitgehold. Op gemeentelijk niveau is er een mêlee van samenwerkingsverbanden van gemeenten. Op provinciaal niveau zijn er volkomen ondoorzichtige provinciale samenwerkingsverbanden. Wie weet nog waarover het gaat? Op landelijk niveau worden vanaf het Binnenhof allerlei bevoegdheden en discussies overgeheveld naar de bureaucratie van Brussel. Langzaam maar zeker wordt onze democratie uitgehold. Dat is een probleem dat zeer onvoldoende wordt onderkend. De problematiek van de Randstad maakt daar deel van uit.

Voorts, wat de Randstad betreft, stelt GL voor gewoon een open discussie te voeren over inhoud en schaal. Misschien moeten wij toegaan naar een Noordvleugel en een Zuidvleugel. Maar laten wij daar met ons allen eerlijk over zijn. Wij moeten in ieder geval de belangen van Noordvleugel, Zuidvleugel en van het Groene Hart borgen op een bestuurlijke en democratisch goede wijze. Er is daarnet overigens opgemerkt dat deze discussies altijd heel lang duren. Wel, wij gaan niet allemaal wachten op wat er allemaal in het Haagse gebeurt. Als provincie Utrecht gaan wij alvast die slag maken met die andere politieke en bestuurlijke cultuur. Dat is wat ik als algemene boodschap aan de collega's en aan het college wilde meegeven.

Nu enkele specifieke punten. Wij zullen in tweede termijn een amendement indienen over de organisatieontwikkeling en over het zogeheten provinciale portaal – ik verwijs hierbij naar bijlage 5.3 van de begroting – om de intern te begroten kosten te verlagen. Wij vinden dat dergelijke interne zaken veel meer kunnen worden bekostigd door doelmatigheidswinst en door oud-voor-nieuw. Er wordt bij wijze van automatisme te makkelijk te veel geld gevraagd voor interne zaken.

Voorts dienen wij in tweede termijn een motie in om het project ‘veldtoezicht op de Heuvelrug’ veilig te stellen voor de toekomst en ook uit te breiden naar andere delen in de provincie.

Ten derde komen wij met een motie die ik nu alvast zal toelichten, omdat er misschien wat onduidelijkheid is over het project OV-fiets. Het is bekend dat men nu al als abonnementhouder bij enkele stations een fiets kan huren. Het wordt dan des te aantrekkelijker om met de trein te reizen, want men heeft dan ook vervolgttransport. De essentie van de motie die wij zullen indienen, is dat wij op tien plaatsen nieuwe voorzieningen van dit project willen realiseren. Dat betreft een eenmalige bijdrage van € 250.000 in de investering hiervoor. Dat heeft niets te maken met concurrentievervalsing of iets dergelijks. Het systeem werkt al in Utrecht-Centraal, Utrecht-Overvecht en Driebergen-Zeist die wij al kennen vanwege fietsverhuur. Wij willen dat graag op een aantal andere stations eveneens mogelijk maken.

Een andere motie die wij zullen indienen, betreft onze zorg voor de steunpunten mantelzorg: de financiële korting, het ontbreken van het oormerken van toekomstige extra gelden. Sowieso is het nodig dat wij als provincie daar goed over gaan nadenken hoe wij die provinciale steunpunten overeind kunnen houden.

Enkele andere zaken zullen mede namens ons door andere fracties aan de orde worden gesteld: via een sportmotie van D66 en monitoring ecologie door de ChristenUnie. Mevrouw Raven heeft voorts al een amendement over de sociale cohesie aangekondigd dat het CDA mede namens GL en andere fracties zal indienen.

Dan de opcenten. Ik stel eerst een algemene, inhoudelijke kwestie aan de orde. De opcenten zijn gebaseerd op het gewicht van auto's en hun brandstofcategorie. Volgens ons moet het mogelijk

zijn de mate van vervuiling door auto's daar ook bij te betrekken. Dat is niet een theoretische discussie. Ook bij een eventuele kilometerheffing of andere vormen van beprijzing kan de mate van vervuiling als factor meegewogen worden. In Groot-Brittannië wordt daar al over nagedacht. GL bevindt zich hier in uitstekend gezelschap. Ik kan mij immers aansluiten bij uitspraken en plannen uit 2004 van het geliefde liberale Kamerlid Hofstra, die ter zake dezelfde gedachte heeft geopperd: laten wij bij de kilometerheffing bij de beprijzing ook kijken naar de mate van vervuiling. Ik denk dat wij met de VVD toch wel een ideale bondgenoot in huis hebben, althans op dit punt.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Je zou haast denken dat hij dat toen niet eerst heeft overlegd met zijn fractievoorzitter.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Maar ja, wie bij de VVD nu precies de baas is, is landelijk altijd een lastig punt.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Nee, wij zijn democratisch gelegitimeerd.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dat is dan heel mooi. In de provincie ligt dat wat duidelijker, dacht ik.

Over dit punt wil ik graag een reactie hebben van gedeputeerde Mik. Wij zouden als provincie die discussie best eens kunnen aangaan. Als provincie gaan wij daar niet over, maar in IPO-verband en in het kader van de brede landelijke discussie over heffingsgrondslagen, opcenten en toekomstige kilometerheffingen zou dit punt meegenomen kunnen worden.

Voorts constateer ik dat de heer Swane in een joviale stemming is. Ik zie hem wat bescheiden glimlachen. Tot hem zal ik zeggen: hartelijk gefeliciteerd. Vorig jaar, bij de begrotingsbehandeling, was hij nog een straatjongetje dat een beetje zat te morrelen aan de achterdeur van het coalitieakkoord, zo van: moeten wij nu wel die opcenten trendmatig verhogen? Die achterdeur ging echter niet voor hem open, maar inmiddels is hij nu wel door de voordeur naar binnengekomen en is hij er vandoor gegaan met het tafelzilver van het coalitieakkoord, namelijk: de trendmatige verhoging gaat

niet door; er wordt een structureel gat geslagen van € 3.000.000 en dat wordt slechts incidenteel gedekt door een beroep te doen op het spaargeld van de provincie. De heer Levering wil dat nog van jaar tot jaar bekijken, maar ik voorspel de heer Levering dat de politieke werkelijkheid zo is dat de trendmatige verhoging van de opcenten vanaf vandaag dood is. Wij moeten daarin wel helder zijn. Maar misschien heeft de heer Levering daar een andere mening over.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Waarom doet de heer Bijkerk zo badinerend over dit onderwerp? Met zo'n verhaal over een jongetje aan de achterdeur enzovoort. Wat hebben wij daar nu aan? Wat vindt hij er dan zelf van? Ik heb geprobeerd uit te leggen dat het voor ons een heel serieuze zaak was. Ik zeg het nog maar één keer: gegeven de financiële situatie van de provincie konden wij niet volhouden dat deze trendmatige verhoging voor 2006 nodig zou zijn. Maar nadrukkelijk slechts voor één jaar, want het is bekend dat de toestand kan veranderen.

Maar nogmaals: wat vindt hij er zelf van?

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Die vraag is zeer terecht. Overigens zal de heer Levering een misrekening maken als hij ervan uitgaat dat het slechts voor één jaar zal zijn. Ik denk dat dit een grotere draagwijdte zal hebben. De toekomst zal dat leren.

De heer LEVERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben altijd erg blij met de adviezen van de heer Bijkerk.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Graag gedaan. Gratis. Voor GL is de trendmatige verhoging geen dogma, maar evenmin willen wij die zomaar opgeven. Wij kijken maar liever naar de uitgavenkant van de provincie. Als wij nu met onze GL-visie kijken naar wat er politiek wenselijk is op het gebied van openbaar vervoer en voor het aanpakken van luchtvervuiling, wij zouden die € 3.000.000 – evenals het college – graag inzetten voor die beleidsonderdelen. Dat is een andere keuze die er nu wordt gemaakt met het voorstel van de PvdA. Dan kan de heer Levering zeggen dat er beleidsmatig niets verandert, omdat de provincie in 2006 kan blijven doen wat

wij graag willen. Dat is niet zo. Met zijn voorstel haalt hij echter nu € 3.000.000 van de bank, en dat is cumulatief want over drie jaar is dat bijna € 10.000.000. En dát wil GL niet. Wij willen structurele tegenvallers dekken met structurele bezuinigingen. Maar wij willen geen bezuiniging, maar juist wel een intensivering en liefst op gebieden waar automobilisten én burgers wat aan hebben: openbaar vervoer en aanpak luchtvervuiling. Dat is de keuze waarvoor wij staan.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij verschillen daarover toch van mening. Dat is duidelijk. Het enige uitgangspunt wat wij hier hebben ingenomen, is inderdaad de financiële positie van de provincie. Ik heb al gezegd dat ik het jammer vind dat wij dat besluit nu al moeten nemen, want in de begroting wordt al aangekondigd dat gegeven de enorme omvang van dat provinciale vermogen wij toch moeten bekijken hoe wij daar creatiever mee om kunnen gaan. Wat dat betreft vinden wij het eigenlijk ontijdig.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Niets hoeft de PvdA te weerhouden om het niet te doen.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee. Wij hebben echter maar één keer per jaar begrotingsbesprekingen. GL stelt bijvoorbeeld een ander agendapunt uit naar december, maar dat konden wij met deze begrotingsbehandeling toch niet doen.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat de PvdA best de vrijheid heeft om achter de eigen gedeputeerde te blijven staan; voor de trendmatige verhoging van de opcenten te gaan. Van de heren Van Bergen en Lokker wil ik graag een reactie op het amendement over de opcenten vanuit de systematiek van het coalitieakkoord.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog een vraag voor de heer Bijkerk. Tot twee keer toe heeft hij het gehad over de spaarpot en dat wij die moeten aanspreken. Het geval wil dat door het schrappen van de trendmatige verhoging van de opcenten er nu minder aan de spaarpot van de provincie wordt toegevoegd. Ik begrijp de redenering van de heer Bijkerk dus niet.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Met dit opcentenamendement wordt structureel een financieel nadeel voor de provincie veroorzaakt. Daar kunnen de Staten voor kiezen. Zij moeten dan echter ook structureel met een jaarlijkse dekking komen en niet eenmalig wat weghalen van het provinciale financieel tegoed en dat eventueel een jaar later nog een keer doen. Dan wordt een structurele tegenvaller verward met incidentele middelen. Dat is dan potverteren.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als ik het goed heb begrepen, dan gaan wij nu besluiten over de programmabegroting voor 2006 en niet over die voor 2008 en later. Wij doen dan geen greep in de spaarpot als wij tegen de trendmatige verhoging van de opcenten besluiten.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij is de systematiek toch anders. Wij komen daarover echter nog nader te spreken.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! De afgelopen jaren heb ik mij meer dan braaf aan de aan D66 gegeven tijd gehouden. Dit jaar gaat dat mogelijk niet lukken. Ik hoop gebruik te kunnen maken van het krediet dat ik in de afgelopen jaren heb opgebouwd, qua tijd dan.

De financiën van de provincie laten een positief beeld zien. Dit is niet verwonderlijk gezien het in de loop der jaren opgebouwde eigen vermogen van ruim € 500.000.000. Het is usance geworden dat de begroting behoudend wordt opgesteld. In 2005 zet deze praktijk zich door.

In de halfjaarlijkse rapportage kon een tussentijds overschot op de begroting gemeld worden van € 3.750.000. Volgens ons past het in deze context echter niet dat de inwoners van de provincie elk jaar weer extra belast worden door de opcenten. Elk jaar weer blijkt dat de trendmatige verhoging van de opcenten niet nodig is om de begroting sluitend te krijgen, en elk jaar weer verdedigt het college zich door te verwijzen naar het coalitieakkoord. D66 is trendmatig tegen deze verhoging geweest. De afgelopen jaren hebben aangetoond dat wij de extra opbrengsten uit de opcenten niet nodig hebben gehad. Het rekeningoverschot kwam elk jaar ruim boven de opbrengsten van de trendmatige verhoging uit. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat het in 2006 anders zal zijn.

Konden wij vorige jaren met name de VVD niet over de streep trekken, dit jaar zijn wij dan ook verheugd dat de VVD inmiddels heeft ingezien dat het zo niet langer kan en een voorstel heeft gedaan om de opcenten niet trendmatig te verhogen. Sterker nog: het CDA is inmiddels ook meegegaan en vannacht om twaalf uur was de achterkamertjesafpraak met de PvdA klaar. Dus, wat een super-coalitie. Wij zijn echter blij dat hetgeen wij al jaren bepleit hebben thans zal worden verwezenlijkt. Laten wij dus onze zegeningen tellen.

Op het vlak van de regionale en bovenregionale structuren rommelt het, zij het niet meer dan gebruikelijk. Als een soort nabrander op de Week van de Geschiedenis ben ik het Statenarchief in gedoken. Daar vond ik een bijzonder aardig stukje historie.

In de Statenvergadering van 21 maart 1973 hield het toenmalige D66-Statelid Karel Allard een betoog over de bestuurlijke reorganisatie. Ik citeer: “De opvattingen van onze buurprovincies ten aanzien van het conceptmodel met betrekking tot de grensoverschrijdende voorstellen van ons college zijn niet bemoedigend”. Wellicht kan dit college dat conceptmodel weer boven water halen? Allard vervolgde met: “Met Noord-Holland is maar matige overeenstemming bereikt. Te denken valt aan de geschilpunten Uithoorn, Loosdrecht en Eemnes. Ook het gevoerde overleg met Zuid-Holland heeft niet kunnen leiden tot een gelijklopende opvatting. Ook hier kwam de bekende kip-en-ei-vraag naar voren: wat moet eerst worden aangepakt: functie en taken of begrenzingen? Het is een vorm van goed bestuur als eerst wordt nagegaan wat er leeft aan de basis. Hoe denken de gemeenten erover en hoe denken de colleges van GS hierover?” In dat jaar, rond die tijd was er een langdurige kabinetscrisis, waardoor een en ander enige vertraging opliep. D66-er Allard wijdt nog een aantal behartigenswaardige woorden aan deze zaak en merkt ten slotte op dat: “De tijd dringt”. Een kopie van zijn betoog zal ik u zo overhandigen.

Allard diende vervolgens een motie in, waarvan het dictum luidde: “Verzoeken het college: ten eerste: In het kader van de bestuurlijke reorganisatie met de colleges van GS van de buurprovincies Gelderland, Noord- en Zuid-Holland een gemeenschappelijke studie over herindeling, taak en financiering van de provincies ter hand te nemen;

en ten tweede over de voortgang van dit onderzoek PS regelmatig te rapporteren.” Deze motie is aangenomen. Als D66 hem nu zou indienen, zou dat waarschijnlijk ook weer het geval zijn.

Ik moet zeggen dat ik hier een beetje moedeloos word van deze discussie. 32 jaar later hebben wij nog dezelfde discussie. Misschien hoort het bij de politiek, maar dan niet bij die welke mijn fractie wil voeren. Wij willen dingen bereiken die de burger aanspreken en geen oeverloze bestuurlijke discussies over bestuurlijke zaken.

De interne organisatie van de provincie Utrecht lijkt D66 redelijk op orde. De Kwatta-operatie's zijn vrij geruisloos verlopen. Wel baart het onze fractie zorgen dat de kwaliteit van de ecologische hoofdstructuur (EHS) vanaf 2006 niet meer gemonitord wordt en dat ecologisch onderzoek en monitoring onder druk staan. D66 stelt de vraag of de bezuinigingen hierop niet te voorbarig en op basis van verkeerde aannames zijn genomen.

Er is nogal wat te doen over de provinciale huisvesting. In de Pyloon konden wij al lezen over de beslissing van het college en in het AD van 2 november stond dat er sloop en nieuwbouw bij het provinciehuis gaat plaatsvinden. Dat gaat D66 een stap te ver. Provinciale Staten weten niet beter dan dat GS nog één optie zou uitwerken en dat de uitkomst daarvan in december aan PS zou worden voorgelegd. Het naar buiten brengen van zo'n bericht, alvorens de discussie en besluitvorming in PS hebben plaatsgevonden, kwalificeert D66 als een onuitroeibaar fenomeen. Hiertegen maakt D66 overigens al jaren bezwaar. D66 gaat dan ook niet akkoord om nu € 2.800.000 structureel beschikbaar te stellen om de additionele huisvestingslasten te dekken. Wij willen wel net als de OR dat de werkplekken van de ambtenaren tussentijds aangepast worden aan de Arbo-eisen.

Het voorstel om voor een bedrag van € 250.000 een nieuwe, representatieve ruimte te realiseren, vindt D66, gezien de huidige locatie en beschikbare ruimtes, overbodig. Eerder zouden wij een adequate vergaderruimte ten behoeve van de commissievergaderingen gerealiseerd willen zien.

ICT. De visie om de digitale dienstverlening naar een hoger niveau te brengen, wordt gesteund door D66. Ook wij zien mogelijkheden in het toepassen van moderne ICT om de dienstverlening aan

burger, bedrijf en gemeente te optimaliseren. Een randvoorwaarde hierbij is dat de ICT-architectuur op orde is. Wij lezen echter in de programmabegroting: “dat de informatiearchitectuur in 2005 wordt vastgesteld” Is het juist dat deze nog niet is vastgesteld? En voorts lezen wij: “dat de kosten van een volledige implementatie van één van de keuzes in de komende 5 jaar in de miljoenen kunnen lopen”. Deze kosten zijn dus niet gedekt in deze programmabegroting. Ook in de nagezonden informatie staat hier niets nieuws over in. Wij vragen GS nadere uitleg hierover.

Van de zeventien nieuwe strategische projecten hebben zeven betrekking op mobiliteit. Dit is een hoog percentage, zeker in vergelijking met voorgaande jaren. Kennelijk heeft gedeputeerde Mik een grote overtuigingskracht binnen het college. De voorstellen hebben in het algemeen onze instemming. Wij zijn tevreden met de afhandeling in de commissie en met de toezegging dat er geen bekende Nederlander voor het project “ICT-onderweg” wordt benaderd en dat er – in tegenstelling tot wat het CDA zei – in de provincie Utrecht geen geïsoleerde pilot voor de OV-chipkaart komt.

Wat naar onze mening te weinig aandacht krijgt in het mobiliteitsvraagstuk is het goederenvervoer in het algemeen en het goederenvervoer over water in het bijzonder. Uit een onderzoek van DHV blijkt dat de omvang van het vrachtverkeer over de weg tussen nu en 2015 met 50 tot 100% zal toenemen. Deze ontwikkeling baart D66 zorgen, aangezien dat voor nog meer congestie op de weg zal zorgen evenals voor meer milieubelasting. Om deze ontwikkeling tegen te gaan, zien wij goede mogelijkheden in het goederenvervoer over water. Er is nog volop capaciteit op de Nederlandse vaarwegen, en de binnenvaart is aanzienlijk minder milieubelastend dan het vrachtverkeer. Bovendien is Nederland een waterland. Nagenoeg alle plaatsen in Nederland zijn bereikbaar over het water.

In opdracht van PS vindt een vervolgonderzoek plaats naar de gewenste aanpak voor het goederenvervoer in de provincie Utrecht. Wij wachten die notitie met bovengemiddelde belangstelling af.

Nu volgen een paar onderwerpen waarvoor onze fractie speciale aandacht vraagt:

Sport. Natuurlijk sport. D66 ijvert al lange tijd om

sport goed op de provinciale agenda te krijgen. Zo langzamerhand krijgen wij ook medestanders, maar kennelijk alleen als er met het sportbeleid ook andere doelen gediend kunnen worden. Als dat kan, is dat mooi meegenomen, maar ons gaat het in eerste instantie om de sport zelf. Sport om de sport.

In de afgelopen vergadering van de commissie ZCW ontspoon zich een ietwat vreemde en verwarrende discussie rondom dit onderwerp naar aanleiding van de evaluatie van SMN (Sportservice Midden-Nederland). De meeste fracties vinden dat er meer aan sport gedaan moet worden, maar over de manier waarop verschillen zij van mening. Wat ik vreemd vond, was dat de gedeputeerde niet direct zei dankbaar te zijn voor de ruimte die haar werd gegeven ten aanzien van de sport. Nee, zij leek eerder min of meer in de verdediging te gaan.

In de provincie Utrecht zijn wij sinds 2000 bezig met het opzetten van sportbeleid, dus dat is al even en het wordt tijd om nu een stap te nemen. Wij zijn er immers niet net mee begonnen. Duidelijk moet zijn dat het óns provinciaal sportbeleid is en niet dat van Sportservice Midden-Nederland. SMN is een non profit-organisatie – toevallig de enige op het gebied van sport in de provincie – die de projecten waarvoor wij kiezen coördineert, stimuleert en uitvoert. Meer niet. Dus niks structurele subsidie.

Het college moet het noodzakelijk vinden dat er voldoende geld wordt uitgetrokken voor de sport en dan in het bijzonder voor de sportinfrastructuur. Als de basis goed is, kunnen maatschappelijke effecten vervolgens onder andere door middel van sport gerealiseerd worden. Dat is geen reden om sport in de sociale agenda onder te brengen.

In de provinciale kadernota “Sport in beeld” is gesteld dat sport en bewegen integraal zou worden verankerd binnen de diverse beleidsterreinen van de provincie. De koppeling met de sociale agenda is slechts één aspect. D66 pleit voor een brede uitwerking, zodat beleid, middelen en projecten voor sport en bewegen zijn terug te vinden binnen de aandachtsvelden jeugd, ouderen, gezondheid, gehandicapten en vrijwilligers. Maar bovenal moet er een budget voor sport komen. In tweede termijn dienen wij samen met GL hiervoor een amendement in.

Erfgoed en cultuur. Toen PS op 20 december 2004

het cultuurprogramma 2005-2008 vaststelden, was D66 enthousiast. De fractie heeft dit toen het culturele streekplan van de provincie genoemd. In het cultuurprogramma is de zorg voor individuele monumenten binnen de kaders van de CHS (Cultuurhistorische Hoofdstructuur) een belangrijke pijler van het beleid. Daarnaast wordt de ambitie verwoord om provinciale accenten te leggen, die aansluiten bij het bredere cultuurbeleid. In de voorliggende programmabegroting mist D66 echter financiële ruimte om een aantal cultuurhistorische knelpunten dan wel nieuwe, interessante ideeën adequaat aan dan wel op te kunnen pakken. Ik noem hier slechts als voorbeeld kasteel Amerongen, de piramide van Austerlitz, de restauratie van de tuin bij kasteel De Haar, maar ook de plannen rond Domplein 2013 die door de commissie ZCW met enthousiasme zijn ontvangen. Nog fundamenteeler acht D66 de vraag in hoeverre de provincie ten aanzien van gezichtsbepalende monumenten in de provincie, de zogenoemde provinciale parels, een actievere rol op zich kan nemen nu de rijksoverheid de huidige monumentensubsidieregeling ombouwt, waardoor er minder geld voor restauraties beschikbaar komt en de nadruk, helaas, op instandhouding van cultuurhistorisch erfgoed komt te liggen. Dat hebben wij eerder gezien bij de molens. De ramp was toen niet te overzien. D66 stelt voor te onderzoeken of het instellen van een structurele regeling een oplossing biedt, zodat deze knelpunten niet steeds uit de algemene middelen of ten laste van het Stimuleringsfonds gefinancierd hoeven te worden en restauratie van deze provinciale parels gewaarborgd kan worden. Ik tweede instantie dien ik hiertoe een motie in.

Wat betreft het ‘Erfgoedhuis nieuwe stijl’ stemmen de ontwikkelingen D66 hoopvol. Het is echter nog niet gezegd dat wij bij de voorjaarsnota 2006 zonder meer zullen instemmen met een nieuwe structurele verhoging van de provinciale bijdrage. Voor D66 moet duidelijk zijn dat een dergelijke verhoging gekoppeld wordt aan een volgende ontwikkelingsfase. In onze visie bestaat die volgende fase uit het verkennen van de mogelijkheden voor een provinciale trust, zoals die in het Verenigd Koninkrijk bestaat. Hierin kunnen zowel landschappelijke, cultuurhistorische als toeristisch-recreatieve aspecten van beheer en behoud van erfgoed verankerd worden. Bij de voorjaarsnota 2006 wil D66 met een

initiatiefvoorstel komen, waarin de kansen en mogelijkheden voor een provinciale trust worden onderzocht en afgewogen.

Ondanks onze positieve houding met betrekking tot de cultuurparagraaf in de begroting staat D66 gereserveerd tegenover de plannen en investeringen via het Stimuleringsfonds in de oude steenfabriek Bosscherwaarden bij Wijk bij Duurstede. In de programmabegroting is een bedrag van € 1.000.000 opgenomen, maar D66 vindt dit prematuur. Eerst willen wij kaders vaststellen voor beheer en onderhoud van het industrieel erfgoed in de provincie, evenals een inventarisatie ervan, zodat een heldere, bredere afweging gemaakt kan worden.

Het kan bijna niemand zijn ontgaan dat er veel gediscussieerd en gefilosofeerd wordt over de toekomst van Paleis Soestdijk. D66 is voorstander van een passende, publieke functie voor het paleis. Recent is het Utrechts Landschap met concrete plannen voor de Laagte van Pijnenburg gekomen, waarin voor paleis en paleistuin een prominente rol als toegangspoort tot dit relatief onbekende natuurgebied is gedacht. In het licht van de cultuurhistorische hoofdstructuur en de Stichtse Lustwarande vormen paleis en landgoed een unieke kans en uitdaging voor de provincie. Een passende, publieke functie voor Soestdijk is dus in het belang van de provincie. Hiertoe dien ik, afhankelijk van het antwoord van de gedeputeerde, in tweede termijn een motie in.

Ten slotte een evenmin onbelangrijk onderwerp voor D66: starters op de woningmarkt. Zoals bekend hebben starters op de woningmarkt in het algemeen en jongeren en studenten in het bijzonder, het in de provincie Utrecht moeilijker dan elders in Nederland. Er is dringend behoefte aan het vergroten van het woningaanbod voor deze doelgroepen. Voorlopig zijn betrokken partijen als gemeenten en corporaties machteloos gebleken om in deze opgave voldoende te voorzien. Het aanjaagteam Studenten- en jongerenhuisvesting dat door de provincie in stelling is gebracht om de zaak in beweging te krijgen, heeft evenmin of in ieder geval te weinig effect gesorteerd.

De VOORZITTER: U bent, ook in termen van krediet, ruim in de rode fase.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Waarom zouden wij in dit geval niet kunnen leren van de aanpak die in het kader van het programma Wel Thuis voor de ouderenhuisvesting is bedacht? Concrete streefcijfers over het aantal woningen en een financiële stimuleringsregeling geeft bij Wel Thuis een belangrijke impuls. Een nieuw programma, Uit Huis genaamd, kan een soortgelijke impuls geven aan de bouw van starterswoningen voor jongeren en studenten.

De programmabegroting 2006 bevalt ons in grote lijnen. Wij menen dat wij met onze ideeën de provincie van een mooie presterende provincie ook tot een mooie ondernemende provincie kunnen maken.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor enkele minuten.

Schorsing van 11.20 uur tot 11.25 uur.

De VOORZITTER: De vergadering is heropend.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Laat ik maar met de deur in huis vallen: namens de fractie van de ChristenUnie kan ik heel kort zijn over de begroting 2006. Anders zou het maar een herhaling zijn van mijn bijdrage over de voorjaarsnota. Dus zeg ik het maar kernachtig: de begroting staat cijfermatig als een dijk – onze complimenten daarvoor – maar ontbeert visie. Het feit dat in hoofdstuk 1, Nieuwe Impulsen, wordt verwezen naar een toekomstige discussie over het omgaan met ons vermogen, zegt genoeg. De nieuwe impulsen zelf, zoals ook opgenomen in de B-lijst, zijn door de bank genomen niet verkeerd, maar een echte koers valt helaas niet te ontdekken. Het blijft verbazingwekkend dat het college meer bezig lijkt met het verdelen van de koek over de verschillende portefeuilles, dan dat echte keuzes worden gemaakt die de contouren van Agenda 2015 zouden kunnen zijn. Het enige substantiële dat wij konden ontdekken, waren de mega-investering en -lasten voor de nieuwbouw van het provinciehuis. Wij zullen in het voorjaar meedoen aan de discussie, maar wij zeggen nu alvast dat een aanzienlijk deel van ons vermogen best in een Utrechts mobiliteitsfonds mag worden gestort, mits dit fonds wordt ingezet om Utrecht klaar te maken voor de beprijzing van het weggebruik. Er is dus niet veel nieuws in deze begroting. Over één

punt moet ik echter mijn verbazing uitspreken. Wij dachten namelijk dat de tijd van hoge hoeden voor u, voorzitter, en voor de leden van Gedeputeerde Staten voorbij was. Kennelijk beschikt de gedeputeerde van financiën echter nog over een exemplaar, want uit zijn hoge hoed kwamen, in vergelijking met de voorjaarsnota, miljoenen te besteden euro's tevoorschijn. Nu is het besteden van extra geld voor een bedrag van in totaal € 9.000.000 een aangename boodschap, maar toch heb ik er geen goed gevoel bij als wij letten op de keiharde coalitieafspraken dat er via Kwatta € 5.000.000 op tafel moest komen. Het is bekend dat de ChristenUnie niet tegen nieuw-voor-oud-discussies is. Maar is elke beslissing die in Kwatta-verband is genomen in dit licht nog te verantwoorden? Wij roepen de Staten op om als volksvertegenwoordigers goed om zich heen te kijken en zich rekenschap te geven van de gevolgen van eerdere beslissingen voor het echt te laat is.

De ChristenUnie heeft er samen met GL één uitgepikt en wel de beslissing om te bezuinigen op het ecologisch onderzoek. Bij Kwatta 1 is daar al op bezuinigd en bij Kwatta 2 zit daarvoor nog een extra bedrag in, dat per 1 januari 2006 ingevuld zou worden door een bezuiniging van € 100.000. De Staten dreigen hiermee zichzelf in de voet te schieten. Er is behoefte aan duidelijke doelstellingen en prestatie-indicatoren op het gebied van ecologie en daarvoor is monitoring en ecologisch onderzoek noodzakelijk. Wij stellen voor om in de commissie en in de Staten die discussie over het ecologisch beleid en de uitdagingen die hiervoor zijn en de prestatie-indicatoren – het gaat per saldo toch om kaderstelling én indicatoren – eerst in 2006 te voeren en daarom in elk geval voor 2006 het huidige onderzoeksniveau te handhaven. Wij zullen in tweede termijn samen met de fractie van GL daartoe een amendement indienen.

Bij de kadernota hebben wij een pleidooi gevoerd voor matiging van de lasten voor onze burgers. GS en de meerderheid van de Staten hadden geen oren voor ons voorstel voor bevrozing van de opcenten. Nu de meevallers maar blijven komen terwijl onze burgers het moeilijk hebben en het misschien nog wel moeilijker gaan krijgen, handhaaft GS het trendvolgend beleid. Daar begrijpen wij nu helemaal niets van. Er is toch alle ruimte om als provincie pas op de plaats te maken? Ook

een provinciebestuur mag de ogen niet sluiten voor de stijgende lasten. Of is de hoge hoed een maatje te groot en over het voorhoofd gezakt? Gelukkig hoorden wij zojuist dat de coalitiepartijen het licht weer hebben gezien. Hoewel, nog heel voorzichtig, omdat de trend alleen voor 2006 wordt verlaten. Wij zijn echter blij met deze bevrozing. Per slot van rekening moet het eerst weer gaan dooien voordat zoiets echt wordt teruggedraaid. Jammer, dat wij dit al niet bij de voorjaarsnota konden regelen. Maar, zoals ze in de meest eigenstandige provincie van Nederland zouden zeggen: better let dan net. Ook als provincie is het van levensbelang om burgers te laten zien dat de provincie hen ziet en begrijpt en er voor hen is. Daar hebben wij het als middenbestuur nogal eens moeilijk mee. De nieuwe opzet van de publiekscommunicatie die PS en GS gezamenlijk inzetten, is bedoeld om de relevantie van het provinciaal beleid voor onze inwoners beter te laten uitkomen.

Staten van Utrecht, op 17 mei aanstaande, op de Dag van de Provincie, krijgen wij gezamenlijk een geweldige kans om onze burgers met zelfbewustzijn en enthousiasme tegemoet treden. Wij zijn blij dat die eerste echte viering van de provinciale verjaardag eraan zit te komen. Helaas is een raming voor de kosten daarvan nog niet in de begroting 2006 opgenomen. Maar wij hebben er alle vertrouwen in dat het programma nu zo spoedig mogelijk aan de Staten wordt voorgelegd en dat het dan met het geld ook wel goed zal komen.

Om als provincie burgers, of zelfs jongeren, aan te spreken, valt nog niet mee. De commissie ZCW viel de eer te beurt een aantal jeugdige insprekers aan te horen die in een goed voorbereid betoog een stevig idee onder de noemer: altijdveilig.nl presenteerden. Onze fractie ondersteunt het idee van deze jongeren en zal in tweede termijn met de VVD een motie indienen. In deze motie verzoeken wij het college de mogelijkheden voor een internetsite, gekoppeld aan de jeugdzorg, te onderzoeken.

Een tweede motie die wij in de tweede termijn willen indienen, heeft betrekking op de regierol die wij ons als presterende provincie toedichten. Als wij het verschil kunnen maken, moeten wij dat dan ook doen. Nu er besluitvorming in aantocht is over de toekomst van paleis Soestdijk die van grote betekenis is voor het antwoord op de vraag of het nog eens wat zal worden met de Laagte van Pijnenburg,

vragen wij het college die kans te pakken. Laten wij nu niet voor de afwachtende houding kiezen terwijl wij zichtbaar en relevant kunnen zijn.

Ten slotte een bijdrage aan het debat over de positie van de provincie Utrecht. Bij de voorjaarsnota hebben wij om radiostilte gevraagd vanuit de zijde van GS in afwachting van de strategiebepaling door de Staten. Helaas doorkruiste de Holland Acht dit verzoek. Dat heb je als je achteruit gaat roeien zonder stuurman terwijl de wedstrijdlijnen nog niet zijn uitgezet. Zonder iemand het recht te ontzeggen om vanuit diens eigen verantwoordelijkheid iets te roepen, vinden wij het toch niet verstandig en van te weinig respect voor de Staten getuigen.

Als het aan de fractie van de ChristenUnie ligt, kiest Utrecht meer dan tot heden voor een eigen positie. Wij zijn een poort tot de Randstad en een poort van het Oosten. Wij zullen dus moeten samenwerken met het Oosten maar ook met het Westen. Ook als wij letten op de Europese discussies. Maar Utrecht moet daar beslist geen deel van willen uitmaken. Utrecht is een overzichtelijke provincie met alles erop en eraan. Een provincie die samenvalt met de grenzen van de veiligheidsregio. Wat wij hier vandaag ook doen, wij zijn democratisch gelegitimeerd. En al het Randstadgedoe speelt zich buiten de invloed van de burgers af, zelfs ook buiten de invloed van de gekozen volksvertegenwoordigers. Het zou een grote fout zijn te denken dat de oplossing ligt in een democratische legitimatie van de Randstad. Wij krijgen dan een middenbestuur dat mijlenver van het lokaal bestuur vorm krijgt. Stad en ommeland van Utrecht hebben grote onderlinge verbanden, die niet door een stadsprovinciediscussie van elkaar losgetrokken moeten worden.

In de visie van de ChristenUnie is bestuur dichtbij. Dichtbij God – wij weten ons immers afhankelijk van Hem – en dichtbij mensen. Wij kiezen daarom voor een middenbestuur dat niet te ver van haar burgers af staat, maar dat dicht bij de burgers is en dat zich bij de burgers betrokken voelt. Dan kunnen wij immers ook voldoen aan onze opdracht tot dienstbaarheid aan onze burgers. Die opdracht is, naar onze overtuiging, aan elke overheid en elk bestuur als dienaar van God gegeven. Laten wij ervoor zorgen een zichtbare, relevante, betrouwbare en betrokken provincie voor onze burgers te zijn en

te blijven. Dan werken wij samen aan een waardevolle provincie en een letterlijk waardenrijke provincie. Voor elkaar.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! De SP stelt zich vandaag, bij de behandeling van de programmabegroting, steeds de vraag wat hiervan de toegevoegde waarde is voor de provincie Utrecht, ofwel wat de gemiddelde Utrechtse inwoner nu heeft aan dit voorstel?

Gedeputeerde Staten willen de provinciale belasting, de opcenten, weer verhogen. Dat mag ik niet zeggen van gedeputeerde Van Bergen; de provincie gaat immers slechts mee met de trendmatige stijging. Maar een stijging van 3,4% is gewoon een verhoging. Punt uit. En wat merkt de Utrechtse inwoner hier nu van? Simpel: dat hij of zij meer geld kwijt is ten behoeve van de provincie. Gezien de positieve financiële situatie van onze provincie en gezien de negatieve verwachting van het Centraal Planbureau aangaande de inkomsten van onze inwoners in 2006, stelt de SP voor het te heffen aantal opcenten voor 2006 te bevriezen op 71,7, het niveau van 2005. Dit zeiden wij 9 mei jongstleden ook al, tezamen met de ChristenUnie, D66 en de SGP. Toen waren wij nog twaalf roependen in de woestijn. Inmiddels liggen de kaarten anders.

Politieke ontwikkelingen gaan snel. Op 24 oktober jongstleden had de PvdA nog geen enkele moeite met de trendmatige verhoging van de opcenten. Het CDA zweeg op dit punt en de VVD leek een ander standpunt te gaan innemen dan afgelopen voorjaar. Hoe is dit te verklaren? Ik weet het niet. Maar de SP is natuurlijk zeer verheugd elke keer dat andere fracties tot inzicht komen.

De provincie is uiteraard geen eiland en om zaken te bereiken, zal de provincie moeten samenwerken. Daar is niks mis mee. Waar de SP wel zeer grote moeite mee heeft, is de deelname van de provincie aan allerlei overleg- en lobbyclubs die veel geld kosten en die leiden tot een bestuurlijke brij van besluitvorming waarbij de democratische legitimatie soms ver te zoeken is. Dit is niet in het voordeel van de burger. Op Randstadniveau loopt het ons inziens echt uit de hand. Ik wil dit graag toelichten aan de hand van de volgende powerpointpresentatie.

Het beeld bij bestuurlijke spaghetti spreekt, denk ik, voor zich. Wat hebben wij allemaal? Vier provincies. Vier WGR+-regio's ofwel kaderwetgebieden. Waterschappen, zeven stuks. 136 gemeenten. Het Rijk met zeven direct hierbij betrokken ministeries. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, twaalf stuks. Commissie Regionaal Overleg Luchthaven Schiphol (CROS), C-4: Amsterdam, Flevoland, Den Haag en Rotterdam, ROM Rijnmond, ROV Noord-Holland inzake verkeersveiligheid, de Noordvleugel, NV Utrecht, de Zuidvleugel. Het is niet meer te lezen, zoveel zijn het er. E-4: Noord-Holland, Zuid-Holland, Flevoland, Utrecht. Regio Randstad. Volgens ons idee moet het anders en een tikkeltje simpeler worden. 136 gemeenten is oké. Wat ons betreft ongeveer zeven regioprovincies. Ik kom daar nog op terug in de toelichting. Dat het Rijk met zeven ministeries hierbij direct betrokken is, kan de SP evenmin direct oplossen. Maar eerst: ere wie ere toekomt. Deze opsomming van alle organen die zich in de Randstad op de een of andere manier bestuurlijk bezighouden, is overgenomen uit het clubblad van de Vereniging Deltametropool. De SP zegt niet dat al deze samenwerkingsvormingen per definitie niet deugen of dat ze allemaal nutteloos zijn. Wij stellen echter wel dat besluitvorming dient plaats te vinden binnen de drie bestuurslagen: Rijk, provincie en gemeenten. Hier kunnen de burgers immers rechtstreeks via de verkiezingen hun invloed op uitoefenen, dát is democratie. Natuurlijk mogen er best samenwerkingsverbanden worden opgezet. Maar die moeten voor de uitvoering zijn en ze moeten sober worden gehouden en ze dienen projectgebonden te zijn.

Natuurlijk doen waterschappen nuttig werk. Maar waarom moeten het aparte organen zijn? Waarom hevelen wij hun taken niet over naar het provinciale bestuur? Dat is democratischer en efficiënter. Heeft de provincie Utrecht zelf eigenlijk nog wel

bestaansrecht? Op diverse plekken wordt gepleit voor schaalvergroting. De SP houdt vast aan het Huis van Thorbecke: drie bestuurslagen. Maar dat neemt niet weg dat ook wij niet gelukkig zijn met de rol van het middenbestuur: de provincies. Er wordt te veel gepraat en te weinig gedaan. De belangen van de burgers worden niet optimaal gediend. Wij blijven pleiten voor kleinschaliger regioprovincies, waarvan de grenzen zijn afgestemd op de sociaal-economische samenhang tussen gemeenten. Bijvoorbeeld Midden-Utrecht, Eemland en het Valleigebied. Deze kleinere provincies kunnen dan ook heel goed uitvoerende taken oppakken, die nu nog door de waterschappen en ondemocratische organen als het BRU worden uitgevoerd. Woonruimteverdeling, openbaar vervoer, planning van woningbouw en kantoor- en bedrijfslocaties. Helaas wordt onze zienswijze in bestuurlijk Nederland – nog niet – breed gedeeld.

De WGR+ komt eraan. De SP heeft niet de illusie dat de Eerste Kamer hier een stokje voor gaat steken. Het is voor de SP nog geen uitgemaakte zaak dat het zinnig is door te gaan met de provincie Utrecht als het BRU over een groot deel van het grondgebied de baas wordt. Opschalen echter lijkt de situatie alleen maar erger te maken, dat wordt een nóg grotere kloof tussen burger en overheid. Voorlopig is de SP dus voor handhaving van onze provincie als democratisch middenbestuur en wij zullen in de praktijk moeten gaan ervaren hoe de WGR+ voor de provincie Utrecht gaat uitpakken.

De burgers hebben ook iets aan een bestuurslaag die zelf doet wat die predikt. Wij roepen dat wij biologische landbouw zo belangrijk vinden. En wat doen wij zelf in onze eigen bedrijfskantine? Slechts 15% van de producten is van biologische oorsprong. Wij overwegen een motie, waarin wij de lat daarvoor op 25% leggen. Kom op mensen, de provincies Brabant en Overijssel gaan voor de 50% in 2007.

Deze organisatie probeert al geruime tijd projectmatig te werken. Onze fractie is daar sterk voor. Het is alleen niet makkelijk. Eigenlijk kan men zeggen dat projectmatig werken het organiseren van samenwerking is voor gevorderden. Als men al moeite heeft met de gewone lijn, staf-organisatie, als daar taken, verantwoordelijkheden, bevoegd-

heden, doelstellingen al niet voldoende helder zijn, dan is projectmatig werken helemaal lastig. Wij zijn van mening dat de provinciale organisatie eerst de normale structuur op orde moet krijgen. € 430.000 om het projectmatig werken verder door te voeren en te borgen, vinden wij te veel geld op het verkeerde moment.

Ja, en dan de huisvesting. Waarmee zijn we hier nu bezig? Waar kan en moet een provincie zich allemaal mee bezighouden? Het tegengaan van de wachtlijsten voor sociale huurwoningen, het bevorderen van het behoud van de groene ruimte, voorzieningen in kleine woonkernen, bevorderen van duurzaam bouwen, bevorderen van een goed openbaar vervoer en een goede hulpverlening, het tegengaan van armoede, bodemsanering, ik noem zo maar een paar punten. De SP is van mening dat de provincie zich niet moet bezighouden met een prestigieus nieuwbouwproject voor de eigen organisatie. € 2.800.000 per jaar extra huisvestingslasten, dus € 2,40 per inwoner per jaar. En wat krijgt die inwoner ervoor terug? Helemaal niks. Ja, de wetenschap dat er te Rijnsweerd een bestuurslaag zit die niet eens in staat is een kantoorpand te laten bouwen dat langer dan 30 jaar meegaat. En die dan ook nog durft te stellen dat het huidige provinciehuis geen geschikte ruimte heeft voor de ontvangst van gasten in een zakelijke maar enigszins aangeklede sfeer: € 250.000. De SP vindt er geen doekjes om. Wij zien niet in wat er mis is met de ontvangthal, de Vrede van Utrecht-zaal en de Stichtse Salon. Wij vinden dit voorstel belachelijk en een typerend voorbeeld van het veel te veel bezig zijn met onszelf in plaats van met de buitenwereld.

De VOORZITTER: Mijn complimenten. U bent de eerste die binnen de spreektijd is gebleven.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Boven de begroting 2006 hebben wij geschreven: duurzame impulsen voor de Utrechtse samenleving. Deze begroting ademt een stuk tevredenheid. Dat kan ook, want halverwege is het tijd om de balans op te maken. Er is een positief beeld. De realisatie van de ambities zijn op dit punt, ook halverwege gezien, best op schema. Zelden was de financiële positie van onze provincie zo gezond. Onze fractie zal dus iets anders dan de ChristenUnie met deze deur in huis vallen en

begint in de eerste plaats met haar waardering uit te spreken voor het resultaat dat deze begroting te zien geeft wat betreft de door het college geïnitieerde beleidsvoorstellen. Wat wij missen is – en dat delen wij met de ChristenUnie en anderen – dat de toekomstvisie, die toch ook de onderlegger mag zijn van de inleiding van de begroting, node wordt gemist.

Wij zullen vanmorgen geen moties aankondigen. Wij hebben echter samen met andere fracties een aantal moties ontwikkeld en wij wachten eerst de termijn van de beantwoording door het college af.

Het college heeft nieuwe impulsen willen geven aan de Utrechtse samenleving. Zelden kan dat met zo'n ruim gevulde beurs. Ik kan mij voorstellen dat de gedeputeerde Financiën tijdens de onderhandelingen zijn collega's fluitend heeft bediend.

Of hij ook heeft gefloten toen het kamertjesoverleg een coalitiemotie opleverde, dat denk ik van niet. Een revolutionaire motie op het gebied van de trendmatige verhoging van de opcenten en een bevrozing daarvan. Proficiat voor deze motie. Wij hebben als SGP en ChristenUnie en natuurlijk ook D66, hiervoor al jarenlang gepleit. Maar het is toch wel merkwaardig dat dit revolutionaire voorstel – ik kijk naar de fractie van de PvdA – iets uit de oude doos is van het monistische systeem toen er nog een ijzeren coalitie was die de plannen smeedde waar een oppositiepartij nooit tussen kon komen. Wij hadden toen een dualistisch systeem dat dwars door de Staten heen op het gebied van de inhoud coalities deed vormen. Ik vind dit een grote stap achteruit. Nochtans steunen wij de motie, omdat het ons alleen om het resultaat gaat.

Wat vinden wij belangrijk daarin? Niet zozeer de omvang van de opbrengst voor de burger, want die zal niet zo hoog zijn. Het gaat echter om de signaal-functie die de Staten naar de burgers uitzenden; het gaat om het psychologische en inhoudelijke effect, dat wij met een ruime beurs ook kijken naar wat wij kunnen doen voor de smallere beurzen van een groot deel van onze burgers.

Onze fractie wil ook graag haar waardering uitspreken voor de extra impulsen. Op het gebied van het leefklimaat is er een mooie keuze gemaakt, die bijdraagt aan de versterking van onze samenleving. Daar kunnen wij heel goed achterstaan, behalve bij de vernieuwingspost 15 inzake de verbouwing

van theater De Lieve Vrouw te Amersfoort als het gaat om de culturele programma's. Als daarbij andere keuzes worden gemaakt, kunnen wij ook die verbouwing ondersteunen. Hetzelfde geldt ook voor de culturele paragraaf, waarover wij ons bij de stemverklaring bij dit voorstel nader zullen uitspreken.

Vervolgens stellen wij met waardering vast dat de regio Utrecht als eerste met staatssecretaris Van Geel een convenant heeft afgesloten inzake de regionale luchtkwaliteit. Proficiat. Wij vragen ons echter wel af welk effect dit pakket maatregelen zal hebben op de verbetering van de luchtkwaliteit en hoe wij dit gaan monitoren?

Wij hebben eveneens met veel waardering kennisgenomen van het voorstel om € 1.800.000 vrij te maken voor fluisterbussen. Ik denk dat de gedeputeerde fluisterend zijn akkoord daaraan heeft gegeven. Een element dat wij hierbij meenemen, is dat het op zichzelf opvallend is dat de aandacht voor het milieu op dat punt, overigens terecht, weer meer terug is gekomen. Dat dit in de concessieverlening, heel recent, niet heeft meegespeeld, moeten wij onszelf aanrekenen. Dat geldt ook voor onze partij. Is het college nu al bereid voor toekomstige concessies vast te leggen dat toepassing van schone en stille bussen een nadrukkelijk aspect is van de concessieverlening?

Met D66 blijven wij aandacht vragen, zoals al eerder is opgemerkt, voor het probleem van het goederenvervoer en het vervoer over water.

Een ander punt van gedeputeerde Mik is de fileproblematiek in het Utrechtse. Wij weten dat de gedeputeerde in Den Haag alles op de kaart zet om die problematiek goed voor het voetlicht te brengen. Onlangs zagen wij hiervan een inspirerend voorbeeld. In Friesland is de N31 tussen Leeuwarden en Drachten op een heel revolutionaire wijze aanbesteed. Dat houdt in dat een consortium zowel het ontwerp als de aanleg en het onderhoud voor zijn rekening neemt en ook de voorfinanciering. Dat zou voor onze regio, gezien de enorme investeringen, wellicht een optie kunnen zijn om op die manier een aantal projecten met langjarige verplichtingen vast te leggen en daarmee ook een aantal projecten naar voren te halen.

Is gedeputeerde Mik bereid in de commissie IME een presentatie van dit project – walmij.com – te

laten verzorgen? Het is een uniek project, waarbij Rijkswaterstaat een van de deelnemende partijen is.

In bestuurlijk opzicht bloeien er in Utrecht mooie bloemen. Te denken valt aan de jeugdzorg, waar onze gedeputeerde mevrouw Kamp hard aan trekt. Er dreigen heel snel, nadat de provincie de regie is gaan voeren, opnieuw donkere wolken die voor de jeugdzorg weinig goeds zullen brengen. In de Tweede Kamer is een motie aangenomen om de gemeenten te helpen de preventieve jeugdzorg voor hun rekening te nemen. Een bedrag van € 10.000.000 wordt daarvoor vrijgemaakt ten koste van het Provinciefonds. Dat lijkt ons een buitengewoon verkeerd signaal. Wij hopen dan ook dat dit in de commissie ZCW aan de orde zal komen.

Voorts vinden wij het onbegrijpelijk dat de jeugdcommissaris, die door het kabinet is aangesteld, vooruitlopend op de evaluatie van het jeugdbeleid, nu al zegt dat de provincie een vreemde eend in de bijt is van de jeugdzorg en dat die eruit moet. Vervolgens stelt hij vast dat gemeenten zowel voor het preventieve als voor het curatieve beleid van het provinciale aandeel het beleid zouden moeten vormen. Ik denk dat wij als provincie bij dit punt, heel tijdig, als een bok op de haverkist moeten zitten. Dit voorstel leidt immers tot versnippering en de kwaliteit van de jeugdzorg wordt er niet mee gediend.

Is het college bereid op heel snelle en daadkrachtige manier kenbaar te maken dat dit niet op die manier zou moeten?

Er zijn kleine bloemen die ook het vermelden waard zijn, zoals de benadering van de provincie met een DOE-tank armoedebestrijding, een integratieproject voor oud- en nieuwkomers in Woerden samen met de provincie. Grote projecten zoals Hart van de Heuvelrug en Zeist-Oost met een levensbestendige wijkontwikkeling. Dat zijn prachtige voorbeelden van provinciaal beleid. Daarbij zien wij ook een stuk ondernemersschap naar voren komen. Ik denk dat dit van belang is, zeker ook als wij kijken naar een ander beleidsterrein van gedeputeerde Ekkers als het gaat om de omslag van toelatingsplanologie naar ontwikkelingsplanologie. De fractie van de SGP heeft de gemeenteraden daarover willen informeren. Het vraagt immers een omslag. Niet alleen in het denken maar ook in het werken van ambtenaren en bestuurders. Wij vragen

de gedeputeerde of onze ambtenaren, die overigens onze waardering verdienen, de competenties hebben om op deze wijze met gemeentebesturen aan de slag te gaan. Wij ervaren dat dit lang niet altijd zo is.

Daarnaast blijft de provincie toezichthoudster. In dit verband vragen wij het college van GS nadrukkelijk nog eens schriftelijk en ondubbelzinnig de gemeente Maarssen duidelijk te maken dat wat daar gebeurt, niet kan. Het college van b. en w. van Maarssen heeft namelijk besloten het permanent bewonen van recreatiewoningen, ook na verandering van bewoning, gewoon als positief te verklaren, zodat die woningen gewoon permanent bewoond blijven worden. Als daaraan geen consequenties worden verbonden in het kader van het handhavingsbeleid dan blijft daar, wat al sinds jaar en dag het geval is in Maarssen, een soort Oranje-Vrijstaat aan de Gageldijk en elders bestaan. Dat vinden wij buitengewoon slecht.

Komend bij de portefeuille van gedeputeerde Lokker, merken wij op dat het daarbij gaat om veel beleid en veel activiteiten, maar dat er te weinig sprake is van integratie. Wij zouden heel nadrukkelijk de positie van de agrariërs – dat zijn immers de investeerders in het landelijk gebied – wat integraler willen benaderen. De landelijke overheid heeft het programma Vitaal Platteland geïnitieerd. Wij doen veel activiteiten die eigenlijk gebundeld zouden moeten worden. Wij hebben al eerder gepleit voor een loketfunctie. Wij willen heel graag op korte termijn met de gedeputeerde in de commissie praten en nadenken over een integraal beleid voor dit thema. In dit verband zijn wij medeondertekenaars van het amendement van de VVD.

Wij komen nu bij het punt van de provincie in relatie tot de bestuursorganisatie. Zijn wij buitengewoon content met het manifest van de Holland Acht? Een slagvaardig bestuur tegenover een langzamerhand wel buitengewoon stroperige stapeling van ondemocratisch gelegitimeerde bestuurslagen. Wij moeten ons afvragen hoe dat kan. Dan vind ik dat dit toch te maken heeft met wat GL heeft gezegd: wat is de visie van een bestuurder? En wat is de cultuur van een bestuurder? Als de bestuurder lid wordt van een managementorganisatie, dan is die bezig met het besturen van processen. Dat

kunnen heel goede dingen zijn. Alleen is er in die procesbesturing geen overheid die slagvaardig en daadkrachtig met gezag en betrokkenheid jegens de burgers probeert juist dié speerpunten te pakken die van belang zijn. En die daarbij ook een democratisch gelegitimeerd overheidsorgaan annex laat zijn. Met de fractie van GL vind ik dat een van de grote vraagstukken van de komende tijd. Willen wij het vertrouwen van de burger in ons als overheid handhaven?

Dan kom ik even op de strategische agenda. Wij moeten gaan nadenken over wat wij naast onze wettelijke, strategische taken nog verder moeten doen en dat betreft onze sociale agenda, of anders gezegd: de zachte agenda, de maatschappelijke context. Wat is onze visie op een dreigende tweedeling in de samenleving? Wat is onze visie op de grote uitval van delen van onze bevolking? Wij hoeven geen doembeeld van Parijse voorsteden hier op tafel te leggen, maar toch zit er kruit onder onze samenleving en dat moeten wij onder ogen zien. Als het gaat om de majeure onderwerpen zullen wij met ons enorme provinciale vermogen erover moeten nadenken hoe wij samen met gemeenten de stedelijke problematiek en de uitwaaiering daarvan over het platteland kunnen aanpakken. Dat moet een duidelijke, integrale benadering zijn met een diepteboring en met overheidsvisie. Daar zal onze energie en de opbrengst van de verkoop van de energiebedrijven voor de komende tijd op gericht moeten zijn.

Wij hebben met het college geconstateerd dat het van belang is dat wij diepte-impulsen geven voor de Utrechtse samenleving. Die impulsen moeten niet alleen maar gericht zijn op datgene wat ons voor ogen komt. Wij zouden graag om de strategische agenda een kaderstelling zien. Als wij kijken naar de maatschappelijke problematiek zit er ook alles onder van: waarden en normen die bepalend zijn voor de degeneratie van onze samenleving. Ik zeg dat bewust zo. Als wij het hebben over jeugdzorg dan moet het onze zorg zijn dat 15% van de jongeren echt helemaal uit de boot dreigt te vallen. Door het ontbreken van waarden en normen hebben wij als overheid zelf op dat punt niet dié visie en dié sturing die wij eigenlijk zouden moeten hebben. Ik vind het buitengewoon merkwaardig dat wij nieuwkomers vragen een waarden- en normenpatroon te ontwikkelen zonder dat wij zelf ooit willen spreken,

discussiëren en nadenken over óns waarden- en normenpatroon. Dat vindt onze fractie buitengewoon jammer. Wij hopen van harte dat er toch een moment zal komen waarop dat inzicht er is. Niet dat de SGP gelijk heeft. Dat is een niet op te geven en tijdoverstijgend bijbels kader- en normenpatroon. Maar het rentmeesterschap over de schepping, de zorg en bewogenheid voor sociaal zwakkeren, ongeacht van welke denominatie, is voor ons een aangelegen punt. En dat dat rentmeesterschap over de schepping, ook voor het gebruik van de kapitalen die wij als provincie hebben ten behoeve van die samenleving, een gewogen afweging vergt. Dat vraagt een overheid die op dat punt visie wil ontwikkelen, die voor deze samenleving wil staan op een wijze die meer is dan alleen maar het verdelen van de rechtvaardigheid in de projecten die er nu zijn. Dat vraagt ook van een overheid die zich wat gelegen laat liggen aan tijdoverschrijdende normen en waarden waarvan de Bijbel mij en u allen zegt: ‘Vreest God, houdt Zijn geboden, want daarin ligt de werkelijke toekomst.’

Ik wens u, voorzitter, het college en Provinciale Staten Gods zegen toe voor het komende jaar. Ook op uw en onze arbeid en op die van het ambtelijk apparaat.

De VOORZITTER: Hiermede zijn wij gekomen aan het eind van de eerste termijn van de programmabegroting. Ik stel voor dat wij nog voor de lunch de agendapunten die van een ster zijn voorzien zullen afhandelen.

PS2005BEM25
4e wijziging Programmabegroting 2005

PS2005BEM32
5e wijziging Programmabegroting 2005

PS2005BEM35
6e wijziging Programmabegroting 2005

PS2005BEM37
Vooronderzoek DigiDIV

PS2005BEM38
Wijziging Reglement van Orde provincie Utrecht 2003

PS2005BEM40

Taakomschrijving plaatsvervangend voorzitter van Provinciale Staten

PS2005BEM39
Wijziging gedragscode Provinciale Staten

PS2005BEM23
Wijziging subsidieverordening Statenfracties Utrecht 2002

PS2005REG08
**Aankopen Middelwaard Vianen/
Bestemmingsreserve inrichting Middelwaard**

PS2005IME07
Besteding dienstreserve WVV

PS2005ZCW12
Plan van aanpak Zorgeloos wonen met diensten en zorg in Zeist-Oost

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorstellen.

PS2005BEM44
Strategisch kader voor de bestuurlijke zaken

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten de behandeling van dit voorstel te verdagen naar de volgende vergadering.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

Schorsing van 12.05 uur tot 13.05 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Aan de orde is de eerste termijn van het college van GS voor de programmabegroting. Er zijn drie of vier zaken die de portefeuilles van verschillende gedeputeerden raken. De reactie daarop vanuit het college is zo kort dat ik die als voorzitter van het college, maar dan in een dubbelrol, meen te kunnen en mogen geven. Als in het vervolg van de vergadering blijkt dat er nog zaken zijn die een diepere discussie met mij nodig maken, zal ik de vice-voorzitter vragen mijn plaats over te nemen. Uit het betoog van mevrouw Raven heeft het college kennisgenomen van haar punt ten aanzien

van het verkrijgen van inzicht in de besteding van gelden aan gemeenten. Afgezien van het feit dat misschien door misverstanden verkeerd op haar verzoek is gereageerd, meld ik haar dat het lastig is op de euro nauwkeurig uit te zoeken waar die gelden aan besteed zijn. Wij kunnen natuurlijk wel laten zien waar met name in de bovenlokale belangen onze taken liggen. Wij zullen daarvoor een exercitie uitvoeren, mevrouw Raven, en hierover rechtstreeks contact met u hebben.

Over uw punt inzake uitwisseling van personeel zegt het college dat uitwisseling van personeel slechts omwille van de uitwisseling niet wordt beoogd. Wat het college overigens wel voor ogen staat – en wat de gemeenten ook altijd wordt aangeboden – is dat de provincie op elk moment bereid is bij te springen met ambtelijke bijstand bij elk onderwerp. Dat doen wij ook regelmatig.

De heer Swane heeft het project-IJsselstein genoemd. Daarop zal mevrouw Kamp nog nader ingaan. Voor wat het aspect betreft dat er natuurlijk ook een relatie is met de vraag of dit nu wel of geen provinciale verantwoordelijkheid is, kan ik zeggen dat het college wel degelijk de mogelijkheid ziet om daarin iets te doen in het kader van stimulering of pilots of wat dan ook, al betreffen die primair de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Mevrouw Kamp zal zelf verder op dit onderwerp ingaan. Wat de primaire verantwoordelijkheid van burgemeesters in dat opzicht betreft, is het in ieder geval zo dat de CvdK geacht wordt bij gemeenten erop toe te zien dat er integrale veiligheidsplannen tot stand komen. Dat is ook bij gelegenheid van mijn werkbezoeken continu een punt van gesprek. Daar past het ook zeker in. Mevrouw Kamp zal er verder op ingaan.

Naar aanleiding van de opmerking van de heer Swane over de Holland Acht, meen ik dat ook burgemeesters van grote steden voortschrijdend inzicht niet ontzegd mag worden. Als de heer Swane overigens terecht zegt dat er toch zeer sterk is gepleit voor de Kaderwet, dan klopt het dat dit ook in de Holland Acht aan de orde is geweest. Wat wij daar zien, is dat in de afgelopen jaren er getracht is de Randstadsamenwerking nieuw leven in te blazen. Daarvan zeggen wij met z'n achten dat dit niet opbrengt wat het zou moeten opbrengen. Eigenlijk wordt het erger, doordat de voortgaande lappendeken nog eens door de WGR+ versterkt

wordt. Dat vinden ook de burgemeesters van de vier grote steden.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Diezelfde burgemeesters hebben een onvoorstelbaar zware lobby gevoerd om de WGR+ tot stand te brengen. Dit is toch op zichzelf een uniek gegeven. Ik begrijp dat u mogelijk nog vanavond overleg hebt met de minister en die burgemeesters, omdat die burgemeesters op de valreep, voordat het wetsontwerp volgende week in de Eerste Kamer wordt vastgesteld, hun inkeer tot uiting kunnen brengen. Dan zijn wij in elk geval van dat vermalijde gedeelte af. Dat lijkt mij een redelijk feit. Ik kan er mij, eerlijk gezegd, weinig bij voorstellen. Ongetwijfeld zullen zij tot de conclusie komen dat zij een commissie instellen om hun eigen oordeel nu te bestuderen.

De VOORZITTER: Wat dat instellen van een commissie betreft, is het punt natuurlijk dat als het probleem wordt gesignaleerd – en dat hebben de Holland Acht willen doen –, het tevens voor de hand ligt dat ook de oplossing wordt aangereikt. Maar er wordt binnen de Acht niet helemaal eenduidig over de oplossing gedacht. Zij het dat die vier burgemeesters wel op één lijn zitten. Zoals het er nu naar uitziet, zijn er op z'n minst twee commissarissen, die van Zuid-Holland en die van Utrecht, die zich daarin kunnen vinden. Ik ben het met u eens, mijnheer Swane, dat het een mooie gelegenheid zou zijn om de WGR+ nu even in de ijskast te zetten. Daar wordt ook wel een poging toe gedaan. Of het volgende week daarvan zal komen in de Eerste Kamer is vers twee. Maar goed. Nogmaals: wij mogen ook burgemeesters van grote steden voortschrijdend inzicht niet ontzeggen. Wat echter bij die Acht centraal staat, is dat wij zeggen dat het zo niet langer kan. Welke oplossing er ook voor gekozen wordt. Dat is ook de reden waarom ik tot de heer Van de Groep zeg dat het mij iets te ver gaat om aan datgene wat de Holland Acht hebben gedaan meteen het al dan niet hebben van respect voor de Staten aan te verbinden, als ik hem althans goed heb verstaan. Kijk, wat de Holland Acht hebben gewild, is gebaseerd op hun eigen verantwoordelijkheid. Er zijn nu eenmaal benoemde bestuurders in dit land. Dat geeft die personen toch ook een eigen verantwoordelijkheid, waarbij natuurlijk veelvuldig rekening wordt gehouden met

de volksvertegenwoordiging. Er kunnen daarbij echter ook momenten zijn waarop die bestuurders zeggen wat zij zelf vinden. De Holland Acht heeft gemeend dat te moeten zeggen en zij hebben gemeend te moeten wijzen op het feit dat voortgaan met de lappendeken zo niet langer kan. Te meer ook omdat die zogenoemde spaghetti steeds verder vervreemdt van wat de democratische legitimatie mag heten. Als bestuurders immers met elkaar in de weer zijn, zijn ze immers ver verwijderd van de volksvertegenwoordiging. Wat wij eigenlijk hebben willen signaleren is wat in het door mevrouw Jonkers geschetste beeld zo treffend tot uiting kwam; als wij al die overlegstructuren over elkaar leggen, kunnen wij geen letter meer lezen en komt er niets meer tot stand. Als dát gesignaleerd wordt, is het een brug te ver om te zeggen dat men dan vergeten is respect te hebben voor de Staten.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik dan ook niet gezegd. Ik zou dat ook een brug te ver vinden. Ik heb gezegd dat ik vond dat het dan van te weinig respect voor de Staten zou getuigen. Dat betekent niet dat CdK's wordt ontzegd een bijdrage aan de discussie te leveren. Ik vind echter dat hier eens heel goed moet worden doorgesproken over de vraag wat de verhouding van de provincie Utrecht tot de Randstad moet zijn. Ik geloof dat daarover de meningen nog steeds uiteenlopen. Op dát punt wil ik graag duidelijk weten of wij ons blijven verkopen aan dat Randstadverhaal; dat dat betekent dat wij daarin moeten meegaan. Ik heb er echter voor gepleit die eigenstandige koers van de provincie Utrecht op te pakken.

De VOORZITTER: Dat kan ik mij goed voorstellen. Dat is ook een positie waarin de Staten zich in kunnen bevinden om er iets van te vinden. Ik heb de heer Van de Groep dan in eerste instantie – gelukkig – verkeerd verstaan. Een en ander zal echter nog een wel vervolg hebben. Tot de Holland Acht is gezegd dat het wel aardig is dit allemaal te signaleren, maar dat er toch vooral oplossingen moeten komen. Het beraad van vanavond gaat, in overleg met een deputatie van het kabinet, er inderdaad over of er toch ook niet een oplossinggerichte denkrichting gevonden kan worden op basis waarvan een commissie dan eens kijkt naar de gevolgen daarvan. Wij halen

natuurlijk nogal wat overhoop als wij kiezen voor een afzonderlijke Randstadautoriteit, die overigens een veel kleiner gebied zou moeten omvatten dan dat van de huidige vier provincies – zeg ik speciaal tegen de heer Swane – anders is dat voor het Rijk onacceptabel. Voorts zou die Randstadautoriteit absoluut democratisch gekozen moeten zijn. Anders zou het misschien alleen nog maar erger worden. Als dit op dit moment geen aanleiding vormt om op te reageren, geef ik het woord aan de heer Van Bergen.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het college neemt met dank kennis van alle woorden van waardering voor het financiële beleid en de voorliggende begroting. Daar is grote instemming voor. Wij hebben dan ook geprobeerd tussen de voorjaarsnota en nu de voorstellen en suggesties van de Staten zo goed mogelijk te vertalen in een concrete agenda voor de resterende jaren van deze coalitieperiode. Dank voor de instemming van de Staten.

Wat de opcentendiscussie aangaat, is het college natuurlijk gehouden om het coalitieakkoord uit te voeren tot het moment waarop de coalitiepartijen zelf van koers veranderen. Het is duidelijk dat dit nu ten aanzien van die opcenten het geval is. Het is natuurlijk zo dat sinds het afsluiten van het coalitieakkoord ons provinciaal vermogen met het vrijkomen van de opbrengsten van de REMU aanzienlijk is gegroeid. Als wij de revenuen daarvan goed blijven beheren, kunnen wij nog vele jaren in onze provincie mooie investeringsbijdragen doen en kunnen de burgers daarvan ook de vruchten plukken. Denk aan Agenda 2010 en denk aan ons Stimuleringsfonds. Inmiddels zijn ze beide in alle opzichten een groot succes. Zij veranderen het imago van de provincie als presterende provincie. Dat soort zaken kunnen wij niet doen als wij niet over voldoende middelen beschikken om de daden ook bij de woorden te voegen. Anders zouden wij immers vrijblijvend bezig zijn. Dat de coalitiepartijen tegen de achtergrond van die financiële ontwikkeling nog eens hebben gekeken naar de financiële uitgangspunten die ten grondslag liggen aan het coalitieakkoord, komt ook voor het college niet als een verrassing. In wisselende samenstelling hebben de Staten daar al eerder aandacht voor gevraagd.

Vandaag constateren wij dat er voor het eenmalig achterwege laten van de trendmatige aanpassing van het opcentarief een brede politieke steun is. Ook van de kant van de oppositiepartijen, zo stel ik vast. Als ik er, uiteraard, financieel naar kijk dan is het niet zo dat met het eenmalig achterwege laten van de trendmatige aanpassing de uitvoering van het coalitieakkoord absoluut niet in gevaar komt. Met het rendement van de opbrengst van de REMU beschikken wij immers over voldoende middelen om in elk geval de uitvoering van het coalitieakkoord veilig te stellen. De trendmatige aanpassing van het opcentarief is overigens absoluut geen verhoging te noemen, merk ik vooral jegens de SP op. Het is echt de trend die het Rijk ons voorhoudt en die wij doorberekenen.

Wat er echter wél gebeurt – dat moet ik de Staten nadrukkelijk voorhouden – is dat het niet een eenmalig mindere opbrengst voor de provincie is, maar dat structureel, tot in lengte van jaren, doorwerkt dat wij per jaar € 3.000.000 ‘minder meer’ beschikbaar hebben voor investeringen in de Utrechtse samenleving. Dat is uiteraard een politieke keuze die de Staten maken. Het is dus aan de Staten om daarover te beslissen en het college zal vervolgens dat Statenbesluit uiteraard respecteren. De Staten moeten echter wel beseffen dat er vanaf volgend jaar, jaarlijks € 3.000.000 minder financiële ruimte is voor investeringen die wij en de Staten wensen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Is de portefeuillehouder Financiën niet met de VVD van mening dat wij hier geen begroting bespreken die wij voor 30 jaar moeten vaststellen? Daar bedoel ik mee dat er altijd in een begroting bepaalde prioriteiten zijn en dat er altijd bepaalde zaken afvallen. Er zijn ook veel zaken die binnen de collegeperiode vallen en die daarna geen vervolg hebben en waarin dan ook niet verder wordt voorzien. Daarom is in een dynamische begroting een bedrag van € 3.000.000 toch niet iets waarvan men kan stellen dat dit straks op de provinciale investeringen in mindering gebracht zal worden. Wij kunnen de zaak natuurlijk ook niet-boekhoudkundig benaderen, maar op de gewone manier zoals dat altijd gebeurt. Wij kijken dan waar wij in de toekomst dor hout kunnen kappen en voorts veranderen er zaken in de loop der jaren. Wie had er bijvoorbeeld kunnen denken dat wij in een jaar

€ 13.000.000 zouden overhouden? Daarmee is in wezen het doemscenario van jaarlijks € 3.000.000 minder kunnen investeren, een scenario dat op de zeer korte termijn eventueel had kunnen spelen. Op de iets langere termijn – ik denk aan twee jaar – zal allang daarin voorzien zijn door allerlei maatregelen. Is de gedeputeerde van plan die maatregelen te nemen? Is de gedeputeerde het eens met deze redenering?

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De redenering klopt in dié zin dat het voorgenomen beleid dat wij tot nu toe kennen en dat is vastgelegd in het coalitieakkoord, niet in gevaar zal komen. Maar feitelijk is het zo dat door het wegstrepen van de trendmatige verhoging er jaarlijks € 3.000.000 minder inkomsten zullen zijn, zodat er voor investeringen jaarlijks minder financiële ruimte zal zijn.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dan gaat de gedeputeerde ervan uit dat alle begrotingsposten vast zijn en ook vast zullen blijven. Dat bedoel met ‘een statisch beleid’.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daarmee maakt de heer Swane volgens mij een denkfout. Het gaat om € 3.000.000 vrije ruimte om te besteden. Die is nog niet ingevuld en dat bedrag wordt dan door de Staten ingeleverd door dat geld terug te geven aan de autobezitters. Dan heeft het college dat geld niet meer in de zak om daarmee beleid te voeren. Zo simpel ligt dat.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt. De vraag is echter een andere. De vraag is immers dat het college binnen de begrotingen constant wordt geconfronteerd met verhogingen en verlagingen van inkomsten en uitgaven. Dat is een dynamisch gegeven. Wij moeten dus constant in de gaten houden wat er gebeurt. Dan is de gedeputeerde het toch met mij eens is dat een bedrag van € 3.000.000 op een begroting die de provincie heeft toch niet erg moeilijk op te vangen is en dat dit helemaal niet hoeft te leiden tot vermindering van investeringen en dergelijke? Zelfs niet na deze collegeperiode?

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer

de Voorzitter! Het is zo als het is. In het amendement wordt een concreet dekkingsvoorstel gedaan. Ik heb echter goed beluisterd dat de heer Swane zegt dat in 2008, met ingang van de nieuwe coalitie, dit in het nieuwe collegeakkoord zal moeten worden opvangen. Dat betekent simpelweg – en daar hoeft u niks voor te doen – dat wij per jaar € 3.000.000 minder hebben om uit te geven. Dat is de consequentie van dit voorstel.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik sluit af. Ik denk dat wij inderdaad deze zaak langs verschillende lijnen benaderen. De gedeputeerde is volgens ons boekhoudkundig bezig en wij kijken er iets anders tegenaan.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De politieke keuze maakt de heer Swane.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt, maar dat wist ik al een tijdje. Waar het nu echter om gaat is dat ik het enigszins bezwaarlijk vind dat hiervan een soort drama wordt gemaakt. Als dit op die manier door de jaren heen wordt doorberekend, dan mist de provincie zomaar € 30.000.000 of € 40.000.000, maar zo werkt dat natuurlijk niet in een begroting en evenmin werkt het zo in een bedrijf. Dan worden er immers maatregelen genomen, waarbij men kijkt hoe het anders moet. Dit hoort gewoon bij het totaal van uitgaven en inkomsten en dat wijzigt zich voortdurend. Maar daar moeten wij dan geen doemscenario aan ophangen.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind dat de heer Swane ten onrechte gedeputeerde Van Bergen een soort boekhoudersvisie verwijt. Wat er gebeurt, is immers het afwijken van een politieke keuze. In het coalitieakkoord is er de afspraak gemaakt over de trendmatige verhoging van de opcenten. Die afspraak wordt nu ongedaan gemaakt; sommigen zeggen 'eenmalig' en anderen denken dat zij dan voorgoed hiervan af zijn. Dat is gewoon een politiek feit. Daarom vraag ik de gedeputeerde of hij dit politieke feit vanuit zijn verantwoordelijkheid al dan niet betreurt, ook voor deze coalitie die hij samen met gedeputeerde Lokker voor een belangrijk deel tot stand heeft gebracht.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb ook geluisterd naar de beantwoording van de gedeputeerde. Ik meende van hem toch een heel andere benadering te horen dan ik over mij heen kreeg bij dit punt in het debat over de voorjaarsnota. Ik wil graag van hem weten of hij nog steeds achter die woorden van hem staat of dat hij vindt dat er andere financiële ontwikkelingen zijn geweest die hem doen meegaan met die plotse bekering van de coalitie.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik herhaal dat het college is gehouden het coalitieakkoord uit te voeren, totdat de coalitiepartijen in gezamenlijkheid zeggen dat het anders moet. En wij constateren dat dit laatste vandaag een feit is. En dat zullen wij moeten uitvoeren.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een te gemakkelijk antwoord. Het college heeft ook een eigen verantwoordelijkheid. Het college heeft immers getekend voor een coalitieakkoord waarbij deze passage over de opcenten een hoeksteen was. Dat betekent ook dat het college een politieke opvatting heeft als die hoeksteen wordt weggehaald.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan toch niet begrijpen hoe de heer Bijkerk het jegens de burgers waar kan maken, dat er dit jaar € 13.000.000 overblijft en dat de € 3.000.000 voor deze ronde een probleem zou zijn, terwijl het daarbij gaat om geld dat van de burgers is en niet van de overheid. Wij geven nu uit onze provinciale overschotten de burgers iets terug. Dat is toch volstrekt onlogisch voor de burgers als de provincie dat niet zou doen?

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil die twee discussies graag voor de helderheid gescheiden houden. Het gaat hier om een feit in relatie tot het coalitieakkoord. Daarover wil ik een politiek oordeel van de gedeputeerde horen. Dat wil de heer Van de Groep ook.

De vraag van de heer Van Leeuwen betreft de discussie of wij nu wel of niet de jaarlijkse trendmatige verhoging van de opcenten doorvoeren of niet. Dan wil ik straks als fractie ook nog te berde brengen hoe wij daarin staan. Dat zal anders zijn

dan de fractie van de heer Van Leeuwen, maar daar is ook sprake van een even legitieme afweging. Dat is echter een andere discussie. Ik wil nu een politiek oordeel van het college horen, want het coalitieakkoord is ook het akkoord van het college. Ik kan mij niet voorstellen dat de gedeputeerde met droge ogen beweert: u besluit maar en ik zal wel volgen.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan niet begrijpen dat de heer Bijkerk met droge ogen beweert dat hij zijn taak als volksvertegenwoordiger in deze discussie helemaal gescheiden ziet in dit dualistische systeem. Ik denk dat hij ook daarop nu moet ingaan.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Nogmaals. Het college is gehouden het coalitieakkoord uit te voeren. Op het moment waarop de coalitiepartijen gezamenlijk stellen dat de financiële uitgangspunten van het coalitieakkoord niet meer geldig zijn ten opzichte van het moment waarop de coalitiepartijen dat akkoord met elkaar bedachten, en wij tegelijkertijd kunnen vaststellen dat het coalitieakkoord niet inhoudelijk in gevaar zal komen, heeft dit college een Statenmeerderheid te respecteren en uit te voeren. Wat ik daar zelf aan onderbuikgevoelens over heb, of politiek dan wel financieel ervan vind? Alleen dat laatste is interessant. Financieel kan datgene wat de coalitie wil.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een rare taakopvatting. De heer Van Bergen staat hier als politicus. Er wordt een belangrijk punt van het coalitieakkoord ter discussie gesteld. De gedeputeerde heeft zich enorm opgewonden toen uit de oppositiehoeek gelijksoortige voorstellen kwamen. Dat was toen een politiek feit van de eerste orde. Daarom vind ik dat hij nu ook, nu zo'n voorstel uit zijn eigen hoek komt, politiek kleur moet bekennen door te stellen of hij dat leuk of niet leuk vindt. Dan weten wij dat.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bijkerk wil horen dat ik er niet blij mee ben? De portefeuillehouder Financiën is hier niet blij mee.

De VOORZITTER: Dat maakte wel even indruk.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer Voorzitter! Ik zou toch van het college van GS meer verwachten dan alleen te varen op de koers van de automatische piloot van het coalitieakkoord. Het college ziet toch ook hoe de samenleving in elkaar zit en ziet ook hoe de lasten van de burgers toenemen? Als er dan zo veel geld door de gedeputeerde is uit te geven en hij komt niet eens zelf met een voorstel om bij die trendverhoging van de opcenten een pas op de plaats te maken, had ik van hem, als politicus die betrokken wil zijn bij de burgers in de provincie, iets anders verwacht.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Vanuit diezelfde betrokkenheid bij de burgers doet dit college het ene voorstel na het andere in deze begroting. Daar is op die manier in de komende jaren € 3.000.000 minder ruimte voor. Dat is een gegeven om mee te leven. Hoe men het ook wendt of keert, er is een brede Statenmeerderheid die het college dit voorhoudt, dus het college zal dit uitvoeren.

Er is ook nog gesproken over het eigen vermogen met het verzoek te bekijken hoe daar wat creatiever mee omgegaan kan worden. Ik ga dan nu even terug naar de discussie over de voorjaarsnota. Wij hebben toen toegezegd met een investeringsagenda te komen voor de resterende jaren van de collegeperiode, dus voor 2006 en 2007. Dat is in deze begroting verwerkt. Voorts zou het college nadenken over een agenda voor de jaren daarna. De ChristenUnie heeft in dat verband over Agenda 2015 gesproken, en dat lijkt mij een mooie horizon. Het college is bezig hiervoor voorstellen te ontwikkelen. Bij de voorjaarsnota 2006 zullen wij de Staten een discussiestuk leveren over welke investeringen het dan zou kunnen gaan. Het is dan aan de Staten om te bepalen welk deel van het vermogen daarvoor ingezet zou moeten worden. Vervolgens kan dan worden bekeken hoe dat bijvoorbeeld vanuit de Staten bij de verkiezingscampagne ook met de burgers besproken kan worden om daarna de neerslag van die discussies te betrekken in de nieuwe coalitieperiode. Zo stelt het college zich dat voor. Het college komt dan niet met kant-en-klare brokken naar de Staten, maar geeft de Staten wel een voorzet bij de voorjaarsnota om daarover een politiek debat te voeren.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Zou het ook zo kunnen zijn dat dit is ingebed in een visieontwikkeling naast die strategische doelen die de Staten mogen kiezen? Dus ook de samenhang daarvan en niet alleen een lijstje waaruit de Staten mogen kiezen.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dat bedoel ik. Niet alleen de heer Swane maar ook andere fractievoorzitters hebben daarop aangedrongen. Wij zullen dat uiteraard meenemen.

Ook over de cultuur is een aantal opmerkingen gemaakt. Onze cultuurhistorische atlas is een groot succes. Er zijn inmiddels al 5000 exemplaren bij de burgers. Er ligt inmiddels al een tweede oplage van 4000 exemplaren klaar. Deze atlas vindt gretig aftrek. Vooral op het punt van educatie heeft die atlas een belangrijke functie te vervullen.

D66 heeft er terecht op gewezen dat het gewijzigde monumentenbeleid van het Rijk ons zorgen dient te baren. Wij weten nog niet precies hoe het zal uitpakken. Het ziet ernaar uit dat er nauwelijks nog restauratiebijdragen van het Rijk zullen komen, en dat het Rijk alleen nog maar investeert in beheer en onderhoud. Maar wij allen weten dat er eerst gerestaureerd moet worden voordat er beheerd kan worden en onderhoud kan worden gepleegd. Dat leidt voor de provincie ertoe dat zij bij echte zogenoemde parels ook zelf haar verantwoordelijkheid neemt. Gelukkig hebben wij ook daarvoor ons Structuurfonds: € 4.000.000 voor de molens en € 3.000.000 voor Amerongen en enkele andere projecten. Bij de Bosscherwaarden waar wij met zorg naar kijken, moeten wij bezien of wij daarbij onze eigen verantwoordelijkheid kunnen nemen. Mij is het niet helemaal duidelijk welk idee de Staten hebben over monumentenzorg. Ik hoor dat in tweede termijn wel.

Wat Paleis Soestdijk betreft, zijn er vele kapers op de kust. Er staan allerlei artikelen in de pers over prachtige ideeën die er zijn voor een nieuwe bestemming. Voorlopig is het paleis gewoon Staatsbezit. Domeinen oriënteert zich momenteel over de mogelijkheden die er zijn voor een nieuw gebruik van dit paleis. Het college is daar zeer duidelijk bij betrokken al was het alleen maar dat het paleis in de provincie Utrecht ligt. Wat daar

ook gaat gebeuren in de toekomst, zal natuurlijk zijn uitstraling hebben naar de hele provincie. Wij denken daarbij dus mee. Beseft u overigens wel dat het daarbij ook gaat over restauratienoodzaak. Er zal zeker een behoorlijke restauratie-impuls nodig zijn om het vele achterstallige onderhoud uit te voeren. Dat staat los van het antwoord op de vraag dat, afhankelijk van de functie die het paleis zal krijgen, voor de exploitatie behoorlijk wat kosten gemaakt zullen moeten worden. Het college is daarom ook enigszins terughoudend hierbij. Het college zit immers niet te wachten op een vette rekening als een soort 'beloning' voor al te actief meedenken.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn nog lang niet zo ver dat er al rekeningen gepresenteerd zullen worden. Wij horen wel graag van het college of de provincie zich actief inzet voor een toekomstige publieke functie voor het paleis. Dat is wel heel belangrijk. Er liggen namelijk twee moties die net daarover verschillen. D66 is er sterk voor dat het paleis een publieke functie krijgt.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het college heeft daarover nog niet gesproken en heeft daar dus nog geen uitgewerkte opvatting over. Wat mij betreft, ligt het voor de hand dat een paleis met een dergelijke historie op z'n minst voor een deel een publieke functie krijgt. Echter nogmaals: het is aan het Rijk zelf om daarvoor met voorstellen te komen, waar wij graag over mee willen praten.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer Voorzitter! Ik ben het eens met het antwoord dat de gedeputeerde zojuist heeft gegeven over paleis Soestdijk. Maar komt zijn collega nog terug op onze opmerkingen over de Laagte van Pijnenburg?

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet dat Het Utrechts Landschap daar ideeën over heeft.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Onze motie gaat vooral daarover en niet zozeer over de functie van het paleis, hoewel dat te bevorderen zou zijn, maar natuurlijk niet ten laste van de provincie.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik stel dat de heer Lokker daarop terugkomt als de tekst van die motie bekend is.

Er is kennelijk een misverstand over de Bosscherwaarden. Dat wil ik graag uit de wereld helpen. Met het vaststellen van de begroting die nu aan de orde is, stellen de Staten niet € 1.000.000 beschikbaar voor de Bosscherwaarden. In het Stimuleringsfonds heeft het college allerlei bedragen geoormerkt in afwachting van concrete projecten die nog ingevuld en besproken moeten worden. De Bosscherwaarden is zo'n project. Daarvoor hebben wij € 1.000.000 bij wijze van spreken op de plank gelegd in afwachting van een concreet projectvoorstel. Bij voorbaat al te concluderen dat dit niet mag, is een ouderwetse manier van provinciale politiek voeren. De initiatiefnemers die daar nu zijn, waaronder een actieve stichting, kunnen nadenken hoe onze laatste vrijwel gave steenfabriek in de Utrechtse uiterwaarden een goede toekomst gegeven kan worden als de laatste parel van een belangrijk stuk industrieel erfgoed. Dat moeten wij als provincie toch op z'n minst tot ons laten komen. Dat moet in ieder geval nader worden bekeken en goed worden beoordeeld, waarbij ook duidelijk moet worden wat dat zal gaan kosten. Pas dan kunnen wij zeggen of dat gereserveerde bedrag van € 1.000.000 te veel of te weinig is, en of de provincie hieraan überhaupt wel geld moet spenderen. Voor de komende tijd vraag ik de Staten het college nadrukkelijk die ruimte te geven om, afhankelijk van de initiatieven die op ons afkomen, daarna met de Staten in gesprek te gaan voor een definitief oordeel en een definitieve besluitvorming.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal het over een paar onderwerpen hebben: bestuurlijke structuren, onder andere van de Randstad, het landelijk gebied en landbouw en nog een aantal zaken dat daaraan is gerelateerd, en regelgeving.

De door mevrouw Van Keulen geciteerde woorden van de heer Allard waren wel interessant. In die archieven komt men zeer veel citaten van mensen tegen die daarin hun opvattingen over bestuurlijke structuren kenbaar maken. Van der Ham heeft bijvoorbeeld sprekend namens het voormalig Streekverband Utrecht-Zuidoost eens de uitspraak gedaan: "Als je met bestuurlijke vernieuwing bezig

bent, moet je stalen zenuwen hebben, een olifants-huid, het incasseringsvermogen van een profbokser en een parate hersencapaciteit van enkele tientallen megabytes". Het is duidelijk: het onderwerp 'bestuurlijke vernieuwing' zal voorlopig nog wel onderwerp van discussie blijven.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Heeft u het gevoel dat de gedeputeerde zo'n competentie bezit?

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb dat citaat neutraal uitgesproken.

De vraag die bij deze kwestie natuurlijk een belangrijke rol speelt, betreft de democratische legitimatie. Elke fractie heeft dat in haar inleiding ook genoemd. Het college van GS vindt dat ook een belangrijke én actuele vraag. Daarom moet die fundamenteel beantwoord worden. Die beantwoording verdient ook verdieping. Wij hebben immers afgesproken dat wij in december die fundamentele discussie met de Staten zullen voeren. Ik ga daar nu nog niet inhoudelijk op in, slechts in algemene zin zal ik er iets van zeggen.

Het is interessant dat zoveel wetenschappers in talrijke betogen daarover een opvatting blijken te hebben. Maurice Beck heeft in 1986 daar al een uitspraak over gedaan in de zin zoals die ook voor dit forum van belang is, namelijk: "De belangrijkste politieke beslissingen voor onze samenleving worden eigenlijk meer niet in de politieke arena genomen, maar in de laboratoria van fabrieken en in de private en publieke onderzoeksinstituten." Onze moderne samenleving heeft in de loop der jaren een heel schijnstelsel van instituties en regelingen opgebouwd voor de verdeling van welvaart en groei. Voortdurend wordt echter geconstateerd dat zij tekortschiet als het gaat om de onbedoelde gevolgen en bij het in beeld brengen van risico's en bij de discussie en besluitvorming daarover om die op een democratische wijze te laten plaatsvinden. En dan hebben wij het namelijk ook over de vraag naar de verantwoordelijkheid. De politiek neemt daarbij niet in al die gevallen zijn verantwoordelijkheid. De debatten gaan vaak over zaken die wel mediagevoelig zijn maar weinig fundamenteel, en die weinig bijdragen aan de kwaliteit van onze samenleving. Ook recent heeft in dat verband Manuel Castells weinig vleiene bewoordingen over

politici gedebiteerd. “De politieke klasse”, zegt hij, “is de meest ouderwetse groep in onze samenleving. Intellectuele zakenlieden, leiders van maatschappelijke bewegingen begrijpen allemaal beter in welke richting de samenleving zich ontwikkelt dan de politieke leiders.” Hij vindt overigens dat ons politieke systeem het meest achterhaalde deel van onze samenleving is. Ik wil graag het debat met de Staten aangaan en uitgaande van de problemen die wij met elkaar moeten oplossen, wil ik nadenken over de structuur die daar het beste bij past.

Het college deelt met de Staten de zorg over de positie van de landbouw en de opvatting dat de landbouw als economische sector in het landelijk gebied belangrijk is. De landbouw is immers een belangrijke beheerder van dat buitengebied. Als de belangrijkste beheerders verdwijnen omdat de economische omstandigheden hen daartoe dwingen, dan hebben wij een probleem. Het is wel duidelijk dat landbouwstructuurversterking ook altijd een taak van het Rijk is geweest. Pas in het kader van de landinrichting hebben de provincies moeten vaststellen dat het Rijk zich van die taak aan het distantiëren is met als argument dat het ondernemerschap centraal staat en dat het de verantwoordelijkheid van de ondernemers is om op die veranderingen in te spelen. De provincies hebben daarop het initiatief getoond om met de minister af te spreken om toch voor de periode 2007-2013 landbouwstructuurmaatregelen in de begroting op te nemen en dat zal ook zo zijn voor de provincie Utrecht. Wij zitten echter wel met het probleem dat wij voor een deel in 2005 en voor het grootste deel in 2006 een gat in de financiering hebben. Het gaat er dan met name om dat werken in het kader van kavelruil niet kunnen worden uitgevoerd. Het gevolg daarvan is dat wij een keuze hebben gemaakt voor wat het doorwerken betreft aan die landbouwstructuurverbetering. Dat houdt in dat wij de grote landinrichtingsprojecten Lopikerwaard en Eemland voorrang geven. Dat betekent automatisch dat de overige landinrichtingsprojecten op het punt van de landbouwstructuurversterking onderbedeeld zijn. Wij achten het amendement hierover sympathiek, maar wij zijn wel benieuwd naar de dekking van dat voorstel.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Waarom heeft de gedeputeerde dat geldtekort voor

die landbouwstructuurverbetering niet gemeld? Nu hebben enkele fracties het initiatief genomen om met enkele agrariërs te gaan praten en dan komen ze er achter dat er onvoldoende geld beschikbaar is. Wij verwachten toch dat de gedeputeerde, zeker in de toekomst, wel tijdig meldt dat er grote problemen zijn bij de financiering van dat beleid. Wij kunnen dan in elk geval een keuze maken. Ik heb er eerlijk gezegd moeite mee dat ik er toevallig achter moet komen dat er weinig geld is om vervolgens te horen dat dit inderdaad het geval is. Daarmee stukt wel de machine. Het probleem is gelukkig slechts voor een jaar. Dat is dus te overzien. In de toekomst willen wij dat echter tijdig weten.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik snap dat. Dat is ook de reden waarom wij het overleg met de minister hebben gevoerd. Maar daarbij zijn wij er niet in geslaagd dat gat te vullen voor de periode 2006. Die conclusie uit het overleg met de minister hebben wij pas kortgeleden kunnen trekken. Het is de Staten bekend dat wij uit de voorfinanciering geprobeerd hebben de belangrijkste projecten te financieren. Wij zijn nu met de gebiedscommissies in discussie. Volgende week presenteren die commissies hun tekorten. Uit een eerste scan is namelijk gebleken dat er tekorten zijn, maar wij zijn wel afhankelijk van de cijfers die zij melden. Wij hebben die gebiedscommissies, zeg maar, het mandaat gegeven voor de uitvoering en zij komen nu inderdaad met concrete projecten als zijnde een tekort. Wij moeten daarbij wel in de gaten houden dat dit college, en dat hebben de Staten ook bevestigd, voor de RAK-Kromme Rijn € 450.000 extra heeft begroot. Ik ben blij dat dit nu in ieder geval via een motie van het CDA weer terugkomt. Dat hebben wij ook met elkaar afgesproken. Wij kunnen zeggen dat wij er € 450.000 uit schieten, dat de financiering niet juist is, maar dat het doel wel juist is. Ik ben dan ook benieuwd naar de financiering van die € 450.000 via een motie. In elk geval ben ik verheugd dat dit nu op die manier wordt rechtgezet, want dit is collegebeleid geweest.

Wat De Venen aangaat, merk ik op dat wij ook een keer plannen moeten uitvoeren. Het plan De Venen is vastgesteld zonder een deugdelijke financiering. Om draagvlak voor dit plan te krijgen, is heel veel flankerend beleid opgeschreven. Papieren steun, zo

hebben wij geconstateerd. De hele herijkingsoperatie heeft in ieder geval tot resultaat gehad – de gegevens krijgen de Staten in december – dat er nu een realistisch plan ligt met bijbehorende financiering. Dat betekent dat de inzet is om nog steeds 80% van de afspraak overeind te houden. Nieuwe opgaven zullen aan de Staten worden voorgelegd voor besluitvorming.

Ten aanzien van streekproducten hebben wij dat in dié zin opgepakt, dat het een van de icoonprojecten is in het kader van Het Groene Hart. Wij menen dat het van belang is om dat juist in dat kader ook te doen, om niet elke provincie haar eigen marketingstrategie voor streekproducten met betrekking tot Het Groene Hart te laten uitvoeren. Dat zal in december ook een uitvoeringsplan zijn. Het kan gefinancierd worden uit de Kwaliteitsimpuls Groene Hart.

De beeldkwaliteitsplannen moeten in relatie worden gezien met de strategische gebiedsvisies die vanuit het streekplan op de rails worden gezet. Wij verwachten dat de Staten spoedig na 1 januari 2006 daarvoor een voorstel zullen ontvangen.

Het programma Landbouw zal in 2006 inderdaad onderdeel uitmaken van de visie op het platteland. Landbouw is een integraal onderdeel van de plattelandsontwikkeling. Wij hebben de Staten toegezegd dat wij in 2006 met een landbouwvisie komen die onderdeel is van het totale landelijke gebied. Gelukkig hebben vele Statenleden die integrale benadering genoemd als een voorwaarde. Landschapsbeheer Utrecht vinden wij een sympathiek voorstel, dat in wezen niet nieuw is. Het is echter van belang dat een organisatie die met zo weinig overhead in staat is zoveel projecten uit te voeren, in stand moet blijven. Zeker dit jaar, nu het college met als boegbeeld van het golfen, de heer Ekkers, de beker heeft gewonnen. Wij zijn dus toch wel iets aan onze stand verplicht.

Veldtoezicht op de Heuvelrug. De Staten hebben toegestaan dat de financiering doorloopt tot en met 2006. Dan hebben wij een probleem. Nogmaals onderstreep ik dat het ook voor GS een belangrijk punt is. Vanuit GS hebben wij echter ook onderstreept dat gemeenten zullen moeten bijdragen, omdat het ook over hun grondgebied gaat. Ik wacht hierover een uitspraak van de Staten af. Wij zijn bereid ons deel te leveren.

Ten aanzien van ecologisch onderzoek en monitoring hebben wij met elkaar vastgesteld dat wij voldoende toegerust zijn om te kunnen voldoen aan de wettelijke eisen. En ik wil het ook even zo laten. Er is op dit moment een behoorlijke interne discussie bij het ministerie van LNV over hoe je in feite een soortenbeleid moet ontwikkelen, hoe dat gemonitord moet worden en of dat niet anders, dus eenvoudiger, georganiseerd moet worden. Die discussie zal ook bij de Staten op tafel komen. Voordat wij meer uitgeven dan strikt nodig is, verzoek ik de Staten die discussie eerst af te wachten.

Ik wacht het voorstel van D66 voor een provinciale trust met belangstelling af.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Is het zo dat de gedeputeerde Lokker ook over de regelgeving gaat?

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt. Dat is inderdaad een heel belangrijk punt. Ik ben het met de heer Swane eens dat als wij zoveel ambitie hebben in het landelijk gebied maar ook in het stedelijk gebied, tezamen met andere overheden, dat het dan een belangrijke vraag bij de uitvoering van regelgeving is hoe belemmerend tegenwoordig regels en procedures werken. Het is al gezegd dat de inzet van de provincie te prijzen is. Het is echter waar dat als wij de zaak willen versnellen, het welkom zou zijn als wij van buitenaf iemand kunnen aanstellen die, ook kijkend naar onze organisatie, daarin een versnelling kan aanbrengen. 'Eenvoud en snelheid' is bij de uitvoering van regelgeving in ieder geval het motto. Alles wat daartoe bijdraagt, zien wij met belangstelling tegemoet. Ik ben benieuwd hoe de motie daarvoor eruit ziet en ik ben nieuwsgierig te weten waar de dekking vandaan wordt gehaald. Het college staat er echter zeer positief tegenover.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De heer Swane heeft enkele opmerkingen gemaakt over de vergunningverlening. Het voorstel dat hij doet is zeer begrijpelijk. Ook Zuid-Holland heeft daarvoor een voorstel gedaan. Ik kan de heer Swane melden dat nu binnen het kabinet een wetsvoorstel wordt voorbereid als het gaat om de Wet algemene bepalingen omgevingsvergunning.

ning. Juist in die omgevingsvergunning wordt datgene wat de VVD bedoelt, opgenomen. Dat wil zeggen dat als met de verlening van een vergunning de termijn wordt overschreden, men minder leges hoeft te betalen. Wordt de overschrijding van die termijn steeds groter, dan zal het te betalen bedrag aan leges ook lager worden. En als die termijn heel ver wordt overschreden, dan zal volgens dat wetsvoorstel ook naar een boeteregeling worden gekeken. Het zou goed zijn die discussie in Den Haag af te wachten. Ik ga ervan uit dat die regeling ook in het betrokken wetsvoorstel zal worden opgenomen. Zo niet, dan denk ik dat de discussie hierover in de commissies dan wel in de Staten hervat kan worden.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is onze fractie bekend dat dit wetsvoorstel er ligt. Aan dat voorstel hebben wij echter niet zo erg veel. Ik kan de gedeputeerde daarom beter maar meteen uit de droom helpen. Het voorgestelde lijkt allemaal prachtig voor een bedrijf dat eindeloos moet wachten op bijvoorbeeld een milieuvergunning en die als compensatie daarvoor een vermindering van het legesbedrag krijgt. Daar zit dat bedrijf echter niet op te wachten. Dat moet immers een bedrijfsactiviteitendeckende vergunning hebben. Het gaat de VVD er dus om dat er een signaalfunctie uitgaat van bestuurlijke boetes. Het is dan niet zo dat er minder leges wordt geheven, maar dat de provincie aan de aanvrager moet betalen. Dat is toch wel een iets verdergaand voorstel dan dat waarmee het kabinet momenteel bezig is. Helaas heeft het voorstel dat nu bij het kabinet ligt slechts betrekking op een beperkt terrein van de vergunningverlening. De VVD beoogt daarentegen een veel bredere aanpak.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat wij hetzelfde bedoelen. Het college stelt voor het wetsvoorstel eerst af te wachten en te zien welke boeteregeling daarin wordt opgenomen naast het betalen van minder leges. Dat is nadrukkelijk aan de orde. Ik heb daarnet gezegd dat als die discussie zou stranden, het mij zinvol lijkt om dat opnieuw in de Staten dan wel in de commissies aan de orde te stellen. Dat is het voorstel van het college.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de

Voorzitter! Zowel het CDA als GL hebben het over de mantelzorg gehad. Op de regionale steunpunten voor mantelzorg wordt momenteel voor 20% structureel gekort. Landelijk is nu te zien dat daarvoor incidenteel twee keer een bedrag van € 5.000.000 door de staatssecretaris wordt teruggeboekt en in het Gemeentefonds wordt gestort. Dat dit geld geheel ten goede zou moeten komen aan de mantelzorg, is iets waar ik het volledig mee eens ben. Ik ben dus gaarne bereid dat nog eens onder de aandacht van de staatssecretaris te brengen. De staatssecretaris komt overigens in januari deze kant uit. Dan is het wellicht te laat om dit aanhangig te maken. Ik zal dan in ieder geval ook de commissie uitnodigen daarbij aanwezig te zijn.

De ChristenUnie heeft gesproken over de jongerenwebsite Altijd Veilig. In de commissie hebben jongeren dit toegelicht, waarbij de VVD en de ChristenUnie zich achter dit voorstel hebben geschaard. De PvdA heeft bij die gelegenheid nog een ander onderwerp aangekaart, dat volgens mij verband houdt met die website, namelijk het SOS-verhaal.

Thans bestaat de Kindertelefoon. Ik weet heel goed dat de term 'kindertelefoon' de jongeren niet zo aanspreekt, omdat die vinden dat 'jongeren geen kinderen meer zijn'. Wellicht moeten wij allereerst aan die naamgeving iets doen. Daar is momenteel een chatlijn aan verbonden, die regelmatig wordt gebruikt. De Kindertelefoon wordt circa 21.000 keer per jaar gebruikt en de chatlijn inmiddels 980 keer. Dat is dus een medium dat belangrijk is om gehandhaafd te worden. Ik ben er overigens niet voor om zaken te laten versnipperen. Ik stel dus voor dat wij in gesprek gaan met de jongeren om te kijken wat de knopen zijn die zij tegenkomen in de huidige voorzieningen en of wij die voorzieningen kunnen aanvullen, veranderen, en of zij eventueel een andere naam moeten krijgen enzovoort, en dat die voorzieningen langer worden opengesteld. Overigens, zeg ik tegen de heer Swane, is die openstelling meer dan een paar uur in de week. Het gaat om zes uren per dag. Dat is toch behoorlijk wat. Maar ook daarover wil ik eerst in gesprek gaan. Ik zeg de Staten echter toe dat wij dat op die manier zullen doen. Dan zullen wij met elkaar bespreken of dat dan voldoende is, zonder dat er een extra voorziening, los van de bestaande, ernaast gezet moet worden.

De fractie van het CDA, en ik meen ook die van de VVD, hebben gesproken over integratie. Dat is een onderwerp dat ook in de commissie aan de orde is geweest. De Staten hebben dat overigens bij de behandeling van de voorjaarsnota ook naar voren gebracht als een onderwerp waaraan het college aandacht zou moeten geven. Het is een heel ingewikkeld onderwerp, zeker als wij de breedte willen opzoeken. Integratie en sociale cohesie zijn zo ingewikkeld om alle facetten daarvan in kaart te brengen en daarover vervolgens een voorstel te doen. Dat heeft erin geresulteerd dat er thans nog geen concreet voorstel ligt en dat ik de Staten dus evenmin kan vertellen hoeveel dat zal gaan kosten. Ik stel echter graag voor om voor het eind van dit jaar met de commissie te discussiëren over de criteria en de kaders die daarvoor gehanteerd zouden moeten worden, respectievelijk waarbinnen wij aan de slag moeten gaan. Vervolgens kunnen wij dan doorgaan met de verdere uitvoering hiervan.

De VVD heeft voorts nog een opmerking gemaakt over IJsselstein, waar momenteel een project wordt gerealiseerd, zoals ik heb begrepen, en dat nogal breed gaat over veiligheid. De voorzitter heeft daarover al het een en ander gezegd. Aanvullend daarop meld ik nog dat veiligheidsaspecten bij de provincie een belangrijke rol spelen, ook in het kader van de sociale agenda. Wij hebben daar een project voor opgezet met de beide grote steden, Veilig Vangnet genaamd. Binnen dat geheel besteden wij aandacht aan veiligheid in diverse vormen. De bedoeling is dat er ook breder zal worden gekeken naar hoe het in de gemeenten die om die grote steden heen liggen, eruit ziet en hoe het er aan toe gaat. Wij weten inmiddels dat dit in diverse gemeenten, net als in de grote steden, problematisch is. Dat project Veilig Vangnet zou dus uitgebouwd moeten worden, zo denkt het college op dit moment. Het zou dus heel goed kunnen zijn dat het project dat door de VVD wordt aangekaart, past binnen dit geheel, zij het dat het dan ook echt moet passen. Wij zijn immers geen provinciale overheid die er voor staat om zonder meer geld bij te plussen op tekorten van projecten die gemeenten hebben opgezet. Ik wil dus graag bekijken wat dat project inhoudt, wat er wordt gedaan en of dat als vliegwielen ook voor andere gemeenten gebruikt kan worden. Ook moet ik weten of de gemeente

IJsselstein bereid en in staat is zo'n pilot op die manier te trekken.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat kunnen wij allemaal wel volgen. Kan de gedeputeerde iets meer vertellen over Veilig Vangnet? Op welke doelgroep is dat gericht?

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat zijn vooral jongeren die overlast veroorzaken in het uitgaansleven, maar ook in breder verband.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dat vreesde ik al. Het project IJsselstein moet natuurlijk nader besproken worden, maar dat project ligt veel breder. Dat gaat bijvoorbeeld ook over illegale onderverhuur en niet alleen over jongeren. Het is dan ook heel snel zo, zodra er wordt gesproken over grootstedelijke effecten, dat het dan over jongeren gaat, maar het gaat eigenlijk over veel meer zaken. Het zou daarom jammer zijn dat wij bijvoorbeeld een sociaal vangnetproject hebben dat over jongeren gaat en dat vervolgens blijkt dat het niet alleen over jongeren gaat. Dan past het er niet in. Dat bedoelt de VVD dus niet. Wij willen namelijk graag aandacht hebben voor de hele problematiek. Het zijn immers allerlei soorten problemen die er omheen spelen. Wij zullen er echter nog over discussiëren. De benadering van de gedeputeerde kunnen wij ons overigens voorstellen.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het was mijn bedoeling ook niet om die beperking aan te geven, maar om te bekijken hoe het er uit zou moeten zien. Het zou wellicht passend gemaakt kunnen worden.

Wat de jeugdzorg betreft, heeft de heer Van Leeuwen zijn bezorgdheid uitgesproken over het feit dat de Tweede Kamer € 10.000.000 heeft gekort op de uitkering uit het Provinciefonds ten behoeve van preventietaken van de gemeenten. Ik kan de heer Van Leeuwen inmiddels geruststellen. De actie die hij het college heeft gevraagd te ondernemen, heeft het college inmiddels reeds in alle hevigheid ingezet. Er zijn brieven naar de Tweede Kamer gegaan. Er zijn gesprekken met de staatssecretaris en met de minister geweest en een en ander heeft ertoe geleid dat die € 10.000.000 niet meer ten laste van

het Provinciefonds worden gebracht. Dat betekent dat er een andere dekking gezocht en gevonden is voor dat bedrag. Overigens is die discussie die nu met name door Van Eijck, de jeugdcommissaris, wordt aangezwengeld over de positie van de provincies, niet zo goed is opgepakt, zo hebben wij vorige week in IPO-verband nog geconstateerd. Wij zouden in de verdediging kunnen gaan, maar dat is niet zo handig. Met elkaar hebben wij een termijn van twee jaar afgesproken, waarin wij bekijken hoe deze wet werkt. Voor de evaluatie die er dan zal plaatsvinden, hoeven wij niet bang te zijn. Zeker als men naar onze provincie kijkt, ziet men dat er heel veel wordt gedaan op het gebied van de jeugdzorg. Ik ben dus niet bang dat die evaluatie voor ons slecht zal uitpakken. Wij kunnen ons daarom beter vanuit onze sterkte profileren om zo te laten zien wat wij in positieve zin zoal doen. Dat hebben wij dan ook in IPO-verband afgesproken. Er zal dus geen aanleiding zijn om die structuurdiscussie, daar hebben wij het immers over, met elkaar te voeren. Wij moeten gewoon de dingen doen die wij dienen te doen.

Ten slotte de sport. Omdat D66 van plan is iets aan de sport te doen, hebben wij in de commissie over een beleidsevaluatie gesproken. Een discussie daarover is een goede zaak. Sportservice Midden-Nederland functioneert goed. Er wordt zeer veel in gang gezet. Wij leggen de infrastructuur aan voor de gemeenten. Daarbij helpen wij de gemeenten. Wij hebben daarvoor € 200.000 beschikbaar. Het college heeft voorgesteld voor het komend jaar daarvoor weer € 200.000 beschikbaar te stellen. Het incidentele bedrag van € 126.000 hebben wij in 2004 besteed aan projecten voor de buurt, onderwijs en sport (BOS). Voor 2005 is het de bedoeling dat dit bedrag wordt besteed aan jeugd en preventie. In de commissie heb ik gezegd dat waar wij het Multicultureel Instituut Utrecht (MIU) en Schakels op dit moment ook korten, dat een klein structureel bedrag prima is. De rest moet dan echter wel door projecten ingevuld worden. Dan kan het op voorhand niet zo zijn dat één bepaalde organisatie al dat geld naar zich toehaalt. Nee, dan moet er een concurrentieslag zijn om dié projecten te honoreren die het beste passen in onze provinciale visie. Dat zou, wat het college betreft, vanuit de sociale agenda geregeld kunnen worden. Het kan over € 126.000 gaan, of meer. Daar is in elk geval ruimte

voor. Ik zie dus geen aanleiding om daarvoor meer geld te beschikbaar te stellen.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Eén ding vooraf. Ziet u hoe onhandig het is als wij de moties pas in tweede instantie kunnen indienen? Ik hoor nu veel gedeputeerden zeggen dat zij de inhoud van de motie of het amendement niet kennen. Dat is dan lastig praten hierover. Dat vind ik ook bij ons amendement over sport.

Als wij straks de tweede termijn hebben, dan dienen het CDA en de VVD een motie in. Wij zijn als vijfde aan de beurt en dan krijgen wij in een antwoord weer te horen dat men de inhoud van onze motie niet kent en dat daarop dan niet gereageerd kan worden. Het CDA kan dus in tweede termijn niet reageren op mijn motie, want de inhoud daarvan kent men niet.

Ik vind dat heel onhandig. Ik heb in het fractievoorzittersconvent gezegd dat ik twee moties in eerste instantie wilde indienen. Toen kreeg ik van alle heren te horen dat dit absoluut niet kon. Dat heb ik toen maar niet gedaan. Maar nu blijkt hoe onhandig dat is.

De gedeputeerde herhaalt steeds dat zij niet wil dat Sportservice Midden-Nederland een vast budget krijgt. Dat wil D66 evenmin. Die € 200.000 hebben zij nodig om hun infrastructuur door te spelen naar de gemeenten. Daarenboven hebben zij projecten ingediend waarvoor wij dit geld graag willen aanwenden. Maar die projecten worden natuurlijk nog besproken in de commissie. Het is dus niet zo dat wij nu meteen roepen dat die projecten wel deugen, dat het een prima zaak is en dat wij dat dus zo zullen doen. Zo ligt het niet.

Wat de sociale agenda betreft, heb ik al opgemerkt dat voor D66, GL en de SP de sport gaat om de sport. Dat is het middel en daarmee kunnen wij maatschappelijke effecten bereiken. Dat is dan prima, maar dat willen wij niet als uitgangspunt zien.

Ik kom straks met mijn amendement, waarover wij dan in derde instantie kunnen praten.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is dan wel een essentieel verschil. Ikzelf en het college zien sport als een instrument om een aantal zaken te realiseren en niet zozeer

als doel op zich. Vanuit die gedachtegang is dit voorstel opgesteld.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Raven heeft gesproken over de nieuwe I van de commissie Infrastructuur, Mobiliteit en Economie (IME), waarin zij ook de I van innovatie wil zien, en zij heeft wat suggesties aangaande de TaskForce-innovatie (TFI). Zij heeft de suggestie gedaan of de TFI op het gebied van het midden- en kleinbedrijf kennisbijeenkomsten kan organiseren waar die bedrijven zich kunnen presenteren. Wij zullen die suggestie vanzelfsprekend aan de TFI doorgeven. Die kan dat bekijken in relatie tot de dingen die men al doet voor het midden- en kleinbedrijf. Het is natuurlijk zo dat 90% van het bedrijfsleven in Utrecht midden- en kleinbedrijf is. Dat is dus een heel belangrijke doelgroep voor de TFI. Voorts heeft mevrouw Raven gevraagd waarom de gedeputeerde geen lid van de TFI is. Dat is uitvoerig in de januarivergadering met de Staten besproken toen het subsidie voor de TFI van € 3.500.000 werd vastgesteld. Toen is de vraag aan de orde geweest of de betrokken gedeputeerde daarin zitting zou nemen. Het college wil de besteding van dat bedrag goed in de gaten houden. Doet men met dat geld datgene waarvoor het bedoeld is? Het college zit er bovenop om dat te controleren. Als ik als gedeputeerde in het bestuur van de TFI ga zitten, committeer ik mij aan de besluitvorming van dat bestuur. De functies van gedeputeerde en TFI-bestuurslid kunnen dus niet door één persoon vervuld worden. Dat is ook geconcludeerd in die januarivergadering. Om die reden zit ik wel in de programmaraad van de TFI, maar niet in het bestuur. Overigens hebben ook alle andere overheden die geld in de TFI stoppen, precies dezelfde keuze gemaakt.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp die overweging heel goed. Maar waarom is het college dan niet consequent? Waarom zit gedeputeerde Van Bergen dan wel in het bestuur van de Vrede van Utrecht? Dat is precies dezelfde situatie; daar wordt ook geld van de provincie gegeven. Daar is echter niet dezelfde redenering gevolgd. Wat is dan het beleid van het college in dat soort kwesties?

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Daarover moeten wij misschien een andere keer praten. In het ene geval hebben wij het over een stichting en in het andere geval is er sprake van een andersoortige organisatie met een programmaraad en dergelijke, waarbij dus ook een ander orgaan is waar je als provincie zitting in kunt nemen. Bij een stichting heb je een bestuur of je hebt niks. Bij de TFI heb je, zoals gezegd, een stichtingsbestuur en daarnaast een programmaraad. Daarbij is die keuze wat makkelijker te maken.

Mevrouw RAVEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het is de Stichting Vrede van Utrecht. De situatie is dezelfde.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In elk geval stelde mevrouw Raven haar vraag inzake de TFI en daarover heb ik de argumentatie geven.

Dan had mevrouw Raven nog een vraag over de begroting van de TFI, waarvan geld over zou blijven. Ik hoop dat ik in de commissie voldoende duidelijk heb gemaakt dat dit niet het geval zal zijn. Althans, totnogtoe staan ons in elk gegevens geen gegevens ter beschikking waaruit dat zou moeten blijken. Toen de Staten het bedrag van € 3.500.000 vaststelden, is daarvoor een verdeling over vier jaar gemaakt. De begroting van de TFI vertoont een net wat andere verdeling van de bedragen over de vier jaren. Dat betekent dat er wat minder geld in het eerste jaar en wat meer in de volgende jaren uitgegeven kan worden. Dat is op zichzelf geen probleem, ofschoon wij dat niet wisten toen wij die verdeling maakten. Overigens geven wij alleen geld aan instellingen als die dat geld ook besteden. Dat is duidelijk. Wij monitoren dat goed; twee keer per jaar. Met de Staten is afgesproken dat als de controles zijn geweest – de eerste heeft kortgeleden plaatsgevonden – daarvan in de commissie kennis kan worden genomen.

Wat de OV-chipkaart betreft, heeft mevrouw Raven nog gevraagd om over de codificering, als ik dat zo mag zeggen, nog een en ander te verduidelijken. Er zijn momenteel twintig overheden met de OV-chipkaart bezig, overigens in goed overleg met elkaar. Die kaart is nog steeds bedoeld voor invoering per 1 januari 2007. Om dat te kunnen halen, moeten er natuurlijk geen beren op de weg komen. Het is niet

de bedoeling dat wij dingen gaan betalen die eigenlijk door anderen, zoals de OV-bedrijven, moeten worden betaald. De € 500.000, het bedrag dat nu in de begroting staat, is bedoeld om invoeringsmaatregelen mogelijk te maken. Dat betekent dat wij niet zomaar geld aan OV-bedrijven geven. Dat is dus niet anders dan wij op dit ogenblik doen. Het is nu al zo dat bij concessieverlening marketingmaatregelen ook door de provincie worden vergoed.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Uit de notulen van GS heb ik echter begrepen dat de landelijke overheid de provincie € 1.800.000 geeft voor de kosten van invoering van de OV-chipkaart. Waarom is dan die extra € 500.000 nodig?

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Over die € 1.800.000 zijn wij momenteel in discussie met het Rijk. Anderhalf jaar geleden is vastgesteld dat het Rijk € 90.000.000 beschikbaar zou stellen voor de decentrale overheden om de invoering van de OV-chipkaart gemakkelijker te maken. Wij hebben in het overleg van twintig overheden geconstateerd dat dit bedrag niet voldoende is. Als wij bekijken wat er op het ogenblik allemaal nodig is aan apparatuur en noem verder maar op, voor invoering van de OV-chipkaart dan zal dat waarschijnlijk het bedrag van € 90.000.000 verre overstijgen. Wij hebben daarom de minister gezegd dat als wij gaan tellen, wij op een hoger bedrag dan € 90.000.000 – dan wel die € 1.800.000 voor de provincie Utrecht – zullen uitkomen. De eerste verdedigingslinie is om te bezien of het Rijk daar niet meer geld voor beschikbaar moet stellen. Echter, ook als wij die kosten vergoed krijgen, zullen er allerlei promotiemaatregelen nodig zijn om tot een succesrijke invoering van de OV-chipkaart in de provincie Utrecht te komen. Als wij zien wat dat nu moet kosten, dan vrezen wij dat dit direct al tot tariefsverhoging zal leiden. En dat is niet de bedoeling als zo'n nieuw systeem wordt ingevoerd. In het college hebben wij gesteld dat het goed zou zijn een bedrag te hebben om eenmalig de bekendmakingskosten van die invoeringsmaatregelen te kunnen betalen, net zoals wij dit nu doen voor marketingkosten bij concessieverlening. Wij moeten dan nog wel in de loop van dit jaar bekijken wat voor soort maatregelen daarvoor nodig zijn. Als die maatregelen niet nodig blijken te zijn, dan hoeven wij die investering niet te doen.

Het is echter goed geld voor dat doel beschikbaar te hebben als dat wel nodig is. De OV-chipkaart wordt immers op 1 januari 2007 ingevoerd.

De heer Bijkerk is gekomen met het voorstel voor de OV-fiets. Ik denk dat hij niet kon weten dat het college vorige week een notitie heeft vastgesteld over fietsvoorzieningen bij OV-knooppunten. Dat heeft het college gedaan, omdat dit aan de Staten was beloofd bij de invoering van het Strategisch Mobiliteitsplan Utrecht (SMPU). De fractie van de SP heeft toen een motie ingediend om de fietsvoorzieningen bij stations te verbeteren. Het college heeft dat voorstel toen overgenomen, waarna de fractie van de SP haar motie introk. Het college heeft toen geïnventariseerd wat er op dat gebied is en nog niet is. Daarbij zijn alle soorten van stallingsvoorzieningen, betaald en onbetaald, en OV-fietsverhuur in kaart gebracht. Waarschijnlijk zal dat in de volgende commissievergadering gepresenteerd kunnen worden. Om te kunnen bepalen wat er op het gebied van de OV-fiets – die dus deel uitmaakt van die notitie – nog extra nodig is, zullen wij ook nog wel wat inventarisatiegegevens nodig hebben. Het lijkt mij, eerlijk gezegd, beter om eerst in de commissie te bekijken wat er extra nodig is. Dat is op dit moment nog niet te ramen. Pas daarna kunnen wij daarvoor een bedrag ramen. Dat lijkt mij zo een goede gang van zaken. Overigens blijken die twee sporen elkaar te kruisen, maar dat zal niet erg zijn.

De heer Bijkerk heeft ook nog gesproken over de discussie rond het beprijzen. Naar aanleiding van de nota over mobiliteit hebben wij in de commissie IME daarna een goede discussie gevoerd. De commissievoorzitter heeft toen ook kunnen concluderen, dat het de mening van de commissie was dat wij over de invoering van beprijzen, inclusief de versnellingsheffing, met het Rijk willen praten aan de hand van randvoorwaarden die wij als provincie willen stellen, voordat wij daarmee akkoord kunnen gaan. Die conclusie is toen duidelijk getrokken en die is een-op-een ook door het college overgenomen en is een bijdrage aan het Utrechtse Verkeers- en Vervoersberaad. Dat is het punt dat wij thans bereikt hebben. Wij praten dan over een systeem dat naar plaats en tijd te beprijzen is. Dat heeft uiteraard ook gevolgen voor de luchtverontreiniging. Wij hebben echter nog geen voorstel van het Rijk. De Tweede Kamer

zal daar eind november over spreken. Wij weten dat het kabinet de discussie over de algemene invoering naar de toekomst lijkt te willen verschuiven, behalve die over de versnellingsheffing. Wij hebben daarover in de commissie duidelijke afspraken gemaakt.

Ik ben het met de opmerking van mevrouw Van Keulen eens over het goederenvervoer, inclusief het vervoer over het water. In de commissie is afgesproken dat dit begin volgend jaar in de commissie IME aan de orde zal komen. Wij kunnen dan naar de stand van zaken kijken. Ik denk dat haar conclusie ook die van het college zal zijn.

Wat de opmerking van de heer Van Leeuwen betreft, meen ik dat wij een misverstand moeten wegnemen. Hij heeft zich namelijk afgevraagd of bij de concessies die wij totnogtoe hebben verleend, het element van de roetfilters niet betrokken had kunnen worden. Dat is echter wel gebeurd. De enige concessie die wij totnogtoe openbaar hebben aanbesteed is die van Oost-Utrecht. Die is naar Stadsvervoer Nederland gegaan. De bussen van dat bedrijf zijn voorzien van roetfilters. Wij hebben echter ook een paar concessies van het BRU overgenomen, waarbij dat nog niet het geval was. Dat betreft de gebieden Noordwest-Utrecht en Zuidwest-Utrecht. Bij de verlenging van die concessies zijn wij laatst met die maatschappijen overeengekomen dat zij hun bussen alsnog van roetfilters zullen voorzien. Dat betekent dat alle bussen die onder verantwoordelijkheid van de provincie rijden met ingang van januari 2006 voorzien zullen zijn van roetfilters.

Het maakt dus nadrukkelijk onderdeel uit van het beleid van de provincie, om dit in concessieonderhandelingen in te brengen.

Wat het punt van de N31 betreft zullen wij afspreken dat wij dat voorbeeld even boven water halen en dat wij daarover in de commissie informatie geven. De commissie mag dan zelf bepalen hoe zij daarover verder geïnformeerd wil worden.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bijkerk maakte een opmerking over de organisatie en het provinciale portaal. Hij zal het met mij eens zijn dat het van groot belang is dat wij een organisatie hebben die adequaat functioneert en dat wij dan ook zorgen dat de bemensing

hier voldoende middelen heeft om op adequate wijze jegens de burgers en andere overheden te kunnen functioneren. Dat betekent dus dat wij moeten zorgen voor voldoende apparatuur om effectief en efficiënt te kunnen werken, ook in het kader van de andere overheid die, zoals men weet, naar ons als provincie toekomt. Dat houdt in, dat juist daardoor de lasten voor de burgers en bedrijven worden teruggebracht. Dat is dus in wezen een investering, die met zich meebrengt dat in de toekomst mensen minder betalen.

Daaraan haak ik een vraag van mevrouw Van Keulen, of de ICT-infrastructuur wel is toegerust voor die ontwikkelingen. Mijn antwoord daarop is een volmondig ja. Alle nieuwe ontwikkelingen vinden stapsgewijze plaats, maar die moeten allemaal passen binnen de informatiestrategie zoals die is neergelegd in het stuk dat in de commissie BEM in dit voorjaar is behandeld.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat antwoord is duidelijk. Dat is waar wij in de vorige commissievergadering waren gebleven. In het stuk waarmee wij in het voorjaar akkoord zijn gegaan, staan echter nog enkele p.m.-posten open. Waar onze zorg in zit, is dat met het accorderen van het provinciaal portaal – hetzelfde geldt overigens voor DigiDIV – wij daarmee de uitgave van een bepaald bedrag accorderen, en dat wij tegelijkertijd impliciet ja hebben gezegd tegen de kosten van het verder realiseren van de informatiearchitectuur. Die kosten, zoals ook in de programmabegroting wordt vermeld, kunnen in de miljoenen lopen. Daarin zit onze zorg. Steken wij onze nek nu niet in een strop als wij de omvang van dat bedrag niet kennen?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik deel die zorg. Ik vind hetgeen de heer Gaaikema zegt dan ook juist. Het gaat erom dat wij geen goed geld naar kwade zaken gooien en dat wij niet meer geld uitgeven dan nodig is. Wij moeten daar heel zakelijk mee omgaan. Juist het feit dat er allerlei stappen worden genomen, en dat alles stapsgewijs wordt uitgevoerd, betekent ook dat wij met de vinger aan de pols moeten kijken of de bedragen goed zijn en of de voorgestelde oplossingen ook de beste oplossingen zijn binnen de structuur en of dat alles het geld waard is dat ermee gemoeid is. Elke oplossing die goedkoper is en die evengoed is, is een prima oplossing.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 deelt de stapsgewijze aanpak van het college. Dat betekent dan ook dat wij straks ja gaan zeggen tegen heel hoge bedragen, die naar goed inzicht besteed moeten worden. Maar ja, als de werkelijke kosten dan hoger uitvallen, hebben wij als Staten het nakijken.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Laten wij afspreken dat op het moment waarop die bedragen echt gevoteerd zullen moeten worden, het college dan zorgt dat er een goede toelichting bij is en dat er door een deskundige ook een goede toelichting bij gegeven kan worden, opdat het college het gevoel krijgt dat er goede beslissingen worden genomen. Men zal het mij niet euvel duiden dat ik niet zelf alle technische aspecten daarvan kan voorzien. Op grond van deskundigheid moeten wij kunnen zeggen dat het een oplossing is. Wij moeten er gezamenlijk van overtuigd zijn.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als de gedeputeerde daarbij kan toezeggen dat wij de indicatie van de kosten van het realiseren van de informatiearchitectuur, waarbij nu nog wordt opgemerkt dat dit in de miljoenen kan lopen, bij de voorjaarsnota ontvangen, dan ben ik tevreden.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Zo snel als wij kunnen, zullen wij die cijfers leveren. Ik hecht er echter vooral aan ook een discussie met de Staten te voeren over de inzet van die middelen voor het doel dat wij voor ogen hebben. Dat is op dat moment dan een volstrekt open discussie.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Maar dan wel uiterlijk bij de behandeling van de voorjaarsnota. Is dat wat de gedeputeerde bedoelt?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik geef nog meer dan de heer Gaaikema vraagt. Kunt u nagaan.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Kan ik dat opvatten als een toezegging? Kan dat uiterlijk bij de voorjaarsnota?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Als dat technisch mogelijk is, ja. En anders zullen wij daarover op een ander moment moeten praten.

Mevrouw Jonkers heeft het over projectmatig werken. Zij zegt eigenlijk dat wij eerst maar eens gewoon ons werk moeten doen. Dat vind ik dan een beetje een misvatting. Binnen de organisatie bestaat de neiging om in verkokering door te werken. Dat is niet kenmerkend voor het werken bij de provincie Utrecht, dat is overal zo. Met projectmatig werken proberen wij juist door de organisatie heen, in de breedte aan een project de nodige zorg te verlenen om daarmee snel en effectief te kunnen werken. Juist projectmatig werken zou daarom van harte onderschreven moeten worden.

Dan de huisvesting van de provincie. Ik kan daar heel kort over zijn. Volgende maand komt dit aan de orde. Dan zal hier uitvoerig over gesproken worden. Ik wil echter misvattingen wegnemen. Als mevrouw Jonkers zegt dat dit € 2.800.000 meer gaat kosten en dat zij daarom daar tegen is, dan vind ik dat een wel erg goedkope opmerking. Elke oplossing kost namelijk geld. Dan blijkt dat de opvatting die wij als college hebben en de oplossing die wij voorstellen de goedkoopste oplossing te zijn. Men zou toch niet willen dat mensen in dit gebouw werken in een omgeving die niet voldoet aan de wettelijke normen? Wij zullen dus iets moeten doen en dan is hetgeen het college voorstelt de goedkoopste oplossing. Ik stel echter voor de discussie hierover binnenkort te voeren.

Mevrouw Van Keulen heeft nog een vraag gesteld over de studentenhuisvesting. Als de studentenhuisvesting met name in de stad Utrecht, op de Europalaan en de Uithof, zal worden gerealiseerd, dan is de achterstand voor een fors deel teruggebracht. Wij hebben daar echter nu te maken met het probleem van de luchtkwaliteit. Overigens moeten wij starters en studenten van elkaar scheiden. Juist als het gaat om starters op de woningmarkt zullen wij in het vroege voorjaar een offensief beginnen om ervoor te zorgen dat er ook goedkope woningen gebouwd kunnen worden. Dit is al eerder met de Staten besproken. Dat gebeurt juist ook om met de Staten ervoor te zorgen dat er de nodige bebouwing gaat plaatsvinden.

Dan had mevrouw Jonkers nog een vraag over biologische catering. Ik ben zeer sterk voor biologische catering, maar wij moeten ook iets aanbieden wat de mensen willen. Wij zijn hierbij al veel verder dan vele anderen. Wij bieden al 15% biologische catering aan. Dat is aanzienlijk meer dan in veel andere bedrijven gebeurt. Natuurlijk kan dat percentage worden verhoogd, maar waar doen wij dat voor? Wij doen dat voor de mensen die daar een hapje komen eten en die moeten zelf bepalen of zij wel of niet biologische catering willen gebruiken. Met andere woorden: ons aanbod is afhankelijk van de vraag die er is. Dan blijkt 15% voldoende te zijn.

De heer Van Leeuwen had het over de ruimtelijke ordening. Hij vroeg zich daarbij af of ambtenaren wel voldoende competenties hebben ten aanzien van de gemeenten. Ik verwacht van ambtenaren dat zij zakelijk zijn, dat zij pro-actief zijn, dat zij kunnen onderhandelen, dat zij doorzettingsvermogen en daadkracht hebben en zij aan zij kunnen staan met de bestuurders. Dat is bijna een citaat uit het boekje van de heer Van Leeuwen over ontwikkelingsplanning. Het zal hem dan duidelijk zijn dat op dit moment nog niet alle ambtenaren daaraan voldoen. De directeur en ik laten niet na hen voortdurend duidelijk te maken welke richting het op moet gaan. Het zal de heer Van Leeuwen echter evenmin verbazen als ik meld dat dit voor sommige ambtenaren niet meevalt als zij 25 jaar lang hebben zitten controleren, om nu een heel andere, pro-actieve rol te vervullen. Wij willen hen daarbij helpen, maar dat moet wel resultaat hebben.

Ik heb nog één opmerking voor de heer Van Leeuwen over de situatie in Maarssen. Ik heb vorige week in de knipselkrant gelezen dat een gemeente de regelgeving aan haar gemeentelijke laars zou lappen. Volgende week is daar overleg over.

De VOORZITTER: Dank u wel. Daarmee sluit ik de beantwoording in eerste termijn af. Ik neem aan dat de Staten behoefte hebben aan een schorsing.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag een voorstel van orde doen voordat de schorsing begint. Er zijn enige amendementen en moties aangekondigd, die in tweede termijn ingediend zullen worden. Om nu een vlotte voortgang van de tweede termijn te bevorderen, zou het misschien goed zijn als de

fractievoorzitters die amendementen en moties inleveren bij de griffier, opdat ze kunnen worden genummerd, gebundeld en verspreid. Dan liggen ze straks allemaal op de tafels van de Statenleden. Dat voorkomt veel onrust vanmiddag. Het kan dan ook niet gebeuren dat de bijvoorbeeld een motie van de SGP wordt uitgedeeld op een moment waarop wij al aan de stemming toe zijn.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Daarom heeft de SGP ook geen motie ingediend.

De VOORZITTER: Mag ik het dan zó verstaan, dat u voorstelt dat iedereen die moties en/of amendementen heeft klaarliggen, die via de griffier te laten verspreiden? De officiële indiening van die stukken zal echter tijdens de vergadering moeten plaatsvinden. Akkoord.

Dan kunnen de Staten daarvan alvast kennisnemen. Men kan dan tevens ook op de tekst van die stukken preluderen bij de beschouwing.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Kunnen die stukken dan genummerd worden?

De VOORZITTER: Dat zal gebeuren. Ik schors de vergadering.

Schorsing van 14.30 uur tot 15.02 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik stel aan de orde de tweede termijn van de behandeling van de Statenbegroting.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik bedank het college hartelijk voor de antwoorden op mijn vragen. Het is echter ook goed om de Staten een compliment te geven. Het is namelijk goed om te zien hoe creatief de Staten met elkaar bezig zijn geweest om allerlei voorstellen, ideeën, amendementen, moties, enzovoort, naar voren te brengen, overigens in een heel wisselende samenstelling.

Bij mijn beantwoording volg ik de volgorde waarin de gedeputeerden in eerste termijn hebben gesproken. Ik begin dan met een van de belangrijkste discussiepunten van vandaag: de opcenten. Graag dien ik namens de coalitie daarvoor een amendement in:

Amendement A2 (CDA, PvdA, VVD)

*Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering
bijeen op 7 november 2005; ter behandeling van
de programmabegroting 2006;*

constaterende:

- *dat de financiële positie van de provincie Utrecht gunstig is;*
- *dat de uitvoering van het coalitieakkoord goed op schema ligt;*

overwegende:

- *dat van de provinciale belastingen en heffingen de opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting de voornaamste provinciale belasting is die burgers rechtstreeks raakt;*
- *dat het coalitieakkoord 2003-2007 geheel kan worden uitgevoerd zonder trendmatige verhoging van de provinciale opcenten;*
- *dat lastenverzwaring voor burgers een middel is om de doelen van het coalitieakkoord te bereiken en geen doel op zich mag zijn;*
- *dat lastenverzwaring voor burgers eenmalig niet nodig is;*

besluiten:

- *dat de provinciale opcenten per 1 april 2006 eenmalig niet trendmatig worden verhoogd;*
- *dat het te heffen aantal opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting met ingang van 1 april 2006 71,7 bedraagt;*
- *het benodigde bedrag van twee keer € 3.000.000 voor de jaren 2006 en 2007 te financieren uit de stelpost nog toe te wijzen middelen;*

roepen Gedeputeerde Staten op:

de financiering voor de jaren 2008 en verder te betrekken in de totale afwegingen bij de meerjarenraming die bij de voorjaarsnota 2006 ter sprake komt.

In een reactie op wat gedeputeerde Van Bergen over het vermogen van de provincie heeft gezegd, merk ik op dat in de commissie BEM dat stuk nog aan de orde moet komen. Ik denk dat het goed is dat wij daar nadrukkelijk over de kaders praten die wij daarbij gaan stellen. De aanpak zou moeten zijn, dat wij eerst praten over wat wij willen besteden

om vervolgens aan te geven waaraan wij dat willen uitgeven.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een voorstel van orde. Als wij met elkaar afspreken dat wij alles mooi willen laten verlopen en er wordt beloofd dat wij een pakketje moties op onze tafels krijgen, dan moeten wij dat wel op tafel hebben voordat wij aan de behandeling van die stukken beginnen. Anders klopt het systeem weer niet. Dan kunnen wij inderdaad snel handelen.

De VOORZITTER: Pardon, ik dacht dat u die stukken had. Maar daar komen ze al aan, zie ik. Neemt u mij niet kwalijk. Ik dacht dat dat al was gebeurd.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De amendementen zijn er al, maar de moties nog niet.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat u uw betoog vervolgt. Met een beetje fantasie kunnen wij uw betoog wel volgen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Gedeputeerde Van Bergen heeft het ook over Paleis Soestdijk gehad. Wij zijn het eens met het college dat publieksgerichtheid van het toekomstige gebruik van het paleis voorop moet staan. Wij moeten inderdaad daarbij mee blijven praten en niet de regie voeren.

Wat De Bosscherwaarden betreft, zegt de gedeputeerde dat daarvoor nog een voorstel komt dat wij in de commissie inhoudelijk moeten beoordelen. Daar stemmen wij mee in. De gedeputeerde zegt echter tevens dat het college nog niet € 1.000.000 beschikbaar stelt. Dan moet ik hem toch even wijzen op het verslag van de laatste vergadering van de commissie ZCW, waarin staat: "Overigens wordt de commissie nu niet verzocht in te stemmen met een reservering van € 1.000.000. Wel wordt geconstateerd dat bij de toedeling van het stimuleringsfonds voor wat betreft cultuur, er € 1.000.000 word geoormerkt voor toekomstige plannen rond De Bosscherwaarden". Wat dat betreft, denk ik dat dit iets te voorbarig is geweest. Het is goed om de inhoudelijke beoordeling in de commissie te laten plaatsvinden, waarbij wij wel graag willen dat dit integraal gebeurt, omdat de gedeputeerde niet is

ingegaan op de nota 'Ruimte voor de rivier'. Het is immers niet alleen een cultureel onderwerp. Dat aspect willen wij daarbij ook graag betrekken. Inhoudelijk kan dat dan in de commissie beoordeeld worden.

Wij zijn het met gedeputeerde Lokker eens dat de democratische legitimatie voor ons uitgangspunt is. Dat heb ik ook in mijn betoog duidelijk gemaakt. Op dat punt zullen wij amendement A7 over Regio Randstad steunen.

Wat de agrariërs betreft waarover wij hebben gesproken, begrijp ik dat er een gat in de financiering zit tussen 2005 en 2006 en dat er met ingang van 2007 weer geld voor de provincies van het Rijk komt. Wij blijven het nodig vinden dat dit gat wordt opgevuld en wij zullen dan ook samen met de VVD en de SGP een amendement indienen, dat straks door de VVD gepresenteerd zal worden.

Wij zijn verheugd dat de gedeputeerde heeft gezegd dat er in december concrete plannen ter tafel zullen komen aangaande De Venen. Die zien wij met belangstelling tegemoet.

Wat de opmerking over de streekproducten betreft, is volgens mij niet alleen Het Groene Hart een gebied waar streekproducten zijn. Het geldt ook voor Eemland, Kromme Rijn, Heuvelrug, Lopikerwaard en noem maar op. Daarom willen wij weten in hoeverre er alleen over streekproducten uit Het Groene Hart wordt gesproken.

De opmerkingen die over het veldtoezicht zijn gemaakt, kunnen wij ondersteunen. Wij zijn het dan ook met GL eens. Dat geldt tevens voor het Utrechts Landschapsbeheer; op dat punt steunen wij de VVD.

Het is fijn van de gedeputeerde, mevrouw Kamp, te mogen horen dat zij bij de staatssecretaris aandringt het geld voor de mantelzorg te oormerken. Wij zijn het ook eens met de integrale benadering als het gaat om Altijd Veilig, SOS Kindertelefoon, enzovoort. Wij wachten het voorstel af. Wij vragen ons alleen nog af wanneer dat voorstel komt. Het is immers goed dat zo snel mogelijk te doen en wij stellen het zeer op prijs dat dit in overleg met de jongeren zelf wordt gedaan. Dus niet alleen voor de jongeren, maar ook mét de jongeren.

Over de sociale cohesie hebben wij in het afgelopen jaar uitvoerig gediscussieerd. Wij hebben echter

ook vastgesteld dat wij er wel over hebben gepraat en dat er plannen gemaakt kunnen worden, maar dat er vervolgens ook wel geld moet zijn en dat is er nog niet op dit moment. Daarom dienen wij mede namens de fracties van het VVD en GL een amendement in. Volgens het daarin voorgestelde besluit zou uit de stelpost voor nog toe te wijzen middelen zowel voor 2006 als voor 2007 € 500.000 uitgetrokken moeten worden voor het thema 'sociale cohesie' en zou in overleg met de betrokken commissies criteria vastgesteld moeten worden. Zoals de gedeputeerde heeft gezegd, is dat erg belangrijk. De portefeuillehouder welzijnzaken zal dit coördineren. Wij beseffen dat dit een breder onderwerp betreft, maar wij vinden het belangrijk dat er duidelijk één portefeuillehouder verantwoordelijk voor is.

Amendement A4 (CDA, VVD, GL)

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 7 november 2005, ter bespreking en vaststelling van de programmabegroting 2006;

kennismemend van het feit dat er in het voorjaar in Provinciale Staten een discussie heeft plaatsgevonden over 'de veranderende samenleving'.

overwegende:

- *dat zich veel problemen voordoen op sociaal-maatschappelijk terrein;*
- *dat participatie van mensen en maatschappelijke integratie een positieve bijdrage kunnen leveren aan de leefbaarheid van die veranderende samenleving;*
- *dat de complexiteit van de samenleving een aanpak noodzakelijk maakt waarbij vele factoren een rol spelen;*
- *dat hierbij gedacht moet worden aan zaken zoals bijvoorbeeld sport, veiligheid, sociale agenda, stadsvernieuwing, leefomgeving, en dergelijke;*
- *dat sociale cohesie als onderdeel van het provinciaal beleid de sociale samenhang en effectiviteit zal vergroten;*
- *dat bij de voorjaarsnota is gevraagd het onderwerp integratie naar voren te halen;*

constaterende:

dat er in de programmabegroting 2006 geen mid-

delen zijn opgenomen om aan het thema sociale cohesie invulling en uitvoering te geven;

besluiten:

- *om uit de stelpost nog toe te wijzen middelen € 500.000 voor het jaar 2006 en € 500.000 voor het jaar 2007 uit te trekken voor het thema sociale cohesie;*
- *in overleg met de betrokken commissies criteria vast te stellen;*
- *dat de portefeuillehouder voor welzijn dit coördineert.*

Het CDA is het ook eens met motie M6 van de VVD. Dit is toch aanmerkelijk breder dan alleen gericht op jeugd en jongeren. Daar komt veel meer bij kijken. Juist die integrale benadering vinden wij belangrijk. Die motie wordt dus ook mede door de fractie van het CDA ingediend.

Wat het uitwisselen van ambtenaren betreft, begrijp ik de angst dat wij niet over de schouders van de gemeenten moeten meekijken. Het is bekend dat de provincie bij gemeenten niet altijd even geliefd is, juist omdat de provincie wel eens de neiging heeft met de mededeling bij gemeenten te komen dat de provincie wel weet wat goed voor hen is. Dat moet absoluut worden vermeden. Dat is echter ook niet de bedoeling van deze motie. In het besluit staat dan ook dat GS wordt opgedragen de bestaande samenwerkingsrelaties op het gebied van personeelsuitwisseling tussen gemeenten, provincie en waterschappen op korte termijn te evalueren, PS van deze evaluatie op de hoogte te stellen en PS een voorstel voor te leggen, met daarin de mogelijkheden en onmogelijkheden van een pool van provinciale ambtenaren. De motie 'vliegende ambtenaren' luidt:

Motie M4 (CDA, VVD, SGP, ChristenUnie)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelende de programmabegroting 2006;

overwegende:

- *dat de relatie tussen gemeenten en provincie op een aantal punten verbetering verdient;*
- *dat de gemeenten de provincie, ondanks inspanningen van de provincie om daar*

verandering in aan te brengen, nog steeds regelmatig ervaren als een bemoeizuchtige hindermacht;

- *dat uitwisseling van personeel een concrete bijdrage kan leveren aan verbetering van begrip voor ieders positie en problemen, op ambtelijk niveau;*
- *dat onlangs de grote strategische plannen (PMP, WHP, SMPU, Streekplan en Reconstructieplan) zijn vastgesteld;*
- *dat er veel ontwikkelingen plaatsvinden op het gebied van WMO en jeugdzorg;*
- *dat deze plannen nu uitgevoerd moeten worden, waarbij de kwaliteit van uitvoering vaak staat of valt met een goede samenwerking met gemeenten;*
- *dat het voordelig werkt als kennis van gemeenten wordt overgebracht op provincie en andersom;*
- *dat de provincie kleinere gemeenten wil ondersteunen waar mogelijk en wenselijk;*
- *dat de indruk bestaat dat de uitwisseling van personeel tussen provincie en andere overheden geen prioriteit heeft binnen de provincie;*

besluiten:

- *GS opdracht te geven de bestaande samenwerkingsrelaties op het gebied van uitwisseling van personeel tussen gemeenten, provincie en waterschappen op korte termijn te evalueren;*
- *PS van deze evaluatie op de hoogte te stellen, en PS een voorstel voor te leggen met daarin de mogelijkheden en onmogelijkheden van een pool van provinciale ambtenaren die gaan rouleren in de gemeenten en gemeentelijke ambtenaren die ingezet kunnen worden bij de provincie, en hierbij tevens de financiële consequenties aan te geven,*

en gaan over tot de orde van de dag.

Amendement A5 inzake de financiering van RAK en bodemkaart hoort nog bij de portefeuille van heer Lokker. De discussie hierover is al gevoerd, waarbij het CDA niet vond dat RAK-Kromme Rijn uit het stimuleringsfonds gefinancierd moet worden. Wij vinden dat de bodemkaart een veel beter idee is, omdat dat eenmalig is en incidenteel geld betreft.

Amendement A5 (CDA)

Provinciale Staten van Utrecht, bijeen in de Statenvergadering van 7 november 2005, behandelende de programmabegroting 2006;

constaterende en overwegende:

- *dat er in de PS-vergadering van 10 oktober jongstleden is besloten het landinrichtingsplan RAK-Kromme Rijn niet uit het Stimuleringsfonds te financieren, omdat dergelijke financiering niet past binnen de kaders van het Stimuleringsfonds;*
- *dat de bodemkaart voor het veenweidegebied, die gemaakt zal worden naar aanleiding van het 'scheuramendement' (project Pj 06) wel past binnen de kaders van het Stimuleringsfonds;*

besluiten:

- *dat de bodemkaart voor € 800.000 gefinancierd wordt uit het Stimuleringsfonds in plaats van uit het fonds voor nieuwe strategische projecten;*
- *dat het landinrichtingsplan RAK-Kromme Rijn met € 450.000 gefinancierd wordt uit de nieuwe strategische projecten;*
- *dat de resterende € 350.000 gestort wordt in de stelpost nog toe te wijzen middelen.*

Dan de beantwoording van gedeputeerde Mik. Even naar aanleiding van de discussie over de TSI en het al dan niet vervullen van een bestuursfunctie daarin. Het is goed dat het college duidelijk maakt wat wij onder 'beleid' moeten verstaan. De heer Van Bergen zit juist wel in het bestuur van de Vrede van Utrecht en de heer Mik maakte duidelijk – en wij delen zijn argumentatie – waarom hij niet in TSI zit. De heer Binnekamp is uit de Stichting LaMi (Landbouw en Milieu) gestapt op grond van dezelfde argumenten. Wat is dus de lijn daarin?

Het college heeft gezegd nog te moeten bezien of de invoering van de OV-chipkaart op 1 januari 2007 zal plaatsvinden. Wij vragen ons af of het sowieso bij voorbaat wel handig is om te laten zien dat wij als provincie € 500.000 daarvoor op willen nemen. Aan de ene kant kan de landelijke overheid stellen dat de provincie er ook aan mee wil betalen. Aan de andere kant zal het bedrijfsleven, dat ook baat

heeft bij de OV-chipkaart, makkelijk achterover kunnen leunen, omdat men denkt dat daaraan niet meebetaald hoeft te worden. Misschien is het beter daar een soort financiële p.m.-post van te maken.

Wat de breedtesport betreft sluiten wij ons aan bij wat de gedeputeerde daarover heeft gezegd. Wij vinden het niet nodig om het betreffende amendement te steunen.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Houdt dat in dat het CDA überhaupt niet meer geld aan sport wil uitgeven? Of gaat dat te ver?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is toch helemaal niet aan de orde? Het CDA heeft de breedtesport altijd een heel warm hart toegedragen. Dat zal mevrouw Van Keulen niet verbazen. Wij moeten daarvoor natuurlijk wel geld vóóter, maar dat moet dan weggezet worden en er moet beleid onder gelegd worden.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Kan het CDA zeggen hoe men die structuur dan ziet? Of liever: hoe het CDA dat wél zal zien? Dat is mij namelijk evenmin uit het antwoord van de gedeputeerde duidelijk geworden.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij heeft de gedeputeerde ook al gezegd dat wat dat betreft de sociale agenda daar heel goed voor is.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! En moet het extra geld daarin gestort worden of is het reeds voorhanden?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, het gaat niet om extra geld. Als wij langdurig zo'n project structureel willen financieren dat bij één organisatie wordt afgenomen, dan ontstaat er een relatie. Bij het terugroepen van structurele middelen houdt dat voor de provincie in dat er een soort wachtgeldverplichting ontstaat. Als de provincie heel structureel blijft steunen, zal dat volgens het CDA niet de goede oplossing zijn.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dan krijgen wij weer die eindeloze

discussie over structureel en flexibel. Dit geldt is dus, zoals wij het zien, bedoeld voor de projecten die SMN indient en daarover kunnen wij elke keer weer discussiëren. Zit er nu genoeg geld in die pot van de sociale agenda?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Volgens ons zit daar nog genoeg geld in.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! De kaders die er voor de sociale agenda gesteld moeten worden, zijn volgens ons veel te strak voor de projecten waaraan nu geld kan worden gegeven.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is volgens ons niet het geval. Dat lijkt mij duidelijk.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat wij even wachten totdat de moties er zijn.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb de stad Utrecht nog vergeten bij het onderwerp 'streekproducten'.

De VOORZITTER: Misschien is goed voor de oplettende lezers toch nog even te zeggen dat in het setje met de amendementen het tweede deel van amendement 6 vóór amendement 6 zit.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is misschien ook goed om te constateren dat amendement A1 ontbreekt.

De VOORZITTER: Die hebben wij vanmorgen al afgehandeld.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is het ook goed om vast te stellen dat wij niet meer tijdens de vergadering de orde van de vergadering moeten veranderen. Dat maakt het toch wel erg ingewikkeld. De bedoeling was natuurlijk goed. Dat is duidelijk.

De VOORZITTER: Wij wachten even tot alle setjes met moties zijn uitgereikt.

De door mevrouw Raven ingediende amendementen zijn voldoende ondertekend en maken

derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De amendementen zijn inmiddels vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer Levering stelt voor dat hij alvast aan zijn algemene deel begint. Het hindert hem namelijk niet als alle moties nog niet zijn uitgedeeld.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kom nog even terug op de discussie over de opcenten. Ik moet zeggen dat ik Bijkerk – Van de Groep wel een komisch duo vind. Ik heb dat duo hier zien staan tegenover de verantwoordelijke gedeputeerde en wat gebeurt daar? Daar spreken beide heren die gedeputeerde ineens aan op diens politieke verantwoordelijkheid en zij doen dat ook nog op verschillende manieren. De heer Bijkerk zegt daarbij zoiets van: wat doe je me nou, je laat het coalitieakkoord los? En Van de Groep zegt zoiets van: wat doe je me nou, waarom kom je niet vanuit je hart met een soort van instemming bij de wijziging? Ik denk dan dat beide heren het niet goed hebben begrepen. Want dit is echt het oude systeem nog volgen; dit is monisme. Aan het coalitieakkoord heeft de huidige gedeputeerde – die toen nog geen gedeputeerde was – een heel belangrijke bijdrage geleverd. Dat is nu van óns. En de gedeputeerden mogen dat coalitieakkoord uitvoeren. In het dualisme zit zeker wel een verschil. Ik wil graag dat men daar zo langzamerhand een beetje aan mee gaat doen. Vandaar ook dat ik even onderstreep dat het coalitieakkoord van de Staten is. Om die reden maken de coalitiepartijen zich er zo druk om als daarin een wijziging komt of als zij afstand nemen van een punt dat zij ooit erg belangrijk hebben gevonden.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik de heer Levering eraan herinneren, dat wij bij het debat over de kadernota hem uitgenodigd hebben aan onze dualistische actie mee te doen? Dat heeft D66 toen ook geroepen, de SGP heeft er wat over gezegd en ook andere partijen. De coalitiepartijen waren op dat punt echter doof.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Hoor ik het goed dat de heer Van de Groep het nu ineens over een ander onderwerp heeft?

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Nee, ik heb het over hetzelfde onderwerp als de heer Levering die het mij kwalijk neemt dat ik de heer Van Bergen aan diens politieke verantwoordelijkheid heb herinnerd. Dat was echter nog voor ik hem vroeg waarom hij niet zelf, vanuit zijn sociale hart, met dit voorstel was gekomen. Ik heb hem toen gevraagd waarom hij zo aardig sprak over het voorstel van de coalitiepartijen, terwijl hij zo 'onaardig' was over het voorstel dat ik deed bij de behandeling van de voorjaarsnota.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nu ja, ik kan het toch niet helemaal volgen.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Bij het dualisme gaat het er voor om er dat dit hier moet plaatsvinden. Dan zou het de heer Levering hebben gesierd als hij gezegd zou hebben dat dit betekent dat de partijen die zich hier in de Statenzaal al beijverd hebben voor het bevriezen van de trendmatige verhoging van de opcenten, de gelegenheid krijgen om samen met hem zo'n amendement in te dienen.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Daar kijk ik toch echt anders tegenaan. Wat dat betreft, is het niet zo dat het coalitieakkoord van de Staten is. Het coalitieakkoord is van de coalitie.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Maar nu is het ineens van de Staten en niet alleen van de coalitiepartijen in de Staten, terwijl elke keer als hier een debat wordt gevoerd tegen mij wordt gezegd dat ik mij aan het coalitieakkoord moet houden. Daar bedank ik voor.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Is dat zo? Is er wel eens iemand die dat tegen de heer Van de Groep heeft gezegd?

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De heer Levering heeft dat daarnet tegen mij gezegd.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat moeten wij dan even nalezen in de notulen. Ik zal de heer Van de Groep immers nooit

aan het coalitieakkoord houden. Hij zal er wel rekening mee moeten houden, maar ik zal hem er niet aan houden.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Er staan gelukkig heel veel goede dingen in het coalitieakkoord, maar ik heb ook gezegd – zelfs nog bij de behandeling van de voorjaarsnota – dat indien er meer geld te besteden is, dat dit dan ook besteed moet worden. Als dat geld dan niet wordt besteed en er zijn zeer grote geldreserves zonder dat het de burgers duidelijk gemaakt kan worden dat daarmee iets voor de burgers gedaan kan worden, dan moet er ook rekening worden gehouden met die burgers die het in hun portemonnee moeilijk hebben. In die zin ben ik blij met de bekering van de heer Levering op dit punt.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik noem het liever geen bekering.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! In die zin mag ik toch wel de man van de PvdA – hij is dualistisch, maar monistisch genoeg om zich PvdA-man in de coalitie te voelen – 'kietelen' en vragen of hij dat ook niet had willen voorstellen?

De VOORZITTER: Over dualisme gesproken: de moties zijn nog warm. Daaraan kan het niet liggen. Ze zijn in ieder geval ter beschikking van eenieder.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal heel kort nog iets zeggen over de discussie over de positie van de provincie die natuurlijk al te veelkleurig was. Het is goed dat er in december een aantal besluiten moet worden genomen over allerlei notities en nota's die daarmee van doen hebben. Dan zal het er immers echt om gaan welke keuzes wij als verschillende partijen daarbij maken.

Naar aanleiding van wat collega Van Leeuwen heeft gezegd, voeg ik daar nog iets aan toe. Als het gaat om de positie van de provincie kan er natuurlijk worden gesproken over wat er overblijft van dat zo mooi geordende Huis van Thorbecke. Men kan echter ook kijken naar de versnippering van beleidsterreinen, bijvoorbeeld naar wat er bij de jeugdzorg gebeurt. Wij hebben de jeugdzorg natuurlijk wel bij de provincie. Er zijn echter

partijen die vinden dat dit naar de gemeenten moet – dat dreigt al weer – terwijl de provincie goede convenanten heeft afgesloten met de gemeenten. Er zijn allerlei subbeleidsterreinen die direct met de jeugdzorg te maken hebben en die niet onder onze directe verantwoordelijkheid vallen. Ook wat mij betreft heeft het Rijk in de afgelopen jaren daar een geweldig potje van gemaakt. Het gaat dus niet alleen om het bouwwerk, maar ook om de plekken waar wij de beleidsterreinen stallen. Daarin zou ook meer orde moeten komen.

Nog een paar klein opmerkingen. Ik doe dat niet zo voortvarend als mevrouw Raven, die eigenlijk alles al heeft behandeld. Als die moties en amendementen eerst even worden toegelicht, zo meende ik, dan kunnen wij er daarna op reageren.

Wij hebben toch nog een opmerking voor onze eigen gedeputeerde – hoort collega Van de Groep nu het dualisme doorklinken? – over De Bosscherwaarden. Dat voorstel mag dan wel volgend jaar komen, ook voor ons is het echter niet interessant als er geen medefinanciers bij de plannen zijn betrokken. Waarvan akte.

Wij zijn overigens tevreden met het antwoord van de betrokken gedeputeerde over de ecologische monitoring. Wij houden het voorlopig op het feit dat er in deze vorm is voldaan aan de eis. Dat vinden wij voldoende.

Ik laat nu even snel onze moties en amendementen de revue passeren.

Het coalitieakkoord kan dan wel van ons zijn, maar de kritiek op Regio Randstad is van de hele Staten. Vandaar dat wij voor dat amendement de brede steun van de Staten hebben verworven. Voorlopig heeft alleen de fractie van de SP amendement A7 niet medeondertekend. Wij moeten het evaluatierapport nog bespreken en wij houden het geld voorlopig even in de zak.

Amendement A7 (PvdA, VVD, D66, GL, CDA, ChristenUnie).

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelende de programmabegroting 2006;

*overwegende:
dat Provinciale Staten op 27 juni besloten hebben*

een voorbehoud te maken voor de begroting 2006 van Regio Randstad.

constaterende:

dat het evaluatierapport van Regio Randstad wel in het bezit van Provinciale Staten Utrecht is maar dat er nog geen deugdelijke discussie in commissie Bestuur en Middelen over is gevoerd;

besluiten:

het college van Gedeputeerde Staten van Utrecht op te dragen kenbaar te maken dat het niet instemt met de begroting 2006 van Randstad Regio en de in die begroting bestemde middelen vooralsnog aan de reserve toe te voegen.

Dan motie M9 over de ontwikkeling van educatief project Tastbare Tijd. Daarvoor hebben wij de steun verworven van de fracties van de ChristenUnie, de VVD, GL en de SGP.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik daarover een vraag stellen? Het lijkt mij op zichzelf een aardig project. Heeft de heer Levering er enige notie van of dit aansluit bij de behoefte? Of vraagt hij eerst aan degenen die dat moeten uitvoeren of daaraan überhaupt behoefte is?

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij zouden natuurlijk kunnen stellen dat wij als provincie heel veel publiceren. Dat komt op veel plaatsen terecht en dat wordt ook dikwijls als cadeautje uitgedeeld. Maar dit fantastische werk gaat over de geschiedenis van onze provincie. Daar moet gewoon iets mee gedaan worden.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! De scholen moeten er dan wel behoefte aan hebben; men moet er zin in hebben en tijd aan willen besteden.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat moet natuurlijk in het project worden meegenomen. Ik ken de scholen een beetje. Dat is nog geen gelopen race. Er zijn natuurlijk talloze projecten waarmee men bij scholen langsgaat.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat bedoel ik dus.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Daar moet dus ook hard aan gewerkt worden. Als er wordt gevraagd of wij weten of daar aan behoefte bestaat, dan durf ik dat echt nog niet te zeggen. Het komt echter wel vaker voor dat als men iets goeds te verkopen heeft, er maar een klein zetje nodig is om mensen te overtuigen. Dat is in dit geval echt zo. Scholen zitten vaak al helemaal vol met hun programma's. Ik bedank mevrouw Van Keulen voor haar onderstreping hiervan op die manier.

Motie M9 (PvdA, GL, ChristenUnie, VVD, SGP)

Provinciale Staten in vergadering bijeen op 7 november 2005, ter bespreking van de programmabegroting 2006;

overwegende:

- dat met het uitbrengen van de cultuurhistorische atlas van de provincie Utrecht 'Tastbare Tijd' de bewustwording en herkenning van de geschiedenis van onze provincie belangrijk is vergroot;
- dat de aandacht voor de eigen geschiedenis van de provincie van belang is om deze ook over te dragen aan toekomstige generaties;

spreken uit:

- dat het van eminent belang is dat op basis van de inhoud van 'Tastbare Tijd' een educatief project voor het onderwijs in de provincie Utrecht wordt ontwikkeld;
- dat naast het ontwikkelen van een lessenpakket ook daarin worden opgenomen werkbezoeken aan verschillende locaties in de provincie;
- dat nader moet worden onderzocht en geadviseerd voor welke leeftijdsgroepen dit educatieve project bij uitstek geschikt is;
- dat het project met ingang van het schooljaar 2006 operationeel is;
- dat de provincie offertes verzoekt aan onder andere het Erfgoedhuis en andere relevante partijen en vervolgens met een voorstel naar de commissie ZCW komt;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten:

- voor dit doel vooralsnog € 200.000 in de begroting van 2006 op te nemen;

- waarbij ter dekking de stelpost dient voor nog toe te wijzen middelen voor nieuw beleid en projecten,

en gaan over tot de orde van de dag.

Dan de motie inzake het instellen van een interprovinciaal Statenplatform Het Groene Hart. Wij hebben de indruk dat deze motie nog niet echt goed is begrepen. Ik zal dus pogen dat nader uit te leggen. Wij denken dat erop gereageerd is vanuit de dvd van mevrouw Jonkers, met de plaatjes en de spaghetti en alles wat er bovenop elkaar ligt, maar hier gaat het duidelijk om een Statenplatform. Ik geef hierbij een voorbeeld. Toen wij in onze Staten op zoek waren naar plekken om de windturbines kwijt te raken, heb ik eens met mijn collega's in Zuid-Holland gebeld om te vragen hoe ver zij daarmee waren. Toen kreeg ik te horen dat zij de week ervoor al het besluit hadden genomen en dat zij die dingen voor een belangrijk deel tegen onze provinciegrenzen hadden gepland. Dat betekent dat wij als Staten – het gaat hierbij dus niet om de bestuurders – niet weten wat er in die andere provincies gebeurt. Daar is dat platform voor. Ik vraag de collega-Statenleden dus toch nog eens goed naar de inhoud van de motie te kijken. Het gaat om óns Statenwerk en niet om dat van het college.

Motie M8 (PvdA, D66)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelde de programmabegroting 2006;

gehoord de beraadslagingen;

constaterende:

1. dat in de Nota Ruimte de provincies Zuid-Holland, Utrecht en Noord-Holland de opdracht hebben gekregen een ontwikkelingsgerichte ruimtelijke aanpak voor Het Groene Hart te formuleren;
2. dat in dat kader in 2004 een Stuurgroep Groene Hart door de samenwerkende colleges van Gedeputeerde Staten is ingesteld;
3. dat deze stuurgroep in februari 2005 de Balans van Het Groene Hart heeft gepresenteerd;
4. dat samenwerking met en participatie van vele

belanghebbende partijen en groeperingen een belangrijke voorwaarde is voor een ontwikkelingsgerichte aanpak om te komen tot een landschappelijk mooi, ecologisch waardevol en economisch levensvatbaar gebied;

5. *dat de Stuurgroep Groene Hart met voortvarendheid die samenwerking en participatie heeft bewerkstelligd en in oktober 2005 het Ontwikkelingsprogramma Groene Hart heeft vastgesteld;*

overwegende:

1. *dat er een groot spanningsveld bestaat tussen enerzijds de noodzaak economische dragers voor Het Groene Hart te vinden en anderzijds de landschappelijke en ecologische waarden ervan in stand te houden;*
2. *dat er een groot spanningsveld bestaat tussen enerzijds de toetsende rol van – en daarmee de democratische legitimatie door – de volksvertegenwoordigers, leden van de drie Provinciale Staten en anderzijds de schaal, de complexiteit en het grote aantal betrokken partijen en groeperingen;*
3. *dat de samenhang in Het Groene Hart ertoe leidt dat problemen en oplossingen in Het Groene Hart grensoverschrijdend zijn;*

spreken uit:

- *dat ook op het niveau van Provinciale Staten overleg, informatie-uitwisseling en meningsvorming dringend gewenst zijn;*
- *dat het wenselijk is een platform voor Het Groene Hart op te richten, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Provinciale Staten van Zuid-Holland, Utrecht en Noord-Holland;*
- *dat de besluitvorming conform het reguliere traject langs de onderscheidene Staten blijft verlopen;*

draagt het presidium van Provinciale Staten op: met de presidia van Noord- en Zuid-Holland op korte termijn overleg te openen met het doel een dergelijk interprovinciaal Statenplatform voor Het Groene Hart op te richten,

en gaan over tot de orde van de dag.

Gedeputeerde mevrouw Kamp heeft al iets gezegd over SOS Telefonische Hulpdienst. Zij heeft gezegd

dat zij het in het kader van andere voorstellen zal meenemen. Wij gaan ervan uit dat die voorstellen in december komen, want wij krijgen nog twee ZCW-commissievergaderingen. Volgens ons zou het dus kunnen.

Motie M10 (PvdA, GL, D66)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005 ter bespreking van de begroting;

constaterende:

- *dat jongeren en jongvolwassenen steeds vaker van internet gebruik maken om hulp te zoeken op het gebied van psychosociale problemen, zoals verslaving, automutilatie en eetstoornissen;*
- *dat het aanbod van kwalitatief goede hulp via internet op dit moment nog beperkt is;*

overwegende:

- *dat de SOS Telefonische Hulpdienst (THD) sinds 2000 experimenteert met hulpverlening via Internet;*
- *dat er in Utrecht (werkgebied kengetal 030) nu slechts twee avonden per week de mogelijkheid is om via SOS Telefonische Hulpdienst te chatten;*
- *dat de THD Utrecht in 2004 600 chat-contacten had (dit zijn ongeveer twaalf chats op een avond, ter vergelijking: de telefonische hulpdienst heeft gemiddeld 35 gesprekken in een 24-uursetmaal);*
- *dat door het uitbouwen van het aantal chat-avonden de doelgroep die de telefoon niet pakt voor hulp, nl. de jongeren en volwassenen tot 30 jaar, beter kan worden bereikt.*
- *dat ervaringen in Limburg hebben uitgewezen dat een verdubbeling van de openingstijden direct een verdubbeling van het aantal chats oplevert, hetgeen wijst op een grote behoefte;*
- *dat om dit mogelijk te maken er een uitbreiding van het aantal vrijwilligers en trainingsfaciliteiten noodzakelijk is;*
- *dat THD Utrecht een uitgebreid en onderbouwd projectvoorstel heeft geschreven om dit te realiseren;*

spreken als hun mening uit:

- dat SOS Telefonische Hulpdienst Utrecht de openingstijden van de chat gaat verruimen: 1 dagdeel extra in 2006, 1 dagdeel extra in 2007;
- dat het aantal chatcontacten hierdoor met een jaarlijks percentage van 20 % wordt verhoogd, zodat eind 2007 er minimaal 940 chatcontacten per week zijn;
- dat tijdens de pilotperiode een tweetal tussen-evaluaties wordt uitgevoerd op grond waarvan indien nodig het projectplan wordt aangepast en aanvullende maatregelen worden genomen om de gewenste resultaten te behalen;
- dat de hiervoor benodigde extra middelen, te weten € 8800 (eenmalig) beschikbaar worden gesteld uit de Sociale Agenda,

en gaan over tot de orde van de dag.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Zegt mijnheer Levering nog iets over het amendement inzake de sport?

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is al afgerond.

De VOORZITTER: De moties en het amendement, ingediend door de heer Levering, zijn voldoende ondertekend en maken derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De moties en het amendement zijn rondgedeeld.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank het college voor de adequate beantwoording van de vragen die de VVD heeft gesteld. Adequate beantwoording vindt men altijd als men steun krijgt voor de stellingen. Of hetgeen ik hier nu zeg wel helemaal objectief is, dat weet ik niet helemaal zeker. Wij waren er in ieder geval over het geheel genomen tevreden mee.

Ik vraag nog aandacht voor een paar punten. Er is zowel door de voorzitter als door gedeputeerde Kamp over IJsselstein gesproken. Wij zijn dankbaar voor de wijze waarop de gedeputeerde in elk geval constructief naar het voorstel van de VVD kijkt.

Ik wijs erop dat het toch niet alleen over jongeren gaat. Het gaat om een heel brede problematiek. Wij vrezen dat dit dus niet in een huidig systeem past. Ik verzoek haar toch dringend daar ook met die ogen naar te kijken.

Wij waren verheugd over de mededeling van gedeputeerde Lokker dat het programma inzake landbouw eraan komt. De in de motie door ons gevraagde toezegging van de gedeputeerde hoeven wij dus niet te hebben. De gedeputeerde heeft gezegd daarmee al doende te zijn. Daarover zijn wij erg tevreden. Wij trekken de motie echter niet in. Als iedereen dat weet, kan de motie gewoon gehandhaafd blijven.

Motie M6 (VVD, CDA, SGP, ChristenUnie)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005 behandelend de programmabegroting 2006;

overwegende:

- dat gemeenten die rond de grote steden gesitueerd zijn, in toenemende mate geconfronteerd worden met grootstedelijke problemen;
- dat deze problematiek op deze gemeenten afkomt zonder dat er pasklare oplossingsrichtingen klaarliggen met mogelijkheden om de geschetste problemen in een vroegtijdig stadium effectief te kunnen aanpakken;
- dat de gemeente IJsselstein in de wijk IJsselveld-Oost geconfronteerd wordt met problemen van leefbaarheid en veiligheid;
- dat deze gemeente met betrokken actoren (gemeente, politie, woningbouwvereniging, jongerenwerk, buurtouders, Connexxion, scholen) een integrale aanpak voorstaat;
- dat hiervoor een project is ontwikkeld dat, door middel van koppeling van registratiesystemen en zorgvuldige analyse via samenwerking tussen de actoren, een vroegtijdig effectief ingrijpen mogelijk maakt;
- dat van dit project een voorbeeldproject gemaakt kan worden waar andere gemeenten hun aanpak op zouden kunnen enten;
- dat echter onvoldoende financiële middelen voorhanden zijn om de pilot tot uitvoering te brengen;
- dat er een aantoonbare regierol is voor de provincie;

verzoeken:

- het college van Gedeputeerde Staten in overleg te treden met de gemeente IJsselstein teneinde de mogelijkheden voor de pilot nader te bespreken;

- *vervolgens een voorstel te doen aan de Staten;*

besluiten:

- *een bedrag van € 40.000 te reserveren in de begroting 2006 teneinde, bij positief besluit van de Staten, de pilot mogelijk te maken;*
- *dat deze gelden beschikbaar worden gesteld uit de stelpost nog toe te wijzen middelen,*

en gaat over tot de orde van de dag.

Motie M7 (VVD)

Provinciale Staten van Utrecht in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelend de programmabegroting 2006;

constaterend en overwegend:

- *dat aanleg, beheer en onderhoud van kleine landschapselementen in de provincie Utrecht van grote waarde is voor ons cultuurlandschap;*
- *dat er momenteel onvoldoende (financiële) middelen aanwezig zijn om te voldoen aan de behoefte voor het aanleggen en onderhouden van deze landschappelijke elementen;*
- *dat Landschap Beheer Utrecht (LBU) een grote rol speelt bij het initiëren en uitvoeren van aanleg en onderhoud van deze waardevolle elementen;*
- *dat LBU een samenwerking nastreeft met particulieren als ook met agrariërs bij aanleg, beheer en onderhoud van deze elementen in ons landelijk gebied;*
- *dat particulieren een grote rol kunnen en willen spelen in het beheer en onderhoud van natuur en landschap in onze provincie en door middel van een bijdrage uit private middelen deze initiatieven willen ondersteunen;*
- *dat het een stimulans is LBU deze private middelen te laten verwerven via onder andere sponsoring van activiteiten door private partijen en deze bijdragen via een bijdrage vanuit de provincie te verdubbelen ten behoeve van aanleg, beheer en onderhoud van kleine landschapselementen in de provincie Utrecht;*

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten:

- *voor 2006 en 2007 een bijdrage beschikbaar te stellen van maximaal € 25.000 per jaar,*

gebaseerd op sponsoring van private partijen voor activiteiten die LBU organiseert ten behoeve van natuur en landschap, en waarbij het via deze sponsoring verkregen bedrag door de provincie Utrecht verdubbeld wordt tot een maximum van € 25.000 per jaar;

- *het beschikbaar te stellen bedrag te dekken via de stelpost voor nog toe te wijzen middelen 2006,*

en gaan over tot de orde van de dag.

Ik heb bij interruptie al wat gezegd over het gat in de financiering in het kader van de landbouwstructuurversterking. Ik kom daar niet meer op terug, maar ik verwijs toch nog naar die interruptie, omdat wij daarbij ons ei kwijt konden.

Ik dank de gedeputeerde voor diens toezegging over het voorstel van de LBU.

Dan blijven er nog twee zaken over. Een heeft betrekking op de portefeuille van gedeputeerde Binnekamp. Die is volgens ons buitengewoon optimistisch. Hij denkt dat er een voorstel voor vergunningverlening naar het kabinet gaat en dat het voorgestelde dan binnen een redelijke termijn in werking zal treden. Het voordeel van een kopieerschorsing is dat wij dat dan nog even goed hebben kunnen controleren. Wij kenden dat voorstel wel en wij weten dat het enigszins vertraagd is. Het is echter absoluut niet te verwachten dat het nog vóór 1 januari 2007 in werking treedt en waarschijnlijk dan ook überhaupt niet meer in werking zal treden. Het is immers bekend wat er in die koers gaat gebeuren. Wij wachten dus niet. Wij zijn ook niet onder de indruk van alle mogelijke zaken die er in Den Haag worden bedacht. Wij moeten, zo menen wij, nu gewoon maatregelen nemen op het gebied van vergunningverlening en onverkort doorgaan met ons voorstel. Wij hopen dat uiteraard te steunen.

Motie M5 (VVD, CDA, ChristenUnie, PvdA, SGP, D66)

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelende de programmabegroting 2006,

constaterende:

- dat in de Staten van Utrecht diverse malen aandacht is gevraagd voor vermindering van regelgeving en daarmee vermindering van administratieve lasten;
- dat het belangrijk is dat er maatregelen worden genomen ter vermindering van administratieve lasten die door provinciale regels worden opgelegd aan inwoners, bedrijven en maatschappelijke organisaties;
- dat het ministerie van Binnenlandse Zaken in 2005 een nulmeting heeft laten uitvoeren naar de administratieve lasten die de gezamenlijke provincies veroorzaken;
- dat de provincie Utrecht inmiddels deels participeert in een project van het IPO op dit terrein;
- dat de provincie Utrecht binnen enkele weken een eigen meting heeft, die moet leiden tot een uitvoeringsproject voor vermindering van regelgeving;

overwegende:

- dat de feitelijke implementatie van vermindering van regelgeving door de eigen ambtelijke organisatie een lastig traject is;
- dat zonder hulp van externe deskundigen vertraging opgelopen kan worden;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten:

- het project deregulering en vermindering regelgeving binnen één jaar af te ronden;
- nadere voorstellen te doen hieromtrent in de commissie BEM;

besluiten:

- een bedrag van € 100.000 te reserveren in de begroting 2006 teneinde de regelgeving daadwerkelijk binnen één jaar effectief te kunnen aanpakken;
- dat deze gelden beschikbaar worden gesteld uit de stelpost nog toe te wijzen middelen,

en gaan over tot de orde van de dag.

Dan de sociale cohesie naar aanleiding van een opmerking van gedeputeerde Kamp. Die vraagt begrip voor het probleem dat voorstellen in de breedte, zoals dat bij sociale cohesie het geval is, uitermate moeilijk zijn. Ik meen dat zij daarin groot gelijk heeft. Volgens ons is het echter een

probleem dat juist bij de sociale cohesie wij niet meer kunnen volstaan met een specifiek punt. Het is altijd een keten van onderwerpen die behandeld moeten worden. Dat heeft de ene keer te maken met repressie, een volgende keer met een welzijnskwestie en de keer daarop met openbaar vervoer. In alle opzichten heeft het met allerlei onderwerpen te maken. Dat maakt de zaak ook breed en ingewikkeld; als voorbeeld daarbij noem ik stadsvernieuwing. Wij kunnen ons wel vinden in het voorstel van het CDA om gedeputeerde Kamp coördinerend portefeuillehouder te maken. Wij wijzen er daarbij echter op dat als er eind dit jaar een discussie over de kaders komt, het dan juist door de breedte van dit onderwerp lastig is te bepalen waar die discussie moet plaatsvinden. Ik heb hiervoor niet direct een oplossing. Ik zeg echter wel dat het voor ons in elk geval zo is dat de sociale cohesie vanuit de breedte moet worden aangepakt, onder meer bij de onderwerpen die ik zojuist heb genoemd. Daardoor wordt het ook lastig gemaakt.

Er zijn verschillende fracties die opmerkingen hebben gemaakt over De Bosscherwaarden. Wij kijken kritisch naar dat voorstel, maar wij vinden wel dat het college gewoon inhoudelijk met zo'n voorstel naar de commissie moet komen. Wij kunnen dan oordelen over dit voorstel.

Motie M1 over meer biologische catering zullen wij niet steunen. Dat vinden wij geen zaak om hier in de Staten te behandelen.

Motie M2 over intensivering van veldtoezicht vinden wij een buitengewoon sympathieke motie. Wij hebben die motie niet alleen ondertekend, maar wij steunen die ook met enthousiasme. Het is een goed plan.

Datzelfde geldt voor motie M3 inzake de mantelzorg die door GL zal worden ingediend.

Wij begrijpen best de problemen die er zijn rond 'de vliegende ambtenaar'. In motie M4 die door het CDA inmiddels is ingediend, staat dan ook dat het college daarmee terug moet komen om te laten zien wat ermee gebeurt. De reden waarom wij deze motie steunen, is dat wij zien welke problemen er in de gemeenten spelen met allerlei nieuw beleid en dergelijke. Dan moet er toch een bepaalde koppeling te maken zijn, waarbij wij gemeenten van dienst zijn, ook in het kader van de commissie voor de woningbouw, waarbij wij proberen ondersteuning te geven. Hoe dat nu precies moet?

Dat kan de zogeheten vliegende ambtenaar zijn. Als mocht blijken dat dit niet kan, dan vragen wij het college toch duidelijk te maken wat er wél gedaan kan worden. Het gaat immers om de essentie van het verhaal.

Bij het voorstel via motie M5 inzake vermindering van regelgeving is de VVD bijzonder verheugd over een nagenoeg statenbrede steun voor deze motie. Ik mag erop wijzen dat de VVD eraan hecht, zoals ook in de motie staat, dat dit binnen een jaar wordt afgerond. Daarvoor geven de Staten dan ook de financiële middelen. Ik heb er goede nota van genomen dat ook het college vindt dat externe deskundigheid noodzakelijk is.

De VOORZITTER: Mag ik concluderen dat dit feitelijk een amendement op de motie is?

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga hiervoor nog naar de griffier. Men mag van ons alles lezen, als er maar wordt gedaan wat er in deze motie staat.

De VOORZITTER: Ik ben maar een bescheiden volger van het reglement van orde, meer niet. Maar wij zullen dat straks als een amendement op deze motie afhandelen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Motie M7 over landschapsbeheer Utrecht hebben wij tot onze stomme verbazing onder ons gehouden. Dat was niet de bedoeling, maar wij begrepen al dat daar brede steun voor was. Daarover zijn wij buitengewoon tevreden.

Met motie M8 inzake Het Groene Hart van PvdA en D66 hebben wij een beetje moeite. De discussie hierover heeft zich uitvoerig afgespeeld in de commissie REG. Daarin is na een uitvoerige discussie afgesproken, dat de voorzitter van deze commissie coördineert met de andere commissievoorzitters om tot een informatie-uitwisseling te komen om ongeveer gelijktijdig zaken te agenderen. Als wij dan zien dat via de reactie in de Staten op zo'n voorstel wordt teruggekomen dan denken wij: of je behandelt dat niet in de commissie of je spreekt daar iets over af, maar ga dan niet in de Staten met hetzelfde voorstel komen dat niet door de commissie is gekomen. Daarom zijn wij tegen motie M8.

Motie M9 inzake 'Tastbare Tijd' is een goed voor-

stel, een creatief idee. De VVD staat hierachter. Wij zijn benieuwd hoe dat zich gaat ontwikkelen.

Motie M11 gaat over een internetsite voor jongeren en die motie overlapt in zekere zin motie M10 van de PvdA, GL en D66. De gedeputeerde heeft tot ons genoeg gezegd dat zij met die zaak aan het werk zal gaan. Wij zouden ons moeten afvragen of wij dit tot op het bot moeten uitvechten, ofschoon dat een beetje flauw zou zijn. Maar dat laat ik maar in het midden.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij waren al tevreden met het antwoord van de gedeputeerde, dus onze motie hoeft niet meer in stemming te worden gebracht.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Maar de motie ligt er nog wel.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wij hadden de motie al ingetrokken.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dan heb ik niet goed opgelet.

D66 heeft in motie M14 over Paleis Soestdijk een invullingsvoorstel weergegeven. Het is hier wat onduidelijk, maar het is wel begrepen. Volgens de VVD is deze motie enigszins ad-hocachtig. Wij moeten wel goed oppassen, op het moment waarop ergens een paleis of ander gebouw leegstaat, dat niet iedereen over de ander heenrolt met ideeën over wat daarmee moet gebeuren. De VVD heeft nota genomen van de toezeggingen in dezen van het college en vindt die meer dan voldoende. Bovendien heeft de fractie er voldoende vertrouwen in dat het college zijn inzet daarvoor zal tonen.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik de heer Swane vragen of de VVD überhaupt – los van de vraag welke invulling je aan een paleis wilt geven – zelf ook een mening heeft over een mogelijk publieke functie of bestemming van het paleis?

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het is tamelijk gevaarlijk je daaraan te wagen. Maar als ik niks zeg dan is het natuurlijk ook niet goed. Het is een nogal voor de hand liggend idee om het Wereldnatuurfonds te vragen of die organisatie

zich in een vleugel van het paleis wil vestigen waar de oprichter van dat fonds zijn domicilie had. Die zitten nu in een prachtig gebouw in Zeist. Die ruimte kan dan weer gebruikt worden voor iets anders en zo zijn er talloze ideeën. Maar de VVD wil zich daaraan niet schuldig maken; de VVD wacht rustig af wat er verder gaat gebeuren. De essentie van de vraag is door het college in elk geval opgepakt. Wij moeten wel oppassen dat wij vanuit de Staten niet met allerlei ideeën hiervoor op de proppen komen. De Dienst der Domeinen is namelijk wel zo handig om indieners van goede ideeën wel alle kosten in rekening te brengen. Daar is de VVD niet zo happig op. Het gebouw is momenteel niet in goede staat. Wij moeten hierbij dus wel even oppassen. Domeinen is in dat opzicht harder dan de doorsnee makelaar. Het zijn gewoon commerciële mensen.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Die lijn kan ik wel volgen. Het is echter wel erg belangrijk dat wij hier duidelijk maken in hoeverre wij het aan projectontwikkelaars willen gunnen en daarbij onze eigen visie voegen die wij toch ook hebben over de cultuurhistorische hoofdstructuur voor dat gebied. Of zeggen wij dat wij er sterk aan hechten dat wij in ieder geval Den Haag duidelijk maken dat er ingezet moet worden op die publieke functie van dat complex.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Daarover zijn de VVD en D66 het niet met elkaar eens. Ik denk echter ook dat de heer De Vries met de VVD van mening is dat het natuurlijk niet echt voor de hand ligt dat de Dienst der Domeinen Paleis Soestdijk met die grote geschiedenis aan de eerste de beste projectontwikkelaar zal verkopen. Bovendien heb ik van de gedeputeerde begrepen dat hij daarover een bepaalde filosofie heeft. Wij hebben vertrouwen in deze gedeputeerde en daarom denken wij dat het allemaal wel goed zal komen. Wij moeten er ook geen provinciehuis van maken, en dat zeg ik dan vooral tot de heer Van de Groep.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dan komen wij ook nog een keer over de Dom te spreken.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik

ben misschien nog een antwoord schuldig over de Laagte van Pijnenburg.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ja, precies. De gedeputeerde heeft hierop echter nog niet geantwoord.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Dit punt is ons een stuk sympathieker. Wij zijn het over de essentie niet erg oneens, ware het niet dat wij moeten vaststellen dat binnen het bestemmingsplan Soest, de Laagte van Pijnenburg al een heel expliciete bestemming heeft. Daar komt verder nog bij dat wij in het streekplan daarover ook al het nodige gezegd hebben. Als wij dat allemaal optellen, dan wil dat zeggen dat als daar überhaupt wat mocht gebeuren, men dan altijd via wijzigingen bij de provincie terecht komt. De provincie heeft de regierol dus op voorhand. Nu zal de ChristenUnie dat eigenlijk niet bedoelen, maar wel of de provincie daar op voorhand activiteiten gaat ontwikkelen in de vorm van behoud en dergelijke, voordat er überhaupt iemand op een idee kan komen dat slecht kan zijn. Dat is op zichzelf een filosofie die wij in wezen wel ondersteunen. De vraag is echter of dat op de manier zoals dat in motie M12 staat uitgesproken zou moeten worden. De VVD zegt dat dit op zichzelf sympathiek is, maar er zijn op dit ogenblik voldoende garanties aanwezig dat hetgeen waarvoor de ChristenUnie bang is, niet zal gaan gebeuren.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Toch wil ik straks van het college horen hoe het college zich hierbij opstelt. Wat de heer Swane zojuist heeft gezegd, wil ik daarbij betrekken. Wij hebben daarover opvattingen die in het streekplan zijn vastgelegd en wij hebben te maken met zaken die de ecologische hoofdstructuur (EHS) betreffen. Wij moeten gaan kijken of wij daar een belang hebben. Degenen die veronderstellen dat het misschien maar enkele eigenaren zal betreffen, wijs ik erop dat de provincie, gelet op de provinciale weg, aldaar een belangrijke factor is. Wij hebben als provincie nu een kans om te stellen dat wij met dat gebied iets kunnen doen om het in een goede richting te sturen, en dat eventuele plannenmakers wordt verzocht hierover contact op te nemen met de provincie. Dat zit dan al in de opmerking van gedeputeerde Van Bergen: houd de

vinger aan de pols met degenen die erover gaan. Die zullen dan ook over de publieke functie van het paleis moeten gaan en niet de provincie. Het gaat over dit moment. Dat moeten wij niet verliezen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij zijn het over de essentie eens.

Motie M13 van D66 vinden wij prematuur. Wij willen eerst de gevolgen afwachten. Bij voorbaat zegt de VVD niet onsympathiek te staan tegenover deze motie. De inhoud spreekt ons in wezen wel aan. Het is voorts een superbelangrijk onderwerp. Wij weten echter niet hoe het allemaal precies in elkaar zat. Wij houden ons aanbevolen voor nadere informatie. Het is een uitermate belangrijk onderwerp, maar wij kunnen dit thans niet overzien.

Dan blijft nog over motie M15 van D66 over inzake streefgetallen voor jongeren- en studentenhuising. Daarover is al een en andermaal gediscussieerd. Wij vinden dat dit feitelijk thuishoort bij de commissie die wij nu aan het werk hebben en waar dit onderwerp in goede handen is.

Amendement A2 inzake de opcenten steunt de VVD vanzelfsprekend.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Van de VVD hebben wij daarnet gehoord dat de kwestie van de streefgetallen bij het werk van de commissie Bouwstagnatie geïncorporeerd kan worden. Dat is een procedureel antwoord. Ik meen dat het nu niet gaat over het onderwerp van wat in het algemeen de reden van de stagnatie van de bouw is, maar meer inhoudelijk wat nu precies de benodigde omvang is voor jongeren- en studentenhuising. Graag hoor ik van de VVD hoe die fractie inhoudelijk tegenover dit voorstel staat.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dan krijgen wij inderdaad een inhoudelijke discussie. Laten wij vaststellen dat studentenhuising iets anders is dan jongerenhuising. Als het daarover moet gaan, ontstaat reeds het eerste misverstand. Jongerenhuising kunnen wij ook starters noemen.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik onderscheid jongeren- en studentenhuising van huising voor starters.

De heer SWANE (D66): Mijnheer de Voorzitter!

Oké, maar jongerenhuising is zo'n breed onderwerp. Ik geef maar een concreet voorbeeld. De universiteiten nemen sinds enige tijd zelf de verantwoording voor de huising van studenten; een soort campusidee. Wij hebben te maken met, zoals de gedeputeerde al heeft opgemerkt, de kwestie rond de Europalaan, waarbij een groot deel van het studentenhuisingprobleem opgelost leek te zijn, ware het niet dat wij zoiets als de Europese Unie hadden met een onwerkbaar regeling. Zo ontstaat natuurlijk het beeld dat wij niet zomaar zo'n verhaal kunnen houden. Aan de ene kant gaat het namelijk over jongeren- en studentenhuising. Maar over wat voor huising voor jongeren en studenten hebben wij het dan? Wie neemt welke verantwoordelijkheid? Waar zit de oorzaak van de stagnatie? Om welke reden is er stagnatie? En als wij dan voorts vaststellen dat als het project aan de Europalaan had kunnen doorgaan, en dat het grootste deel van het probleem dan zou zijn opgelost, dan hoeven wij hier niet allerlei dikke nota's te maken, nog afgezien van het feit dat wij ontzettend moeten oppassen dat wij hier al snel een papieren tijger worden. Wij gaan er als provincie immers niet over. Dat zal ook het probleem van de commissie-Bos zijn. De provincie kan alleen maar stimuleren en allerlei mogelijke dingen doen, die in het vermogen van de provincie liggen om doelen te bereiken. Feitelijk is het echter uiteindelijk altijd de betrokken gemeente of universiteit die erover gaat en die dat moeten willen. Voor ons is het van belang dat voor die specifieke groep wij dit meegenomen willen hebben in het algemene beeld van het aanjagen van de volkshuising.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Swane geeft eigenlijk een aantal argumenten die slechts onderstrepen waarom het van belang is om nu eens precies te kijken wat de huisingbehoefte is voor de groep van jongeren en studenten. Het is inderdaad ingewikkeld om duidelijk te maken hoe groot die taakstelling in wezen is. De heer Swane zegt dat de provincie er niet over gaat. De provincie is echter een van de actoren in dit veld en niet de meest belangrijke, maar zij is wel belangrijk voor een aanverwante doelgroep. Vandaar dat wij een parallel trekken met de ouderhuising. Daarbij vervult de provincie wel een dominante rol. In elk geval onderbouwt de provincie specifiek wat de provinciale taak is en wat dat voor gemeen-

ten betekent. Dus waarom zouden wij niet een dergelijke, tamelijk succesrijke weg inslaan voor studenten- en jongerenhuisvesting? Wij kunnen het ophangen aan de commissie Bouwstagnatie, maar die heeft volgens ons al genoeg te doen. Vandaar dat ik de heer Swane nogmaals vraag hoe hij daarover inhoudelijk denkt.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat het niet zou passen binnen de taakstelling van de commissie Bouwstagnatie. Als mevrouw Dekker de ouderenhuisvesting erbij haalt, dan vertelt zij maar de helft van het verhaal. Met ouderenhuisvesting schept de provincie voorwaarden voor ouderen om langer te blijven wonen in hun huidige woning. Wij scheppen voorwaarden vanuit het provinciale beleid om flankerend bezig te zijn, maar wij gaan niet over de woningbouw voor ouderen.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben wel de ambitie geformuleerd om 24.000 woningen geschikt te maken voor de doelgroep. Maar als de heer Swane zegt dat dit prima thuisheert in de commissie Bouwstagnatie, dan ben ik maar even zo vrij om te concluderen dat wij dat inhoudelijk een goed punt vinden om dat op die manier te onderbouwen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga door met amendement A3 inzake extra investeringen. De VVD is het daarmee eens.

Hetzelfde geldt voor amendement A4 dat over sociale cohesie gaat.

Het voorstel in amendement A5 over de RAK-bodemkaart vinden wij prima.

Amendement A6 over landbouwstructuurverbetering wordt inmiddels medeondersteund door de ChristenUnie. De gedeputeerde heeft al zeer duidelijk gemaakt wat het belang van dit amendement is.

Amendement A6 (VVD, CDA, SGP, ChristenUnie)

Provinciale Staten, in vergadering bijeen op 7 november 2005, behandelende de programma-begroting 2006;

constaterende en overwegende:

- dat in de provincie Utrecht vele ontwikkelin-

- gen ter hand worden genomen in het landelijk gebied, waar bij zaken als landbouw, natuur, milieu en recreatie een integrale en gelijkwaardige behandeling het uitgangspunt vormen;
- dat voor de succesvolle realisatie van de voorgenomen projecten draagvlak en vertrouwen het uitgangspunt zijn;
- dat bij de agrarische sector, ondanks de problemen waarvoor men staat, nog steeds de bereidheid is om vanuit een integrale aanpak verantwoordelijkheid te nemen bij de vele projecten in het landelijk gebied;
- dat medewerking van de agrarische sector een voorwaarde is voor een gedegen voortgang van de projecten;
- dat de agrarische sector niet alleen voor grote uitdagingen staat, maar dat die momenteel onevenredig belemmerd wordt in de uitvoering van een duurzame en economisch verantwoorde bedrijfsvoering;
- dat er vanuit de agrarische sector is aangegeven dat er op korte termijn extra behoefte is aan structuurverbeterende activiteiten die vooral gericht moeten zijn op feitelijke uitvoering en niet op extra onderzoek, nieuw beleid en adviezen;
- dat er binnen de diverse projecten die er momenteel in de provincie Utrecht in uitvoering zijn dan wel komen, te weinig financiële middelen zijn om de zo noodzakelijke structuurverbeteringen op korte termijn en afdoende te realiseren;
- dat de agrarische sector tevens behoefte heeft aan een 'programma landbouw' in de provincie;

verzoeken:

het college van Gedeputeerde Staten in het jaar 2006 met de agrarische sector en in samenwerking met de overige grondgebruikers in het landelijk gebied een 'programma landbouw' op te zetten;

besluiten:

- voor het jaar 2006 extra financiële middelen ter beschikking te stellen, specifiek bedoeld voor de landbouwstructuurverbetering ter grootte van € 750.000 voor projecten waarvoor vanuit de hiervoor beschikbare budgetten geen of onvoldoende middelen beschikbaar zijn;
- dat deze middelen voor de landbouwstruc-

tuurverbetering aangewend dienen te worden voor onder meer kavelruilactiviteiten (inclusief ondersteuning door een kavelruilcoördinator), kavelaanvaardingswerken en boerderijverplaatsingen in de projecten Groenraven-Oost, Landinrichting Utrecht-West, Noorderpark, Langbroekerwetering, De Venen en Utrechtse en Gelderse Vallei;

- *dat deze gelden beschikbaar worden gesteld uit de stelpost nog toe te wijzen middelen.*

Amendement A7 over de Regio Randstad is natuurlijk prima.

Wat amendement A8 inzake breedtesport betreft, sluiten wij aan bij het verhaal van gedeputeerde Kamp. Wij denken dat de beleidsvrijheid van de provincie, zowel het flexibele deel als het projectendeel, er onvoldoende is.

De VOORZITTER: De moties en het amendement, ingediend door de heer Swane, zijn voldoende ondertekend en maken derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De moties en het amendement zijn rondgedeeld.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het is tijd om een beetje tempo te maken. Het is bovendien goed om te constateren – dat is niet in verwijtende, maar gewoon, in constaterende zin – dat wij bij een aantal fracties zijn begonnen met weidse perspectieven en dat wij eindigen in nauwe steegjes. Dat is op zichzelf ook eigen aan het proces van begrotingsbehandelingen, maar het lijkt mij toch goed dat wij dit als Staten toch eens onder ogen zien. Wij en ook andere fracties hebben een aantal punten naar voren gebracht over politieke en bestuurlijke cultuur en de rol van de provincie in de toekomst. Dat zijn toch echte discussies die wij ook met elkaar tot een afronding moeten brengen. Dus niet alleen elkaar beleefd aanhoren en vervolgens overgaan op de moties en amendementen en de orde van de dag. Nu hebben wij het geluk dat wij in december de discussie over de Randstad krijgen en ik denk dat wij onszelf ook de opdracht moeten geven om die strategische discussie over de positie van de provincie ook zodanig te organiseren dat die ook ergens over gaat, over die hoofdlijnen. Maar dit zeg ik vooraf, omdat wij toch ook zien in de loop van zo'n begrotingsdebat dat het steeds meer een detailniveau krijgt en dat hoofdthema's

langzaam maar zeker uit het beeld verdwijnen, waarbij mensen zuchten en steunen en waarbij een enkeling in een blijmoedige slaap verzinkt. Aan de discussie over de opcenten heb ik niets meer toe te voegen. Die discussie hebben wij gevoerd. Ik stel vast dat collega Levering de heer Van de Groep en mij inderdaad ziet als een komisch duo, waarvoor onze dank. Wij zijn dan ook zeker bereid een keer op te treden op een avondje van de PvdA-fractie. Maar ik moet er wel bij zeggen dat de heer Levering van zijn eigen gedeputeerde een tragikomisch figuur maakt. Dat is dan de 'loopjongen van de grillen', zou ik bijna zeggen, van de coalitie. Ik hoop niet dat de geachte gedeputeerde zich helemaal in die rol zal herkennen.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bijkerk blijft zich vergissen. Ik heb alleen geprobeerd te benadrukken dat de heer Van Bergen een heel belangrijk aandeel heeft gehad in de vormgeving van dit coalitieakkoord. Als je echter op de stoel van gedeputeerde terechtkomt, verandert je rol. Dat waren echt de tijden van het monisme. Ik zie de gedeputeerden echt als de werkers, als onze uitvoerders. Dat betekent dat die politieke identiteit in zekere zin naar de achtergrond gaat.

Als men de PvdA wil aanspreken dan kan men bij mij terecht en daarvoor is nog een aantal mensen beschikbaar.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dat zullen wij zekere niet nalaten. Maar misschien denkt de geachte gedeputeerde daar toch iets anders over. Dat zal zo dan wel blijken.

Wat de € 3.000.000 betreft die nu in de lucht hangt vanwege het amendement over de opcenten, zouden wij ervoor kiezen dat bedrag bijvoorbeeld te steken in de bestrijding van de luchtvervuiling. Die opvatting zal ook onze stem over dit amendement bepalen.

U hebt begrepen dat wij een motie indienen over de intensivering van het veldtoezicht op de Utrechtse Heuvelrug. Wij vinden dat dit project moet worden voortgezet en uitgebreid. Daarom vragen wij ook aan het college de nodige stappen daarvoor te ondernemen. Wij zijn het overigens eens met de opmerkingen van gedeputeerde Lokker dat hier ook een verantwoordelijkheid ligt voor de betrokken gemeenten, in het bijzonder voor de

gemeente Heuvelrug. Dat maakt ook deel uit van het gedachtegoed van deze motie.

Motie M2 (GL, D66, ChristenUnie, SGP, VVD, PvdA)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, ter bespreking van de programmabegroting 2006,

constaterende:

- dat de provincie Utrecht op 1 juni 2003 een pilot heeft gestart om in overleg met partners in Het Groene Platform het veldtoezicht in de Utrechtse Heuvelrug te intensiveren;
- dat het project in een duidelijke behoefte voorziet en alle deelnemende organisaties, waaronder terreinbeheerders en particuliere terreineigenaren, er zeer positief over oordelen;
- dat ook recreanten positief oordelen over de aanpak van overlastveroorzakers;
- dat het project vanwege deze positieve effecten per 1 juni 2005 is verlengd voor tien maanden en alle deelnemende partijen verdere continuering voorstaan;
- dat het project thans dreigt te worden beëindigd, omdat de huidige Heuvelruggemeenten nog geen geld voor 2006 voor dit project hebben gereserveerd;

overwegende:

- dat voortzetting van de intensivering van het veldtoezicht gezien de behoefte en het succes van de samenwerkingspilot gewenst is;
- dat het project in beginsel een pilot vormt voor verdere samenwerking van partijen over een groter gebied, waar grote behoefte aan is;

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten:

- zich in te zetten voor verdere continuering van de intensivering van het veldtoezicht, ook na 1 april 2006;
- zo spoedig mogelijk hierover in overleg te treden met betrokken partijen, in het bijzonder de nieuw gevormde gemeente Heuvelrug;
- de resultaten van dit overleg te bespreken in de commissie REG en te betrekken bij de behandeling van de voorjaarsnota 2007;
- hierbij conclusies en aanbevelingen ten

aanzien van de mogelijkheid van verbreding van het project naar een ruimer gebied van de provincie te betrekken;

en gaan over tot de orde van de dag.

Motie M3 inzake mantelzorg, wordt eigenlijk statenbreed, alleen de SP ontbreekt, ondersteund. Het signaal daarvan is bestemd voor de Tweede Kamer. Dus: houd nu op met die kortingen en zorg er in ieder geval voor dat voorlopig de gelden voor die provinciale steunpunten voor mantelzorg geoormerkt blijven. En tevens: provincie denk goed over je eigen beleid.

Motie M3 (GL, CDA, VVD, D66, SGP, PvdA, ChristenUnie)

De Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, ter bespreking van de begroting 2006;

constaterende:

- dat mantelzorg een niet te verwaarlozen onderdeel is van het stelsel van gezondheidszorg in Nederland en dat de betekenis hiervan in de komende jaren eerder toe dan af zal nemen;
- dat de provincie in 2000/2001 aan de wieg gestaan heeft van de regionale steunpunten mantelzorg;
- dat een professionele infrastructuur van de ondersteuning van de mantelzorg van grote betekenis is voor de kwaliteit en continuïteit van mantelzorg;
- dat het financiële beleid van het ministerie van VWS met betrekking tot de CVTM-gelden (Coördinatie Vrijwillige Thuiszorg en Mantelzorg) voor de regionale steunpunten een bezuiniging van circa 20% ten opzichte van 2004 tot gevolg heeft;
- dat de gemeenten per 2006 verantwoordelijk worden voor de infrastructuur van de ondersteuning van de mantelzorg;
- dat het ministerie van VWS voor 2006 € 5.000.000 extra ter beschikking stelt voor ondersteuning van de mantelzorg en voor 2007 € 10.000.000, maar dat in het kader van de WMO de gelden voor de ondersteuning van de mantelzorg niet geoormerkt worden toegevoegd aan het Gemeentefonds;

overwegende:

dat de regionale steunpunten ondersteuning mantelzorg ook in relatie tot gemeentelijke steunpunten mantelzorg een duidelijke betekenis hebben, zoals nog is benadrukt tijdens de provinciale bijeenkomst ondersteuning mantelzorg op 4 november jongstleden;

spreken uit:

- *als Provinciale Staten zeer bezorgd te zijn over de financiering van de steunpunten mantelzorg;*
- *dit kenbaar te maken bij de Tweede Kamer;*
- *de Tweede Kamer te verzoeken de gelden voor ondersteuning van de mantelzorg vooralsnog te oormerken;*

en verzoeken voorts:

de Statencommissie ZCW in overleg met Gedeputeerde Staten een provinciale visie te formuleren op de ontwikkeling van de regionale steunpunten tot 2010 en dit op een zodanig tijdstip te doen dat deze visie betrokken kan worden bij de behandeling van de voorjaarsnota 2006,

en gaan over tot de orde van de dag.

Wij dienen geen motie in over het project OV-fiets. Ons initiatief heeft inmiddels het initiatief van het college doorkruist.

Wij zijn het niet eens met de wat te gemakkelijke opmerking van gedeputeerde Mik over het criterium luchtvervuiling inzake de mate van vervuiling door auto's, om dit te betrekken bij de opcenten dan wel als een heffingsgrondslag voor de beprijzing van de kilometerheffing. Dit aspect is niet in die mate bij de discussie betrokken geweest. Wij zouden dat toch wel in de discussie willen betrekken. Dat kan in IPO-verband maar ook in rijksverband. Trouwens elders in de wereld, zoals in Groot-Brittannië zijn daar interessante voorbeelden van om dat aspect – de mate van vervuiling – te laten meewegen.

Dan kom ik bij ons amendement A3 over extra investeringen. Wij vinden dat dit soort gelden voor een belangrijk deel uit bestaande budgetten gefinancierd moet kunnen worden, via oud-voor-nieuw of via doelmatigheidswinst. Voorts hebben wij de indruk – ik doel daarbij speciaal op het provinciaal portaal – dat er wel erg makkelijk en erg ruim is

begroot. Vanuit andere hoofde heb ik ook wel eens een blik geworpen op dat soort zaken en daarbij heb ik gedacht dat dit een aardige opdracht zou zijn voor een externe medewerker die hier voorbij komt; dat zou best wat kostenbewuster kunnen. Vandaar.

Amendement A3 (GL, VVD, CDA, PvdA)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, ter bespreking van de programmabegroting 2006;

constaterende:

- *dat er in de begroting een aantal voorstellen wordt gedaan met betrekking tot extra en incidentele investeringen ten behoeve van de dienstverlening van de provincie waarbij een belangrijk deel wordt besteed aan activiteiten binnen het provinciaal apparaat;*
- *dat in Kwatta 1 en II een globaal provinciaal takenpakket met bijbehorende omvang van het provinciaal apparaat en bijbehorende financiering is geformuleerd;*
- *dat vernieuwingen van de werkwijze en het dienstenpakket van de provincie zo veel mogelijk gefinancierd dienen te worden uit bestaand budget (oud-voor-nieuw);*

overwegende:

- *dat afwijkingen ten opzichte van het takenpakket de omvang van het provinciaal apparaat en bijbehorende financiering op zich mogelijk zijn, mits overtuigend beargumenteed;*
- *dat de voorstellen in de begroting als genoemd in bijlage 5.3. Pj 1 (organisatieontwikkeling en professionalisering projectmatig werken) en Pj 2 (provinciaal portaal), in totaal 1.430.000, voor het grootste deel investeringen in het eigen provinciale apparaat betreffen;*
- *dat los hiervan nog € 5.000.000 geïnvesteerd wordt in het project DigiDIV;*
- *dat dit op zichzelf zinvolle projecten betreft, maar dat de financiële onderbouwing ervan nog zeer grof is;*

besluiten:

- *op het totaal van de voorgestelde investeringen voor de projecten als genoemd in bijlage 5.3. Pj 1 (organisatieontwikkeling en professiona-*

lisering projectmatig werken) en Pj 2 (provinciaal portaal) een korting aan te brengen van € 250.000;

- *het college van Gedeputeerde Staten te verzoeken met nadere voorstellen te komen voor deze twee projecten.*

Ik wil het hierbij laten. U krijgt van ons over enkele moties en amendementen nog onze standpuntbepaling te horen. Wij hebben die namelijk nog niet in de fractie kunnen bespreken.

De VOORZITTER: De moties en het amendement, ingediend door de heer Bijkerk, zijn voldoende ondertekend en maken derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De moties en het amendement zijn rondgedeeld.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als reactie op het betoog van de heer Van Bergen heb ik twee punten. Met het niet-doorgaan van de trendmatige verhoging op de opcenten zijn wij verheugd. Voorts heeft hij opgemerkt dat hij niet kon zien hoe wij ons voorstel zouden inkleeden over een provinciale parel. Dat is motie M13. Daarin is precies te lezen wat D66 daarin voorstelt. Dan kom ik meteen op De Bosscherwaarden, dat een onderdeel daarvan zou moeten zijn. Wij willen gewoon kaders stellen, inventariseren met name van industrieel erfgoed en dan bekijken of, en zo ja, hoe wij daarmee verder moeten gaan. Volgens ons is motie M13 daarvoor een heel goed handvat.

Motie M13 (D66, SGP)

Provinciale Staten van Utrecht, bijeen op 7 november 2005, beraadslagend over de programmabegroting 2006;

constaterende:

- *dat de rijksoverheid de huidige monumentensubsidieregeling ombouwt, waardoor er minder geld voor restauraties beschikbaar komt en de nadruk op instandhouding van cultuurhistorisch erfgoed komt te liggen;*
- *dat de afgelopen jaren de provincie is geconfronteerd met een aantal acute cultuurhistorische knelpunten, zoals de Utrechtse molens, industrieel erfgoed, en kastelen en landgoederen als kasteel Amerongen;*

- *dat ter oplossing van deze knelpunten ad hoc een beroep op de algemene middelen of het stimuleringsfonds is/wordt gedaan.*

overwegende:

dat de provinciale bijdrage aan het Cultuurfonds Monumenten Utrecht gericht is op de financiering van restauraties van gemeentelijke monumenten;

voorts overwegende:

- *de doelstellingen in het cultuurprogramma 2005-2008 ten aanzien van erfgoed;*
- *de uitgangspunten in 'Niet van Gisteren', de Hoofdnota Cultuurhistorische Hoofdstructuur en Beleidsvisie van de provincie Utrecht, waarbij monumentaal erfgoed ingebed wordt in het ruimtelijke beleid, en behoud niet de basis is, maar de ontwikkelingskansen;*
- *alsmede de cultuurhistorische atlas van de provincie Utrecht 'Tastbare Tijd';*

verzoeken Gedeputeerde Staten:

- *onderzoek te doen naar de mogelijkheden voor een structurele regeling voor het behoud en beheer van dit monumentaal erfgoed, onze 'provinciale parels';*
- *de resultaten van dit onderzoek plus een voorstel bij de voorjaarsnota 2006 aan Provinciale Staten te presenteren;*

en gaan over tot de orde van de dag.

Motie M14 (D66)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, beraadslagend over de programmabegroting 2006;

constaterende:

- *dat Paleis Soestdijk als een nationaal icoon beschouwd kan worden;*
- *dat met het overlijden van Prinses Juliana en Prins Bernhard Paleis Soestdijk niet langer functioneert als verblijf voor leden van de koninklijke familie;*
- *dat het paleis in bezit is van de (Rijks)overheid;*

overwegende:

- dat het gebouw in zijn omgeving van essentiële betekenis is voor de cultuurhistorie en het landschap van de provincie Utrecht;
- dat Het Utrechts Landschap in de Week van het Landschap plannen gepresenteerd heeft, waarbij het paleis en omgeving een belangrijke rol voor een betere publieke toegankelijkheid tot de Laagte van Pijnenburg vervullen;
- dat momenteel op verzoek van het kabinet een onderzoek loopt naar een passende bestemming voor het paleis;

spreken uit:

- voor Paleis Soestdijk en het omliggend landgoed een passende, publieke bestemming te wensen en verzoeken Gedeputeerde Staten: dit standpunt van Provinciale Staten over te brengen aan Minister Dekker en hun invloed actief aan te wenden om tot een publieke bestemming te komen die recht doet aan de cultuurhistorische en landschappelijke betekenis van het paleis,

en gaan over tot de orde van de dag.

Gedeputeerde Ekkers heeft over de huisvesting van de provincie gezegd dat het college met de goedkoopste oplossing komt. Dat betwijfelen wij echter. Hij heeft niet geantwoord op onze vraag hoe het zit met de Arbo-wetgeving. Wij weten evenmin hoe de gedeputeerde dat gaat aanpakken. Misschien kan hij dat nog vertellen. Wel moet eraan gedacht worden dat die € 200.000 nodig is om een en ander verder uit te zoeken. Vooral nog gaan wij niet met de € 2.800.000 akkoord die voor 2007 nodig is. Dat kunnen wij volgend jaar dan nog een keer bekijken. Wat ICT betreft, zijn wij de gedeputeerde dankbaar dat er heel goed wordt gekeken naar de investering in de architectuur, zodat wij niet voor wellicht grote rampen komen te staan.

D66 is, zozegzegd, hartstikke blij met amendement A2 over de opcenten. Ik zit alleen even met het besluit over de dekking: € 3.000.000 voor de jaren 2006 en 2007 te financieren uit de stelpost voor nog toe te wijzen middelen. Als de bedragen voor 2006 en 2007 bij elkaar opgeteld worden, is er al te weinig, en er zijn nogal wat voorstellen ingediend, waarvoor geld uit die pot gehaald moet worden. Ik weet niet hoe de gedeputeerde daarover denkt.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Door een toezegging van de gedeputeerde is daarnet € 5.300.000 vrijgevallen voor deze post. Er is dus redelijk wat geld beschikbaar. Dat komt via de ecoducten.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wat in amendement A3 wordt voorgesteld – het aanbrengen van een korting van € 250.000 op de projecten Pj 1 en Pj 2 – wil D66 juist niet. Als wij iets doen, doen wij het goed en dan gaan wij er niet nu al geld van weghalen. Dan hebben wij liever een goed onderbouwd voorstel. Wat amendement A4 betreft, merk ik op dat wij in de vorige Statenperioden het eindeloos over sociale cohesie hebben gehad. Van de eindeloze discussies daarover in de commissie werden wij bijkans beroerd. Ik heb geen zin om daarvoor weer geld uit te trekken. Dat is een hopeloos onderwerp. Het spijt mij dat ik dat zo moet zeggen. D66 ziet er in ieder geval geen heil in.

In amendement A5 kan D66 zich vinden.

Wat amendement A6 betreft, lijkt ons de toezegging van de gedeputeerde voldoende. Wij zien dan wel hoeveel geld voor een Programma Landbouw er nodig is.

Ik heb gemerkt dat wij niet veel steun hebben gekregen voor bijvoorbeeld onze overweging bij ons amendement A8 dat 'sport belangrijk is voor de samenleving zowel in sociaal opzicht enzovoort' die toch wel voldeed aan de wens van andere Statenfracties. Dat geldt ook voor het overleg dat ik heb gevoerd over het voorgestelde besluit in dit amendement. Dat dan moet blijken dat daarvoor geen steun is, doet mij zeer veel verdriet. Het onderwerp komt nog aan de orde bij agendapunt 20. Ik wilde dat gaarne combineren met amendement A8, maar dat wilde men in het convent niet. Ik ben dan heel benieuwd wat andere fracties hierover te melden hebben. Wij kunnen dan bekijken wat wij daarmee kunnen. Uiteraard houden wij dat amendement wel overeind.

Amendement A8 (D66, GL)

Provinciale Staten van Utrecht, op 7 november 2005 bijeen ter behandeling van de programmabegroting 2006;

constaterende:

- dat sport sinds een aantal jaren weer op de provinciale agenda is geplaatst, waardoor een aantal specifieke sportondersteunende activiteiten op beperkte schaal financieel mogelijk zijn gemaakt;
- dat sport, in het bijzonder de georganiseerde sport, volgens de informatie van o.a. NOC/NSF zeer zwaar onder druk staat
- dat ten gevolge van het aflopen van de vier-jaren impulsfinanciering 2002-2005 de vaste provinciale bijdrage in de begroting 2006 daalt met € 126.000 per jaar;
- dat onze provinciale bijdrage ten behoeve van sportbeleid per inwoner tot de allerlaagste gaat behoren nl. 17 cent per inwoner (nu nog 35 cent) op een landelijk gemiddelde van 61 cent per inwoner;

overwegende:

- dat sport belangrijk is voor de samenleving zowel in sociaal opzicht als voor individuele ontwikkeling en gezondheid en dat dit belang ook Statenbreed wordt onderschreven;
- dat de evaluatie van de bereikte resultaten van Sportservice Midden-Nederland positief is en dat er een set van concrete voorstellen ten behoeve van breedtesport is ingediend;

spreken uit:

dat het wenselijk is structureel een hogere bijdrage te reserveren ten behoeve van sportbeleid, zodat de provinciale bijdrage op het landelijk gemiddelde van 61 cent per inwoner komt;

besluiten:

de bijdrage voor breedtesport zoals vermeld op blz. 127, vijfde regel van boven, te verhogen met € 450.000. In 2006 te financieren uit het saldo nog toe te wijzen middelen (blz. 16) en verzoeken Gedeputeerde Staten in de voorjaarsnota 2006 met voorstellen ter dekking voor 2007 te komen.

Over motie M1 hebben wij niets te zeggen. De moties M2 en M3 hebben wij samen met andere fracties ingediend. Voor motie M4 over de vliegende ambtenaar zou misschien nog een oplossing gevonden worden, zei men.

Er is vandaag opgemerkt dat wij niet met allerlei zaken in deze vergadering moeten komen. Motie

M6 inzake IJsselstein is daar een goed voorbeeld van. Ik kom er niet helemaal uit wat ik lees in motie M7. In onze fractie beraden wij ons nog hierover. Volgens mij is het initiatief dat hierin wordt genoemd, nog niet helemaal klaar. Het zal bij de behandeling van de voorjaarsnota besproken worden.

Motie M8 hebben wij samen met de PvdA ingediend. Die informatie-uitwisseling zou een goede stap kunnen zijn. Het is mij bekend dat men ook elders de oprichting van zo'n platform zou toejuichen. Na de uitleg van de heer Levering over 'Tastbare Tijd' moten wij eerst bekijken of daar behoefte aan is.

Motie M10 is door de PvdA ingetrokken.

Van motie M11 is het mij niet helemaal duidelijk of die is ingetrokken.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Motie M11 is niet ingetrokken. Ik zal straks uitleggen waarom niet.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Voor motie M12 over de Laagte van Pijnenburg komt de motie van D66 in de plaats, wat ons betreft.

Van motie M13 inzake 'provinciale parels' zegt de VVD dat dit te prematuur is en niet overzien kan worden. Als wij dat allemaal op een rijtje zetten, kan de VVD het misschien wel overzien. Dan vindt men het vast een nóg beter plan.

Motie M15 (D66, ChristenUnie)

Provinciale Staten van Utrecht, op 7 november 2005 bijeen ter behandeling van de programmabegroting 2006;

constaterende:

- dat er een structureel tekort is aan jongeren- en studentenhuisvesting in de provincie Utrecht;
- dat het tekort op enkele duizenden eenheden wordt geschat, blijkens de eindrapportage van het aanjaagteam jongerenhuisvesting
- dat de problematiek niet alleen beperkt is tot de grote steden Utrecht en Amersfoort, maar ook andere gemeenten nauwelijks aanbod voor jongeren hebben;
- dat het echter zeer gewenst is om het aanbod voor jongeren en studenten, als starters op de woningmarkt te vergroten;

- *dat het aanjaagteam jongerenhuisvesting niet het juiste instrument bleek te zijn om deze situatie te verbeteren en het aanbod van jongerenhuisvesting te vergroten;*

overwegende:

- *dat op het terrein van ouderenhuisvesting de provincie een streefcijfer heeft geformuleerd;*
- *dat het streefcijfer de basis vormt voor een gemeentelijke stimuleringsprogramma;*
- *dat er in het kader van Wel Thuis (ruime) financiële middelen beschikbaar zijn om de doelstelling te helpen bereiken;*

verzoeken het college van Gedeputeerde Staten:

- *naar analogie van het programma Wel Thuis een voorstel te ontwikkelen en daarin een streefcijfer voor jongeren- en studentenhuusvesting voor de komende vijf jaar te bepalen;*
- *een stimuleringsregeling te ontwerpen die het voor partijen aantrekkelijk maakt om ook voor de genoemde groepen betaalbare huisvesting te realiseren;*
- *en het voorstel bij de voorjaarsnota 2007 aan de Staten voor te leggen,*

en gaan over tot de orde van de dag.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik een vraag stellen over motie M13? Ik begrijp die structurele regeling niet helemaal. Ik kan mij voorstellen dat er een soort integrale visie zou moeten komen van het college. De Monumentenwet gaat veranderen. Die gaat van restauratie naar beheer en behoud. Maar wat wordt er dan met die structurele regeling bedoeld?

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal mijn fractiegenoot de heer De Vries vragen dit nader toe te lichten. Het is immers zijn onderwerp.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Voordat er allerlei wilde verhalen de ronde gaan doen over fondsen en dat soort zaken. Ik weet hoe gevoelig dat allemaal ligt in de Staten. Dat moet nog niet de bedoeling zijn. Het gaat het er vooral om dat nu wordt bekeken wat de gevolgen zijn van het nieuwe beleid dat in Den Haag is afgesproken en om het antwoord op de vraag hoe wij

daarop zo adequaat mogelijk kunnen reageren via een beleid of misschien toch via een regeling. Het gaat er dus om of wij dat willen laten onderzoeken en wij dan bekijken in hoeverre daar aanknopingspunten aan zitten om vanuit de provincie initiatieven te nemen en een actievere rol te spelen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Maar waarom dan niet een integrale visie over wat de Staten willen? Nu hebben wij De Bosscherwaarden, een paar maanden geleden waren het de molens, zo gaat het steeds maar incidenteel door. Het lijkt mij verstandiger dat er een visie komt.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is nu precies wat wij bedoelen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Maar dat lees ik er niet uit.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat is precies wat wij bedoelen. Ik heb dat ook in de commissie ZCW gezegd. Het gaat D66 er heel duidelijk om dat wij er vanaf moeten stappen de discussie over even wat geld halen uit de algemene middelen of het stimuleringsfonds om steeds weer een probleem dat zich toevallig voordoet te kunnen oplossen. Het gaat er juist om dat wij voor die cultureel-historische knelpunten en voor die parels een structureel beleid kunnen opzetten, waardoor wij kunnen zeggen wat wij wel doen en wat niet, wat wij als provincie wel belangrijk vinden en wat wij aan gemeenten of het Rijk moeten overlaten. Dát is de opzet voor dat onderzoek.

De VOORZITTER: De moties en het amendement, ingediend door de mevrouw Van Keulen, zijn voldoende ondertekend en maken derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De moties en het amendement zijn rondgedeeld.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik sluit mij graag aan bij mijn wederhelft van het komische duo: de heer Bijkerk. En dan vooral op de momenten waarop hij serieus aandacht vroeg voor de manier waarop de begrotingsbehandeling hier in de Staten verloopt. Wij vinden ook dat wij er nog niet zijn. Wij hebben

twee jaar geleden geconstateerd dat het systeem van behandelen zo niet werkte. Vorig jaar hebben wij het anders geprobeerd door het grut uit te filteren voordat wij deze behandeling hadden, maar dat werkte evenmin. Nu zijn wij weer terug bij af en wij hebben het gevoel dat wij een aantal belangrijke dingen gedaan hebben die niet echt uitgediscussieerd zijn. Nu weten wij dat wij nog de strategiediscussie over onze provincie te goed houden, maar wij hadden vandaag toch het gevoel willen hebben dat het wel goed zou komen. Dat is nu niet gebeurd. Ik heb ook het gevoel dat wij niet met elkaar die handschoenen durven oppakken. Dat ligt ook aan de wat vlakke reactie van de gedeputeerde op dit punt. Wellicht gaat dat bij de volgende vergadering beter, laat ik toch vooral niet in mineur eindigen. Welk collegelid werpt zich nu op als de portefeuillehouder, probleemhouder of vlaggenstokhouder – dat maakt mij niet zoveel uit – voor De Dag van de Provincie? Ik heb daarover wel enkele opmerkingen gemaakt. Enige betrokkenheid van het college op dit punt zou ik echter wel op prijs stellen.

Ik bevestig dat wij motie M12 over de Laagte van Pijnenburg officieel indienen.

Ik hoor graag nog van de gedeputeerde of hij het met ons eens is dat wij erkennen dat Paleis Soestdijk een nationale betekenis heeft, maar dat wij dat als provincie niet als een belangrijk punt naar ons toe moeten trekken. Wij moeten echter wel contact onderhouden met de overheden en vooral vanuit het belang van het paleis en de samenhang tussen paleispark en tuin met betrekking tot de Laagte van Pijnenburg. Dat zal al voldoende zijn om vanuit het college positief tegenover motie M12 te staan. Dat verschilt nu net met de visie van D66, waarin wordt gesteld dat de provincie achter de bestemming van Paleis Soestdijk aan moet gaan. Dat is voor ons toch de reden om op dit punt gescheiden op te trekken. Wij hopen dat het er niet tot leidt dat wij helemaal niets meer doen met de Laagte van Pijnenburg.

Motie M12 (ChristenUnie)

*Provinciale Staten van Utrecht in vergadering
bijeën op 7 november 2005, beraadslagend over de
programmabegroting 2006;*

constaterende:

- *dat Paleis Soestdijk van nationale betekenis is;*
- *dat het paleis niet meer wordt gebruikt door de koninklijke familie;*
- *dat het paleis in bezit is van de (Rijks)overheid;*
- *dat het paleis en de Laagte van Pijnenburg een waardevolle landschappelijke cultuurhistorische combinatie vormen;*

overwegende:

- *dat het gebouw en het bijbehorende park van essentiële betekenis zijn voor de cultuurhistorie en het landschap van de provincie Utrecht;*
- *dat het Utrechts Landschap in de Week van het Landschap plannen heeft gepresenteerd, waarbij de toekomstige bestemming van het paleis en het paleispark een belangrijke rol vervullen;*
- *dat momenteel op verzoek van het kabinet een onderzoek loopt naar een passende bestemming voor het paleis;*

spreken uit:

1. *dat de provincie de regierol voor de Laagte van Pijnenburg op zich moet nemen;*
2. *dat het college van Gedeputeerde Staten, gezien de samenhang tussen de Laagte en paleis met park, met de betrokken rijksoverheden contact opneemt ter bevordering van een eenduidige gedachteontwikkeling over het paleis en bijbehorend park,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik nog even interrumpen aangaande Paleis Soestdijk? De heer De Vries heeft gelijk dat wij een wat forsere uitspraak willen doen over de bestemming van het paleis. Ik denk echter dat de heer Van de Groep het risico dat daaraan kleeft in het midden laat als hij stelt dat hij de plannen van het Utrechts Landschap graag gerealiseerd wil zien. Bijvoorbeeld voor de Laagte van Pijnenburg: die wil hij graag in combinatie zien met het park rond het paleis, waarbij wellicht ook het paleis opgenomen kan worden. Hij loopt dan het risico dat het paleis voor het publiek wordt afgesloten, zodat hij blijft zitten met alleen de Laagte van Pijnenburg en dus een enclave houdt van park en paleis die niet toegankelijk zal zijn

voor het publiek. Dan heeft hij volgens D66 niet slechts een half ei, maar beter gezegd: een lege dop.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Daar zijn wij helemaal niet bang voor. Daarom hebben wij bij punt 2 in de tekst van de motie opgenomen: dat het college van Gedeputeerde Staten, gezien de samenhang tussen de Laagte met het paleis en het paleispark, met de betrokken rijksoverheden contact opneemt ter bevordering van een eenduidige gedachteontwikkeling. Dat willen wij dus juist voorkomen. Maar dan wel vanuit het gezichtspunt dat wij met de Laagte van Pijnenburg iets te doen hebben en ook een verantwoordelijk hebben in relatie tot het streekplan en andere plannen. Dat is echter niet zozeer het geval met Paleis Soestdijk, dat overigens een fantastisch pand is.

De heer R.E. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat betekent dus dat de heer Van de Groep wel voorstander is van een publieke functie voor het paleis en de paleistuin.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Daar ben ik wel voorstander van, maar ik vind niet dat dit door de provincie bevorderd moet worden. Dat moeten wij aan de rijksoverheid overlaten.

Ik ben er aan toegekomen om motie M16 in te dienen, waarvan de tekst nog niet vaststond toen al die andere moties en amendementen werden gekopieerd.

Het komt erop neer dat wij constateren dat de Staten voor het ecologisch onderzoek ervoor hebben gekozen te voldoen aan de wettelijke kaders. Binnenkort is er echter ook behoefte om duidelijkheid te krijgen over de vraag of wij voldoen aan de eisen voor het soortenbeleid, zowel voor wat het Rijk hierbij wil, maar ook voor wat wij als Provinciale Staten zélf willen. Dat verzoek hebben wij in een motie verwoord om dat begin 2006 in de commissie REG te rapporteren. Dan komen al die zaken immers aan de orde. Daarover staat in de motie: 'tot het moment van bespreking van bedoelde rapportage in de commissie het budget voor ecologisch onderzoek te handhaven'. Het is dus een motie die bij aanvaarding ook nog enige financiële consequenties heeft. Wij willen

het dan wel aan het college toevertrouwen om die gevolgen alsdan in een begrotingswijziging aan de Staten voor te leggen.

Motie M16 (ChristenUnie)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, beraadslagende over de programmabegroting 2006;

overwegende:

- *dat de begroting 2006 een vermindering op het budget voor ecologisch onderzoek en monitoring te zien geeft;*
- *dat de kwaliteit van de monitoring voor wat betreft de huidige wettelijke kaders op peil blijft;*
- *dat het de vraag is of in de toekomst ook kan worden voldaan aan de eisen die aan het soortenbeleid (zowel het provinciale beleid als het rijksbeleid) worden gesteld;*

verzoeken het college:

- *begin 2006 de commissie Ruimte & Groen te rapporteren inzake de meest efficiënte en effectieve wijze van monitoring, gericht op het in voldoende mate onderbouwen en toetsen van huidig en toekomstig provinciaal beleid, en het kunnen voldoen aan de door het Rijk gestelde eisen;*
- *tot het moment van bespreking van bedoelde rapportage in de commissie het budget voor ecologisch onderzoek te handhaven,*

en gaan over tot de orde van de dag.

Wij vragen voorts aandacht voor motie M11 die wij hebben ingediend maar die wij niet hebben ingetrokken. In mijn eerste bijdrage heb ik aan een aantal jongeren gerefereerd, die in de commissie ZCW hebben ingesproken. Die jongeren luisteren nu zo'n beetje de hele dag naar ons daar op de publieke tribune. Gelet op het aantal andere belangstellenden die daar zaten en die inmiddels hebben afgehaakt, mogen wij toch wel stellen dat zij een behoorlijk doorzettingsvermogen hebben. Ze zijn hier echter ook aanwezig om te horen wat wij hier doen met wat wij in de commissie ZCW hebben gezegd. Aan de ene kant heb ik van gede-

puteerde Kamp daarover welwillende woorden gehoord die duiden dat wij inderdaad aan de slag zullen gaan, maar aan de andere kant kunnen wij dan na zo'n vergadering direct weer een discussie krijgen over wat er nu precies is afgesproken. De tekst van motie M11 scheidt volgens ons helderheid over datgene wat wij kunnen doen, namelijk als Provinciale Staten niet op de stoelen van Gedeputeerde Staten te gaan zitten, maar om aan de Staten te vragen met een visie te komen, naar de website te kijken en te beoordelen of het allemaal inpasbaar is. Het belangrijkste staat dan in punt 2: 'het college te verzoeken de jongeren nadrukkelijk te betrekken bij het tot stand brengen van deze visie'.

Als wij dat met elkaar inderdaad ook vinden, hoeft er wellicht niet over de motie worden gestemd. Ik ben best bereid deze motie in te trekken als het college toezegt dat die wordt uitgevoerd.

Motie M11 (ChristenUnie, VVD)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 7 november 2005, beraadslagende over de programmabegroting 2006;

overwegende:

- 1. dat jongeren hebben aangegeven dat het internet het medium is waar jongeren door communiceren;*
- 2. dat er een grote behoefte lijkt te bestaan onder jongeren om een gegarandeerd veilige plek te hebben op het internet, waar men kan communiceren met (in beginsel) andere jongeren over de problemen waarmee men te maken heeft;*
- 3. dat andere voorzieningen (Kindertelefoon) in hun huidige vorm nauwelijks tegemoet komen aan de wensen van jongeren;*
- 4. dat jongeren zich bereid hebben getoond actief te willen participeren in opzet en exploitatie van een dergelijke site;*
- 5. dat jongeren hebben aangegeven de weg naar de jeugdzorg maar moeizaam te vinden; dat een internetsite mede bemenst door jongeren een adequaat en snel verwijzingsmiddel naar de jeugdzorg kan zijn, waardoor problemen van de jongeren in een vroegtijdiger stadium kunnen worden voorzien van goede hulp;*

besluiten:

- het college te verzoeken om uiterlijk in februari 2006 te komen met een visie op de noodzakelijkheid en haalbaarheid van een dergelijke site, te onderzoeken welke andere bestaande initiatieven inpasbaar zijn en te onderzoeken of deze site te koppelen is aan een bestaande jeugdzorgvoorziening;*
- het college te verzoeken de jongeren nadrukkelijk te betrekken bij het totstandbrengen van deze visie,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De moties zijn voldoende ondertekend en maken derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De moties zijn vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! Het CDA maakte ons als Staten complimenten over de afhandeling van de tweede termijn met allerlei moties en amendementen. De SP wil op dit moment juist even mopperen op de huidige, rommelige gang van zaken. Wij zijn als fractie vanaf nu burgerlijk ongehoorzaam en wij zullen steeds in de eerste termijn onze moties en amendementen gaan indienen, zodat alle fracties en het college de tijd hebben om er echt inhoudelijk naar te kijken. Ik neem overigens aan dat er na deze tweede termijn en de stemming nog een schorsing komt, zodat wij als fractie nog even rustig naar bepaalde moties en amendementen kunnen kijken. Via een stemverklaring kunnen wij dan zonodig onze stem toelichten.

In mijn eerste termijn had ik nog willen reageren op het voorstel 'ICT onderweg', een kans op innovatie bij verkeer en vervoer. Maar de tijd ontbrak daarvoor. De provincie wil iets tot stand brengen dat niet alleen goed is voor de provincie, maar dat tevens van nationale en misschien ook wel van Europese betekenis is. Een bekende Nederlander moet de kar trekken. Wij zijn hierover echter heel sceptisch. Opstartkosten maken voor € 250.000 voor iets dat weliswaar overloopt van ambitie, maar dat nog flinterdun is qua onderbouwing en dat uiteindelijk ook nog € 25.000.000 gaat kosten? Daarover hebben wij grote twijfel.

Van de motie over biologische catering zegt de gedeputeerde dat dit een kwestie van vraag is.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Mag ik even interrumpen? Is dit een voortzetting van de eerste termijn?

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter!
Voor een deel, ja. Zoals men heeft gehoord van de voorzitter was ik de enige die zich hield aan de termijn van tien minuten. Wat daarvan nog resteert, wil ik dan in mijn tweede termijn naar voren brengen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Volgens mij is dat de vorige keer ook gebeurd en toen is er uitdrukkelijk gezegd dat dit niet de bedoeling was.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter!
De vorige keer heb ik mij evenmin in die gang van zaken kunnen vinden. Mag ik misschien nu verder gaan?

De VOORZITTER: Dat zal ik graag toestaan. Als mevrouw Raven echter interrumpeert dan mag zij dat doen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Ik vind dat een heel rare gang van zaken. De vorige keer hebben wij afgesproken dat wij dat niet zouden doen. Vanmorgen hebben wij zelfs gezegd dat wij allemaal wel iets meer tijd nodig zouden hebben dan die tien minuten. En mevrouw Jonkers doet vrolijk alsof er niets is afgesproken en zij gaat gewoon verder met haar eerste termijn. Dat vind ik geen juiste gang van zaken.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter!
Ik wil de motie toelichten die ik nog niet eens officieel heb ingediend.

Elke marketingdeskundige kan vertellen dat het aanbod enorm veel invloed heeft op de vraag. Wij vragen dus naar een cateringvoorziening te streven van 25% biologische catering en koffievoorziening en te streven naar een jaarlijkse stijging van dat aandeel met 1% en de resultaten daarvan ter kennis te brengen van de Staten.

Op dit punt is de provincie Utrecht echt geen koplooper. Ik heb al gezegd dat de provincies Noord-Brabant en Overijssel voor de 50% catering gaan in 2007. Wat de SP hier vraagt is echt haalbaar, indien de Staten dat tenminste willen.

Motie M1 (SP)

*Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering
bijeën op 7 november 2005, behandelende de
programmabegroting 2006;*

overwegende:

- *dat de afgelopen jaren het assortiment van biologische catering sterk is toegenomen en kwalitatief verbeterd;*
- *dat de staatssecretaris onlangs nog aandacht heeft gevraagd voor duurzaam ondernemerschap;*
- *dat de provincie Utrecht in 2006 een nieuwe aanbesteding voor de catering gaat starten;*

verzoeken het college:

- *voor de cateringvoorziening te streven naar het realiseren van een aandeel van 25% biologische catering en koffievoorziening;*
- *te streven naar een jaarlijkse stijging van dit aandeel met 1%;*
- *de resultaten over een jaar te evalueren en de Staten hierover te informeren,*

en gaan over tot de orde van de dag.

Wat de huisvesting van de provincie betreft: € 2.800.000 structureel erbij en dat is dan de goedkoopste oplossing. Natuurlijk ziet de SP best wel dat er het een en ander moet gebeuren ten aanzien van de Sterren. Wij lopen daar ook en ook wij spreken met ambtenaren en ook wij voelen daar de atmosfeer en ook wij zien wel de problemen. Wij zijn er echter nog lang niet van overtuigd dat dit echt door nieuwbouw moet gebeuren en dat renovatie geen oplossing is.

De SP wil ook een paar complimenten maken. De inspanningen van het college van GS voor Randstadspoor en voor ongelijke spoorwegransingen zien wij en die waarderen wij zeer. Tegelijkertijd is er nog heel veel nodig op het gebied van openbaar vervoer.

Voor de gemeenten komt de WMO eraan. De SP maakt zich op dit punt grote zorgen. Wij denken dat er voor de provincie op dit punt een goede rol is weggelegd bij het begeleiden van de gemeenten bij de uitvoering van deze nieuwe taak. Bijvoorbeeld bij het voorkomen van rechtsongelijkheid.

Ik ga nu over op de bespreking van enkele moties en amendementen waarop ik wel alvast wil reageren.

Amendement A7 inzake de begroting van Randstad Regio. Daarover was enige verwarring. Wij hadden natuurlijk als SP een eigen amendement hierover: 'Uit Regio Randstad'. Maar goed, wij hadden afgesproken die discussie door te schuiven naar de decembervergadering. Dus ik heb dat amendement niet ingediend. Nu krijg ik dit amendement A7 en dan begrijp ik het niet helemaal. Wij hebben als Staten toch al gezegd dat wij de begroting 2006 van Regio Randstad niet zouden goedkeuren? Voor zover ik weet heeft het college dat ook keurig naar voren gebracht in die overlegorganisatie en nu blijkt die begroting al te zijn vastgesteld. Dan kunnen wij als PS van Utrecht wel zeggen dat wij het niet met die begroting eens zijn, maar wat heeft dat dan nog voor nut? Gaarne wil ik daarop een toelichting krijgen.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het nut is het volgende. Als wij kijken naar wat er precies gebeurt, dan houden wij het geld in reserve. Wij moeten toch op de een of andere manier naar een wijze zoeken om een signaal af te geven. Mevrouw Jonkers heeft gelijk. Men doet maar, maar wij geven aan de ene kant ons dagelijks bestuur opdracht om het een en ander kenbaar te maken en wij doen ook 'den volke kond' dat wij het geld op dit moment niet beschikbaar hebben.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Daar ben ik het helemaal mee eens. Daar komt nog bij dat de Staten van Zuid-Holland, van Flevoland en die van Utrecht hebben gezegd dat het zo niet gaat, om vervolgens te moeten zien dat alleen de gedeputeerde van Utrecht tegenstemt en dat iedereen gewoon doorgaat met waar die mee bezig is. Ja, dat is nu precies het gevolg van het ontbreken van democratische legitimatie. Wij kunnen hier dus zeggen wat wij willen, maar dat maakt allemaal niets uit. Vandaar ook dat wij het signaal dat de PvdA wil geven van harte ondersteunen.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dan begrijp ik dus dat met 'de begroting' waarover in de een na laatste zin wordt gesproken onze

eigen provinciale begroting wordt bedoeld. Dat is dan helder.

Dan nog motie M8 inzake instelling van een interprovinciaal Statenplatform voor Het Groene Hart. Ook deze motie begrijpen wij niet helemaal. Als ik als SP-Statelid wil weten hoe mijn mede-Statelieden over bepaalde onderwerpen denken, dan neem ik gewoon contact met die mensen op. Als hier het probleem om de hoek komt kijken dat de informatie hierover vanuit het college van GS niet altijd snel genoeg is, kan ik mij daar wel iets bij voorstellen. Is het dan een oplossing om daarvoor een apart overlegorgaan erbij te zetten? Oké, in dit geval is het dan een overlegorgaan van onszelf. Maar toch?

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb al zoveel oppositiegeluid over dit voorstel gehoord, daarom laat ik dat maar zitten.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dat vind ik dan jammer. Ik ken nu de strekking van dit verhaal niet. Voordat ik er keihard nee tegen zeg, wil ik wel van tevoren weten welke bedoelingen erachter zitten.

De VOORZITTER: Mag ik van de heer Levering vernemen of 'laat dat maar zitten' in dit geval een synoniem is voor 'intrekken'?

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ja, gehoord de discussie in deze zaal, trek ik motie M8 in. Ik wil mevrouw Jonkers overigens graag hierover bijpraten.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is het wel zo aardig om dat intrekken van motie M8 met de fractie te overleggen die deze motie mede heeft ingediend. (Hilariteit.)

De VOORZITTER: Ook daarbij kan ik mij van alles voorstellen. De motie is echter al ingetrokken.

De motie, ingediend door mevrouw Jonkers, is voldoende ondertekend en maakt derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De motie is rondgedeeld.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank het college hartelijk voor de beantwoording van de vragen. De eerste ronde 'nieuwe stijl' vond ik heel goed, de tweede ronde was iets minder. Daarover moeten wij nog eens nadenken. Dat ben ik met de heer Van de Groep eens.

Ik heb nog een vraag voor gedeputeerde Binnekamp over de luchtkwaliteit. Wij willen nog van hem weten welk effect volgens zijn verwachting de te nemen maatregelen zullen sorteren. En gaat hij dat monitoren?

Kijkend naar de moties en de amendementen heb ik mij afgevraagd of ik bij al die stukken zal zeggen waarom mijn fractie die wel of niet steunt. Dat is echter al ruimschoots door anderen gedaan, dus ik doe dat maar niet meer. Ik beperk mij daarom tot die moties en amendementen waarover ik nog wat te vragen heb of waarin mijn fractie niet kan meegaan. Dat werkt tijdbesparend.

Amendement A3 is voor ons nog niet helemaal duidelijk. Wij wachten de beantwoording nog even af. Wat er staat vinden wij een beetje willekeurig zoals de korting op het bedrag. Op dit moment kunnen wij daarin niet meegaan.

Met amendement A8 van D66 inzake de breedtesport kunnen wij evenmin meegaan. Dat wil echter niet zeggen dat de SGP de breedtesport op geen enkel punt wil steunen. Hierbij volgen wij echter de opvatting van het college.

Bij de moties merken wij bij motie M11 op dat wij sympathiek staan tegenover het idee van een internetsite voor en door jongeren. Ik heb er echter alleen nog niet het goede gevoel bij, in die zin of dat nu een platform is dat die veiligheid geeft en dat het, gelet ook op de beantwoording van de gedeputeerde, een nieuwe platform zou moeten worden. Ik wacht nog wel de reactie van de gedeputeerde af, maar op dit moment gaat wij hierin nog niet mee.

Als het gaat om motie M14 van D66 inzake de toekomst van Paleis Soestdijk kunnen wij ons meer vinden in de motie van de ChristenUnie die wat breder is opgezet en die ook een wat bredere afweging mogelijk maakt. Motie M14 zullen wij dus niet steunen.

Hetzelfde geldt voor motie M15 over de studenthuisvesting. De SGP kan wel achter de inhoud staan, maar de vraag blijft waar dat gepositioneerd

wordt. Wij moeten de zaak niet versnipperen nu de commissie Bouwachterstand de problematiek bij die achterstand al opzoekt en nagaat wat ertegen gedaan kan worden.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! In motie M15 wordt juist een inhoudelijk punt aan de orde gesteld. Ik zou het daarom prettig vinden als er ook inhoudelijk op het onderwerp wordt gereageerd. Vindt de SGP het van belang dat voor jongeren- en studenthuisvesting streefgetallen worden geformuleerd en er zonodig een stimuleringsregeling wordt ontworpen die een impuls kan geven aan de productie en het aanbod van huisvesting?

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik zie niet dat ik hierop inhoudelijk moet ingaan. Ik zie meer dat de oplossing van het gesignaleerde probleem op een goede manier moet worden verkend. Vervolgens moet het resultaat daarvan worden ingevuld. Daarom vindt de SGP met anderen dat wij dan de commissie Bouwachterstand, die zich momenteel over een breed front buigt over de huisvestingsproblematiek, daarbij moeten betrekken. Naar aanleiding van het resultaat daarvan zou een vervolgslag gemaakt kunnen worden als dat nodig mocht zijn.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! De SGP is het dus inhoudelijk met de motie eens, maar wil de uitwerking onderbrengen bij de commissie Bouwachterstand.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ten slotte de afronding van deze tweede termijn van de SGP. Enkele fracties hebben al opgemerkt dat het jammer zou zijn als met name de majeure punten waarover wij vanmorgen met elkaar hebben gesproken, zouden wegglijden achter het niet-onbelangrijke maar toch wat meer versnipperde werk van moties en amendementen. Als het gaat om de bestuurlijke discussie hoop ik dat wij niet in december een technische, redactionele vaststelling krijgen van het document dat er dan ligt, maar dat wij een inhoudelijke discussie kunnen aangaan over de invalshoeken die daarbij van belang zijn.

Vanmorgen had ik een deel van mijn beschouwing

niet op tafel liggen en daardoor heb ik wat moeten improviseren. Daar stond één kort citaat in van Prins Claus dat ik toen niet naar voren heb kunnen brengen. Dat citaat heeft ook te maken met de lijn die wij met onze strategische agendasetting in het achterhoofd moeten houden. Prins Claus zei ooit: "Wij hebben de aarde niet geërfd van onze ouders, maar geleend van onze kinderen." En dat, vind ik, beduidt dat als het straks gaat om de benadering van de strategische agenda, dat dit ook ons moet bezighouden bij de prioritering. Nogmaals benadruk ik: laten wij nu eens eerst enige tijd inruimen voor een visieontwikkeling. Dan pas komen wij tot de kaderstelling en dan pas komen wij tot agendasetting. Zo kunnen wij elkaar de ruimte geven als het erom gaat de middelen en het onderwerp in majeuze zin op een inhoudelijke, strategische wijze te kunnen behandelen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Wie heeft er nog een interruptie?

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik neem aan dat wij nu een schorsing krijgen.

De VOORZITTER: Mijn voorstel is dat het college nu antwoordt. Dan heeft u nog meer stof om over na te denken.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is het nu dan toch het goede moment, ook voor de gedeputeerde, dat wij in onze motie M13 een kleine tekstwijziging aanbrenge in het eerste verzoek. In plaats van 'een structurele regeling' gelieve u te lezen: 'een integraal beleid'. Misschien is de motie dan voor meerdere fracties duidelijker en misschien is dat ook voor de gedeputeerde het geval. Is dit voor iedereen duidelijk?

De VOORZITTER: Het is duidelijk. Ik neem aan dat de Staten geen behoefte hebben aan een gewijzigde tekst op schrift.

Ik neem aan dat de Staten en het college toch wel behoefte hebben aan een schorsing om de moties langs te lopen.

Mijn inschatting is dat de drie onderwerpen die wij na de begroting nog moeten behandelen, een uur dan wel anderhalf uur zullen vergen. De dinerpauze is voorzien om een uur of zes. Ik ga er

immers van uit dat wij vóór zes uur de begroting afgerond moeten kunnen hebben.

Ik schors de vergadering voor een kleine tien minuten.

Schorsing van 16.42 uur tot 17.00 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik stel aan de orde de beantwoording van het college van GS in tweede termijn. Twee punten zal ikzelf namens het college beantwoorden. Eerst nog even iets over de gedragscode voor het zitting hebben in besturen van andere rechtspersonen. Het principe – in de gedragscode staat inderdaad nadrukkelijk: 'in principe' – is inderdaad dat wij geen bestuursfuncties vervullen in die rechtspersonen die wij ook subsidiëren. Na een eerste versie is de gedragscode alleen op één punt gewijzigd. De gedragscode laat echter de mogelijkheid open om als er een breder publiek belang mee is gediend, daarvan af te wijken. Dat 'brede publieke belang' kan bijvoorbeeld zijn, zoals door gedeputeerde Mik is uiteengezet: als er zoveel publiek geld in omgaat dat er eigenlijk sprake is van een publieke samenwerking, en dat het dan raar is als je daar niet meer over zou mogen gaan. Voor talloze andere stichtingen geldt dat evenwel niet en daaraan hebben wij dan ook consequenties verbonden. Ik benadruk, dat als men inzage wil hebben in de overwegingen, want daar is een GS-besluit voor nodig, dat is dat mogelijk.

Het tweede punt raakt ook het algemene punt over het elders inzetten van personeel van de provincie. Ik denk dat het goed is om namens het college te benadrukken dat het vertrekpunt is dat personeel dat bij de provincie in dienst is, primair zijn taak bij de provincie vervult. Er is niet voorzien in het aantal personeelsleden dat wij zouden kunnen inzetten voor diensten aan gemeenten. Dat principe kan niet aan de orde zijn. In alle gevallen waarin gemeenten redelijke verzoeken doen, door onmacht, ontbreken van kwaliteit of door een plotseling probleem, is het echter wel zo dat de provincie dan bijstand verleent. Dat doen wij als provincie veel en regelmatig. Voor die verzoeken staat de provincie ook open. Maar het college vindt wel dat het vertrekpunt voor zoiets bij de gemeenten moet liggen, ofschoon wij dat zelf ook wel eens initiëren. Als wij gemeenten vragen bepaalde projecten van de grond te trekken, dan zijn wij ook bereid daar

personeel voor beschikbaar te stellen. Op het gebied van de veiligheid hebben wij dat veel gedaan.

De heer VAN BERGEN (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Amendement A2 inzake de opcenten en de dekking daarvan vraagt van mij een kleine toelichting. Wij hebben nog in de ruimte van de begroting 2006 in de stelpost voor nog toe te wijzen middelen ruim € 1.000.000 beschikbaar. Als ik de amendementen A3 en A5 bekijk wordt daaraan € 600.000 toegevoegd. Bij de behandeling van vanmorgen van de halfjaarrapportage is de voorziening 'ecoducten' van € 5.000.000 ook toegevoegd aan die stelpost, waardoor het totaal daarvan op ongeveer € 6.700.000 komt in 2006. Als wij nu alle bedragen optellen van de wensen van de Staten, inclusief de dekking van de vermindering van de opbrengt van de opcenten op de motorrijtuigenbelasting, dan hebben wij € 4.600.000 nodig en daarvoor is dan dekking. Het college tekent daarbij nadrukkelijk wel aan dat over de dekking van de kosten van het ecoduct aanvankelijk is gezegd dat dit project in een voorziening zou moeten en vervolgens is gezegd dat het uit het gebied moet komen. En nu is in amendement A1 vanmorgen vastgelegd dat een en ander mede afhankelijk is van de discussie en afweging in de commissie Ruimte en Groen en dat het resultaat daarvan mede bepalend is voor de financiering van de garantstelling. Het college maakt dus wel een voorbehoud, dat afhankelijk van het resultaat van die discussie, het mogelijk is dat er later nog terug moet worden gekomen op de dekking van die € 5.000.000. Dan komt natuurlijk ook het vermogen van de provincie in beeld. Als ik dit niet zo duidelijk zou formuleren, kunnen de Staten straks in een onmogelijke positie komen als later onverhoopt blijkt dat de dekking van de aanlegkosten van het ecoduct niet kan komen uit het budget voor de Heuvelrug.

De oormerking van het bedrag van € 1.000.000 voor De Bosscherwaarden hebben de Staten begrepen. Uiteraard moeten de initiatiefnemers eerst met een projectplan komen. Het college zal daarbij kanttekeningen plaatsen en bekijken wat mogelijk is. Daarbij gaat het om de inpassing in dat gebied, om de restauratie van de steenfabriek, om de toekomstige functie, om een gezond bedrijfsplan en wat de dekking betreft: om geldstromen van derden. Het project komt te zijner tijd bij de Staten

in discussie. Pas dan wordt besloten of die gestalde € 1.000.000 vrij kan vallen voor dit doel.

De moties M12 en M14 gaan over Soestdijk. Het is duidelijk dat het college daarin een actieve rol wil spelen als het gaat om het meedenken over een toekomstige functie. De voorkeur van het college gaat inderdaad uit naar een publieke functie, zeker voor een deel van het paleis. Het is overigens heel duidelijk dat de provincie niet de eigenaar is en dat zij ook niet meteen vooraan wil staan. De provincie heeft er zeker geen behoefte aan om de ongetwijfeld forse rekening die daarachter weg komt, gepresenteerd te krijgen. De Staten moeten de rol van de provincie meer zien als 'een poot tussen de deur'. Wat er ook met, in en rondom Paleis Soestdijk gebeurt en wat er met de Laagte van Pijnenburg plaatsvindt, zal niet zonder de provincie gaan. Dat is de intentie van het college. Ambtelijk en bestuurlijk zit de provincie in een meedenktraject. Voor het college zijn deze beide moties overbodig. Het beleid van de provincie is inmiddels om daarin actief te participeren. Het college vindt de moties M12 en M14 dan ook overbodig.

Wat motie M13 over het inventariseren van de cultuurhistorische knelpunten betreft, wil het college die in de komende tijd best wel op een rijtje zetten voor zover zij te overzien zijn. Ook mede gerelateerd aan het veranderend rijksbeleid voor monumentensubsidies zullen wij daarbij ook bekijken of dat tot heel concrete voorstellen moet leiden rond de voorjaarsnota. Op voorhand is het ons nog niet volstrekt duidelijk tot welke uitkomst dat moet leiden. Op zichzelf is het zeer sympathiek om dat onderzoek te doen en, mede afhankelijk daarvan, met concrete voorstellen te komen bij de voorjaarsnota.

Motie M9 over de cultuurhistorische atlas 'Tastbare Tijd' is een sympathieke motie die gaarne door het college wordt ondersteund. Wij zullen het Erfgoedhuis opdragen hiervoor met een projectvoorstel te komen en dat met de Staten te bediscussieren in de commissies, zodat de Staten ook weten hoe dat aangepakt en uitgevoerd gaat worden.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In tweede termijn is door verschillende Statenleden nog gewezen op de discussie die in december zal plaatsvinden en die inderdaad niet alleen over de structuur zal gaan, maar vooral ook over de inhoud. Die discussie zal daarom dan ook

diepgang moeten hebben. In mijn eerste termijn heb ik gepleit voor een benadering die uitgaat van het probleem dat moet worden opgelost en niet zozeer vanuit bevoegdheden en taken. Dat is een eerste richting. Dat is echter ook iets dat de Staten zelf hebben gesteld in het eerste kader dat op dat moment dan ook aan de orde zal zijn. Dan zal tevens de discussie over de politieke cultuur, de ambtelijke en bestuurlijke cultuur aan de orde zijn. Die discussie voeren Provinciale Staten echter zelf. Zij zijn er dus zelf bij om die diepgang aan te geven. Er rest voorts nog een vraag over de streekproducten. De opdracht is gegeven aan het bureau Het Groene Hart. De uitwerking zal echter voor de hele provincie Utrecht gelden. Dus niet uitsluitend voor het begrensde deel van Het Groene Hart. Dat is een concept dat overal toepasbaar is.

Het is al duidelijk geworden dat amendement A5 over de financiering van het plan RAK-Kromme Rijn en van de bodemkaart akkoord is.

Amendement A6 over de landbouwstructuurverbetering is eveneens akkoord.

Bij amendement A7 inzake de begroting van Regio Randstad merk ik op dat dit een formele situatie betreft, waarbij wij als provincie in een gemeenschappelijke regeling participeren. Dat verklaart ook waarom de begroting van Regio Randstad is aangenomen, omdat daar besloten wordt bij meerderheid van stemmen. Het is juist dat ik in opdracht van deze Staten tegen die begroting heb gestemd. Ik ben daar overigens nog steeds tegen. In die zin is het lastig om nu de hiervoor geraamde middelen aan de reserve toe te voegen. Wel is in de laatste vergadering van het algemeen bestuur van Regio Randstad besloten dat er geen nieuwe uitgaven zullen worden gedaan, dat er geen personeel zal worden aangenomen, dat het aantal vergaderingen drastisch zal worden verminderd en dat ook de vergaderingen van de commissies opgeschort zullen worden totdat er een fundamentele discussie is gevoerd over de toekomst van Regio Randstad. Dat betekent dat de middelen die nu vanuit de begroting worden besteed, uitsluitend worden aangewend om de minimale taakuitvoering, waar toe het bureau van Regio Randstad opdracht heeft gekregen, te verrichten. Dat betekent in feite de bevrozing van de financiën van Regio Randstad. Zou men in een situatie terechtkomen waarbij de begroting niet kan worden uitgevoerd, dan komt Regio Randstad in een situatie terecht waarin het

personeel moet worden ontslagen en in een wachtgeldregeling terechtkomt. Ik weet dan niet wat er goedkoper is.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De VVD is in elk geval blij dat dit is besloten. Laat het ook duidelijk zijn dat onze steun aan dit amendement als achtergrond heeft dat indien wij gewoon doorgaan, wij ook weten dat er binnenkort niet meer vergaderd hoeft te worden. Als ik voorts zie hoe het daar verder gaat, dan is er een rapport-Berenschot met een hele evaluatie, dat ook geagendeerd is, en er is geen quorum. Dat is toch langzamerhand te gek om los te lopen wat wij daar zitten te doen. Maar dat is vast een voorschot op de discussie in december.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Motie M2 over intensivering van het veldtoezicht nemen wij ook over. Dat geldt tevens voor motie M5 over vermindering van regelgeving en voor motie M7 inzake Landschapsbeheer Utrecht.

Over de Laagte van Pijnenburg is door de heer Van Bergen ten aanzien van het paleis wat gezegd, en ten aanzien van de Laagte van Pijnenburg in relatie tot het paleis. Wij hebben een provinciale taak voor het toezicht houden op de uitvoering en het beheer van de ecologische hoofdstructuur (EHS). Die taak voeren wij gewoon uit. Voor de EHS is de provincie ook regisseur en dat heeft ook betrekking op de Laagte van Pijnenburg. Die taak zal de provincie in relatie met de plannen voor Paleis Soestdijk dan ook uitoefenen.

Het college kan het met het eerste punt van motie M16 over ecologisch onderzoek en monitoring wel eens zijn. Wat het tweede punt over het handhaven van het budget betreft, wil ik met de Staten afspreken dat wij op dit moment onze taak kunnen uitvoeren om daarmee te voldoen aan de wettelijke eisen. Het college vindt echter dat de provincie op dit moment niet meer moet doen dan wat nodig is om het provinciale beleid uit te voeren. Ik zal de Staten dus wel rapporteren als ik knel kom te zitten bij de uitvoering van het wettelijke beleid zoals dat is vastgesteld.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mogen wij daaruit concluderen dat de gedeputeerde het ermee eens is dat er geen oude

schoenen moeten worden weggegooid voordat de nieuwe passen? In de commissie REG hebben wij hierover binnenkort een discussie. Als wij volgens afspraak op 1 januari naar het wettelijke minimum gaan, moeten wij in de commissie de discussie hierover echter nog voeren. Dan bestaat in de commissie het gevoel dat wij in die tussentijd dingen kwijt-raken waarvan wij straks misschien spijt zullen hebben. Om dat punt nu niet te passeren, wordt in motie M16 een moratorium voorgesteld, dus dat er geen nieuwe dingen gebeuren, maar dat er ook niets wordt afgebroken, totdat de discussie hierover in de commissie is gevoerd. Wij hebben dan exact in beeld wat wij willen en dan kunnen wij dus ook verantwoord bepalen wat de mate van onderzoek en monitoring moet zijn.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Toch adviseer ik vast te houden aan de stelling dat wij nu kunnen voldoen aan de eisen die wettelijk zijn vastgesteld. Waar dat gaat knellen, vanwege extra Brusselse regelgeving of door extra-soortenbeleid vanuit het Rijk dat naar de provincie toekomt, zal het college het Rijk eerst verantwoordelijk houden voor de financiering daarvan. En als dat niet gebeurt, dan komt hier in de Staten aan de orde dat wij een beetje in de knel komen.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet niet of de gedeputeerde en ik exact hetzelfde bedoelen. Ik deel in ieder geval zijn mening als het gaat over de wettelijke regelgeving vanuit Brussel dan wel Den Haag. Er is echter ook monitoring die voortvloeit uit provinciaal beleid. Dat gaat dan om zaken die Provinciale Staten aan Gedeputeerde Staten opdragen, als vanuit een oogpunt van kaderstelling prestatie-indicatoren dat vereisen in overeenstemming met wat de Staten hierover van het college verlangen. Vooral op dat onderdeel doel ik.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Prima. Als ik het goed begrijp dan is het zo dat als de Staten extra eisen stellen aan die monitoring, dat de Staten dan gelijktijdig ook bereid zijn daarvoor geld beschikbaar te stellen.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Dat zal dan op dat moment moeten blijken en dan zal daar een begrotingswijziging

voor nodig zijn waarvoor in de Staten een meerderheid moet zijn. Met motie M16 lopen wij daarop geenszins vooruit. Het gaat erom dat wij nu even de boel bevroren en dat wij nu niets doen waarvan wij een paar maanden later spijt kunnen krijgen.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het probleem is natuurlijk dat er een Kwatta-operatie is geweest. De gedeputeerde zegt dat hij aan het wettelijk minimum voldoet. De Staten kunnen daaraan zaken toevoegen, waarbij zij dan wel het daarvoor nodige geld moeten leveren. Ik heb echter een probleem met die tweede zin en ik stel voor die te schrappen. Daarin wordt eigenlijk gesteld dat er niet aan de Kwatta-operatie wordt voldaan.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Laten wij niet aan die Kwatta-besluitvorming tornen. Een meerderheid in de Staten heeft daarover toen een duidelijk besluit genomen. Het gaat hier echter om het moment van invoering. Er wordt nu via de begroting voorgesteld per 1 januari 2006 de besluitvorming van Kwatta-2 door te voeren. Met motie M16 wordt beoogd dat nog even uit te stellen totdat de discussie hierover in de commissie REG is gevoerd.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wanneer komt die discussie?

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een discussie die maar net is begonnen. Ik verwacht echt niet dat wij binnen een half jaar die discussie kunnen voeren. Momenteel wordt die met betrekking tot het soortenbeleid op rijksniveau gevoerd met alle deskundigen die men zich daarbij kan voorstellen. Het is ook een discussie die op dit moment in Brussel een rol speelt. Ik wil daarop eigenlijk niet vooruitlopen door de Staten te vroeg, en dus niet goed, hierover te informeren.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als ik het goed begrijp is het nieuw beleid dat van staatssecretaris Van Geel afkomstig is en dat uit Brussel komt. Dat staat los van de discussie die wij hier gaan voeren. Die komt er immers aan. De vraag die er nu speelt is: voldoen wij op dit moment aan het wettelijk kader? Zo ja, dan is het, als ik het goed begrijp, goed.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! In 1992 heeft de provincie een beleidsplan voor natuur en landschap vastgesteld, waarvan het soortenbeleid een onderdeel was. Vorig jaar is uit een brief van de commissie duidelijk geworden dat dit niet meer op de gebruikelijke, systematische wijze geschiedt.

De VOORZITTER: Dat is dus een constatering.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Waarmee wel gezegd is, dat juist het belang daarvan is dat wij, zonder de uitkomst van die discussie te kennen, op dit punt dus niet die vermindering in gang zetten. Daarmee verspelen wij kapitaal.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De heer Van de Groep kent echter het standpunt van GS.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mijn excuses aan mijnheer Van Leeuwen. Een gedeelte van diens betoog heb ik helaas gemist, omdat ik bij de voorzitter van het Nationaal Park even een kort overleg had.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik neem aan dat dat belangrijker was dan mijn betoog.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Nee, daar is geen sprake van. Ik heb echter niet alleen een vraag gemist, maar ook de woorden van waardering die de heer Van Leeuwen jegens het college heeft geuit. Mijn dank daarvoor. Wij zullen aan de slag gaan om te proberen de algemene kwaliteit van de lucht in het Utrechtse te verbeteren, maar in het bijzonder ook door het oplossen van knelpunten. Dat doen wij door nu alle meetgegevens die wij vooral door TNO al verzameld hebben. Als wij daadwerkelijk aan de slag gaan dan doen wij dat door milieuzonering in de steden en een roetfiltervoorziening bij de bussen. Dan zullen wij door TNO een nieuwe meting laten doen en dan weten wij dat het effect er is. Wij hopen erop en wij verwachten het zeker. Ook vanuit het Rijk komt er een bepaalde meetmethode, zodat er landelijk uniform zal worden gemeten. En dat is de bedoeling. Daarmee gaan wij aan de slag.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal mij beperken tot de moties en amendementen.

Bij amendement A4 over sociale cohesie heeft mevrouw Van Keulen een opmerking gemaakt over hoe wij daarover in het verleden met elkaar heen en weer zijn gerold, zal ik maar zeggen. Dat mag natuurlijk niet gebeuren bij de uitvoering van dit amendement.

De VOORZITTER: Mag ik u even onderbreken voor het doen van een mededeling aan de overige Statenleden? Als u met elkaar wilt overleggen in deze grote getale, dan verzoek ik u dit buiten deze zaal te doen.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Over de breedte heb ik met de heer Swane een discussie gehad. Bij de uitvoering van dit amendement zal het college proberen de breedte van dit amendement te betrachten. Met die kanttekeningen is het college positief over amendement A4.

In eerste termijn heb ik wat amendement A8 inzake de breedtesport betreft, de motivering duidelijk gemaakt voor het voorstel dat bij agendapunt 20 aan de orde komt. In de commissie ging het ook over de financiering, dat is nu bij dit agendapunt betrokken. Ik begrijp dat daarmee ook agendapunt 20 afgehandeld zou kunnen zijn. Maar dat laat ik natuurlijk graag aan de voorzitter over. Ik heb de Staten een negatief advies gegeven aangaande amendement A8. Wat mij betreft, blijft dat zo.

Motie M3 gaat over de mantelzorgondersteuning. Deze motie zal het college graag uitvoeren. Over motie M6 inzake de pilot integrale veiligheid IJsselstein heb ik in eerste termijn enkele opmerkingen gemaakt. Bij nader inzien zijn die opmerkingen daarin terug te vinden. Deze motie kan dus uitgevoerd worden. Tot slot motie M11 over de internetsite voor jongeren. Na ook de jongeren geconsulteerd te hebben, zal het college deze motie uitvoeren. Dat lijkt mij prima, vooral als jongeren zelf initiatieven nemen. Ik ben er echter niet voor om bestaande voorzieningen die het nu goed doen daarvan de dupe te laten worden door die te koppelen aan iets dat

nog opgezet moet worden. Ik wil de zaak daarom omkeren naar: kijken wat wij hebben, kijken hoe wij iets kunnen bijschaven, kijken wat mogelijk toegevoegd kan worden en dat allemaal in overleg met de commissie. Dat lijkt mij de goede volgorde en niet andersom.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat de gedeputeerde daarmee exact de lijn aangeeft die de ChristenUnie voorstaat. De heer Van de Groep heeft gezegd dat als het college tegen deze motie volmondig ja zegt, dat wij die dan kunnen intrekken. Ik begrijp nu uit de woorden van de gedeputeerde dat zij dat doet.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het eerste punt onder 'besluiten' onderschrijf ik niet, omdat daarbij wordt uitgegaan van het omgekeerde, namelijk een nieuwe internetsite waaraan bestaande zaken gekoppeld kunnen worden. Dat lijkt mij niet goed. Wij moeten kijken naar wat wij nu hebben en dat goed functioneert. Daar zouden wijzigingen in aangebracht kunnen worden en mogelijkwijze kan daar een internetsite aan gekoppeld worden als een chatlijn niet voldoende is. Daarnaast moet echter nog gekeken worden.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mijn waarneming is dat een dergelijke functionaliteit gedeeltelijk al beschikbaar is bij de kindertelefoon.nl. Vervolgens vraag ik mij af of dat niet gewoon kan worden uitgebreid. Eigenlijk hoor ik de gedeputeerde zeggen dat zij wil wat onder het eerste bolletje staat van het besluit.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb echter duidelijk gemaakt wat mijn intentie is. Als dat spoort met wat de heer Van Kranenburg wil, dan zijn wij er volgens mij uit.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Die stellige indruk heb ik.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog drie punten te behandelen. Mevrouw Raven heeft gevraagd of het niet beter zou zijn om in plaats van € 500.000 voor de OV-chipkaart te ramen daar een p.m-post van te

maken. Het college heeft enkele redenen om dat niet te doen en dat bedrag van € 500.000 toch wel te handhaven. Een van de belangrijkste redenen is wel dat de 20 overheden gezamenlijk hebben uitgesproken dat per 1 januari 2007 de OV-chipkaart wordt ingevoerd. Dat is wel hun intentie. Dat houdt in dat wij voor invoeringsmaatregelen al voor die tijd, dus in 2006, dat geld nodig zullen hebben. Dat betreft dan een volstrekt nieuw fenomeen, waarbij de provincies hun eigen rol hebben. Wij denken dat dat geld daarvoor beslist nodig zal zijn. De angst overigens van mevrouw Raven dat dit de onderhandelingen met de vervoersmaatschappijen zou beïnvloeden, zal wat ons betreft niet het geval zijn. Wij weten op dat punt immers precies wat wij willen en wij kennen onze pappenheimers op dat gebied.

Naar aanleiding van wat de heer Bijkerk heeft opgemerkt, lijkt het mij goed die discussie over de OV-fiets te doen aan de hand van de notitie die ook in de commissie aan de orde zal komen. Dan kunnen wij tevens wat meer in de diepte ernaar kijken. Een overzicht over allerlei andere vormen van fietsvoorzieningen bij OV-knooppunten kan wat mij betreft snel geleverd worden als dat stuk naar de commissie is gestuurd en dat laatste zal inmiddels al het geval zijn.

Het verband tussen beprijzen en de luchtvervuiling hebben wij goed begrepen. Het college houdt even vast aan de conclusies die toen in de commissie IME zijn getrokken. Op die basis zouden wij verder kunnen gaan.

Mevrouw Jonkers heeft nog gesproken over de € 250.000 voor de ICT. Wij vinden dat de provincie Utrecht als de draaischijf van Nederland er alles aan moet doen om mee te denken over vormen waarbij met ICT de doorstroming bevorderd kan worden. Zij hoeft niet bang te zijn dat dat tot een nog groter bedrag leidt. Daar zijn de Staten immers zelf bij; zij hebben het budgetrecht.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het amendement A3, onder andere ingediend door de heer Bijkerk, gaat over de beperking van de externe investeringen. Daarin wordt gevraagd een bedrag van € 250.000 niet voor dat doel te begroten. Als ik zou zeggen dat het college daar niet zoveel moeite mee heeft, zou dat betekenen dat dit makkelijk in mindering gebracht kan worden op het totaal geraamde bedrag. Dat is echter niet zo. De heer Bijkerk moet beseffen dat

wij dit niet voor onszelf doen, want het gaat om de burgers en de andere overheden die wij helpen. Ik begrijp het signaal van de heer Bijkerk echter anders. Hij vraagt te bekijken of wij het allemaal nog efficiënter, effectiever en goedkoper kunnen doen, kortom, heel zakelijk. Daarmee kunnen wij instemmen. Wij moeten daar bij echter wel stellen dat de heer Bijkerk zelf zegt in dat amendement dat de financiële onderbouwing nog zeer grof is. Dat is waar. Die is grof. 'Heel grof' betekent dus dat het in werkelijkheid zowel meer als minder kan zijn. Ik wil wel inzetten op minder, maar ik kan dan geen garantie geven dat het zal lukken. Met die kanttekening kan het college dit amendement wel accepteren.

Wat motie M1 over de biologische catering betreft, vind ik dat wij als goed werkgever het personeel alle ruimte moeten geven om te kiezen. Dat houdt in dat de een kiest voor iets wat biologisch is, de ander kiest voor iets wat lekker is. Ik denk niet dat wij ons moeten bezighouden met de vraag hoeveel procent biologische catering het wel moet zijn. Ik wil echter wel eens bekijken of er signalen binnenkomen dat mensen iets anders willen hebben. Ik wil immers wel graag een beetje inspelen op de behoefte die bij de mensen zelf bestaat.

Motie M15 is voor indiending ervan, zo heb ik begrepen, wat veranderd. Ik heb hier een tekst waarin oorspronkelijk stond: 'er zal desalniettemin weinig aandacht bij gemeenten voor deze problematiek zijn'. Die zin is later geschrapt en daar ben ik blij om. Daarmee wordt erkend dat er bij gemeenten wel degelijk aandacht voor deze problematiek is.

Het hele verhaal van motie M15 heeft twee kanten. Het komt ongetwijfeld aan de orde bij het onderzoek dat de Staten op zich hebben genomen; dat is het verhaal van de heer Bos en de zijnen. Dat verhaal wacht ik met belangstelling af. Tegelijkertijd heeft het ook iets te maken met de vraag: hoe laten wij gelden lopen? Dat heeft dan weer te maken met investeringsimpuls. Volgens mij is het veel verstandiger, als wij het hebben over geld, dat te koppelen aan de investeringsimpuls Stedelijke Vernieuwing en niet apart daar iets voor te gaan doen. Overigens stel ik vast dat die investeringsimpuls in de voorjaarsnota met bijna algemene stemmen is aangenomen, met alleen de stem van D66 tegen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Over de motie M16 inzake ecologisch onderzoek heeft inmiddels enig beraad plaatsgevonden. Ik verzoek het tweede deel van het verzoek te schrappen en daarvoor in de plaats te lezen: 'het college zonodig een begrotingsaanpassing op dit punt aan de Staten voor te leggen naar aanleiding van bovengenoemde rapportage'.

De VOORZITTER: Is die wijziging voor eenieder helder? Daar behoeven de Staten geen gedrukte versie van te zien? Het college evenmin.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ten aanzien van de motie M14 inzake Soestdijk hebben wij het college goed gehoord. Het college heeft de twee essentiële punten voor ons benadrukt in die zin dat het college ook vindt dat er een publieke functies moet zijn en dat het college een actieve lobby zal inzetten. Dat is voor ons prima. Wij hadden wel graag een uitspraak van de Staten over deze motie gehad, maar die krijgen wij blijkbaar niet. Die durf ontbreekt blijkbaar. Dus wij willen motie M14 daarom intrekken. Dat gebeurt dan bij dezen.

Mevrouw DEKKER (D66): Mijnheer de Voorzitter! De Staten hebben daarnet allemaal een nieuwe versie uitgedeeld gekregen van motie M15 over de streefgetallen voor jongeren- en studentenhuisvesting. Gehoord hebbend de discussie die wij daarnet hebben gevoerd en waarin ik heb geproefd dat het verstandig is het onderwerp toe te voegen aan de commissie Bouwstagnatie. Ik besef dat mijn handschrift niet voor iedereen even makkelijk te lezen is. Ik neem daarom de vrijheid om voor te lezen wat de veranderingen zijn:

Wij dragen dit verzoek dus niet op aan het college van Gedeputeerde Staten, maar wij besluiten zelf het vraagstuk te betrekken bij het onderzoek van de commissie Bouwstagnatie: 'naar analogie van het programma Wel Thuis een programma te ontwikkelen, waarin een streefcijfer voor jongeren- en studentenhuisvesting voor de komende vijf jaar wordt bepaald, zonodig een stimuleringsregeling te ontwerpen die het voor partijen aantrekkelijk maakt om ook voor de genoemde groepen betaalbare huisvesting te realiseren en daarover in de eindrapportage in april 2006 te rapporteren.'

De VOORZITTER: De tekst is voorgelezen. Ik constateer dat de Staten daarmee volstaan.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De ChristenUnie trekt motie M12 over de Laagte van Pijnenburg en Paleis Soestdijk in gelet op de toezeggingen van beide gedeputeerden.

De VOORZITTER: Waarvan akte. Dan sluit ik hiermee de beraadslagingen over de programmabegroting 2006 inclusief moties en amendementen. Hebben de fracties behoefte aan een schorsing om zich nader uit te spreken over moties en amendementen? Dat is niet het geval.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A2 te aanvaarden. Tegen het amendement heeft gestemd de fractie van GL.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A3 te aanvaarden. Tegen het amendement hebben gestemd de fracties van D66, de ChristenUnie, de SGP en de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A4 te aanvaarden. Tegen het amendement hebben gestemd de fracties van de PvdA, D66 en de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A5 te aanvaarden.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Omdat in de derde overweging van amendement A6 'integrale aanpak' staat, zullen wij voor stemmen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A6 te aanvaarden. Tegen het amendement hebben gestemd de fracties van de PvdA, GL en D66.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A7 te aanvaarden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten amendement A8 te verwerpen. Voor het amendement hebben gestemd de fracties van de PvdA, GL, D66 en de SP.

De VOORZITTER: De moties M5, M6 en M7 zijn eigenlijk amendementen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M5/A09 te aanvaarden. Tegen de motie heeft gestemd de fractie van de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M6/A10 te aanvaarden. Tegen de motie hebben gestemd de fracties van D66, de SGP en de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M7/A11 te aanvaarden. Tegen de motie heeft gestemd de fractie van de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M9 te aanvaarden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M1 te verwerpen. Voor de motie heeft gestemd de fractie van de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M2 te aanvaarden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M3 te aanvaarden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M4 te aanvaarden. Tegen de motie hebben gestemd de fracties van de PvdA en de SP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten motie M11 te aanvaarden. Tegen de motie hebben gestemd de fracties van het CDA en de SGP.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten (de gewijzigde) motie M13 te aanvaarden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten (de gewijzigde) motie M15 te aanvaarden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten de gewijzigde motie M16 te aanvaarden.

De VOORZITTER: Verlangt iemand aantekening bij het voorstel zelve?

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter!

Wij verlangen aantekening bij de projecten: Pj01: projectmatig werken, Pj03 en Pj04: nieuwbouwwplannen en de representatieve ruimten, Pj08: ICT onderweg.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 verlangt aantekening bij Pj03. Wij gaan wel akkoord met die € 200.000 maar niet voor die € 2.800.000 het jaar daarna. Wij vragen ook aantekening voor Pj04.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De SGP wil aantekening bij project Pj15 en bij de programma's 5.4 inzake cultuur.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het geamendeerde voorstel.

De VOORZITTER: Ik heb begrepen dat de griffier tijdens de korte schorsing van daarnet even overleg heeft gehad met een aantal fractievoorzitters en –woordvoerders. Als ik de opgegeven minuten spreektijd bij elkaar optel, staat er nog een uur spreektijd open. Dat zou, naar ik heb begrepen, ook drie kwartier kunnen zijn. De griffier gaat ervan uit dat de Staten om kwart voor zeven klaar zijn. Dat zou het voorstel kunnen opleveren dat u nu door gaat, zodat u aansluitend kunt dineren. Van agendapunt 20 inzake de breedtesport moeten de Staten nog even duidelijk maken of dat nog een verdere behandeling verdient na wat er al over is gezegd bij de begrotingsbehandeling.

In het fractievoorzittersoverleg heb ik gemeld dat ik dringend in Den Haag word verwacht. Daarom geef ik de voorzittershamer aan de heer Bijkerk en wens ik hem en u nog een vruchtbare vergadering en een smakelijk diner voor straks.

(De heer Bijkerk neemt het voorzitterschap over.)

PS2005REG06 Subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderijen provincie Utrecht 2005

De heer SELDENRIJK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het doel van deze subsidieverordening is duidelijk: het oplossen van knelpunten bij de intensieve veehouderijen en daarbij het realiseren

van doelen op het gebied van natuur, milieu en landschap. Een oplossing voor deze bedrijven die zijn gelegen binnen de extensiveringsgebieden was en is een essentieel onderdeel van het reconstructieplan. De verordening gaat uit van verplaatsing van zestien bedrijven binnen de provincie. Wij hopen dat de toekomst zal uitmaken dat dit ambitieniveau te laag is.

Inhoudelijk hebben wij over deze verordening nog wel enkele opmerkingen. In de verordening is opgenomen dat de ondergrond van de stallen overgaat naar de BBL (Bureau Beheer Landbouwgronden), met een uitzondering voor bedrijven die hun grondgebonden activiteiten voortzetten. Dit volgens ons stringente beleid wekt onze verbazing. Door deze verplichting op te nemen zal, zo menen wij, de doelstelling niet worden gehaald. Wij vragen ons dan ook af wat het nut is en de noodzaak om de BBL-regeling zo in te zetten. Dit soort subsidieverordeningen vraagt om maatwerk bij ondernemers maar ook bij de andere partners die hierbij zijn betrokken. Daarom vinden wij dat de BBL-regeling niet automatisch moet inhouden dat bij erven die te koop worden aangeboden aan BBL er een keuze-mogelijkheid voor de eigenaar is. Voor de gronden binnen de EHS is daarnaast een overeenkomst in het kader van de subsidieregeling voor natuur of doorlevering aan BBL een mogelijkheid, waarna het beheer kan plaatsvinden door particulier, agrarisch ondernemer, landgoedeigenaar of natuurorganisaties. Door deze keuzemogelijkheden op te nemen binnen de BBL-regeling zal deze VIV-subsidieverordening werkelijk kunnen bijdragen aan het bereiken van de doelen binnen de reconstructieplannen, zoals wij, als Staten, dat bedoeld hebben.

De heer DAMEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! In aansluiting op wat hierover door het CDA is gezegd – daarmee zijn wij het overigens helemaal eens – hebben wij tijdens de gezamenlijke vergadering van de commissies WEM en REG aan de portefeuillehouder enkele vragen gesteld. De meeste daarvan zijn tot onze tevredenheid beantwoord, waarbij de gedeputeerde bij die verplaatsingen van de intensieve veehouderij naar de landbouwontwikkelingsgebieden heeft gezegd, dat hij dus ook zou kijken naar verplaatsing buiten die gebieden. In dat verband is onder meer Flevoland genoemd. Het doet ons deugd dat er ook naar die mogelijkheid door de gedeputeerde met ambtelijke derden

wordt gekeken. Wij zien vervolgens ook met belangstelling het overleg tegemoet in het IPO over de fiscaliteit bij verplaatsing en beëindiging van landbouwbedrijven. Bij het reconstructieoverleg afgelopen vrijdag, waarbij de portefeuillehouder een duidelijke rol heeft vervuld, hebben wij ook nog eens vernomen dat dit een klemmend probleem is bij de verplaatsing van de bedrijven. Wij zien daarom ook dat overleg binnen IPO-verband en met het ministerie van Financiën met belangstelling tegemoet. Bij dat maatwerk, waarbij ook de portefeuillehouder met diens collega voor ruimtelijke ordening vanwege het flankerend beleid betrokken is, is het natuurlijk ook essentieel een aantal zaken binnen die verplaatsing in die reconstructiegebieden te realiseren.

Zoals ook de heer Seldenrijk daarnet heeft gezegd, gaat het echter bij ons natuurlijk toch ook om de overdracht van die gronden naar BBL. Bij wat het college heeft voorgesteld, gaat het duidelijk om het doel en het beoogde effect. Daar is dan ook niets mis mee. Die overdracht van gronden naar BBL is een middel. Dat is een van de middelen in de gereedschapskist die het college nodig heeft om de reconstructie succesvol te realiseren, zoals de gedeputeerde dat ook heeft beaamd. Daarom heeft onze fractie er moeite mee, of sterker nog: wij zouden er niet mee kunnen instemmen. Maar de gedeputeerde kennende, zal deze zelf wel met een creatieve oplossing komen als er een verplichte overdracht van die gronden aan BBL zal blijven bestaan. Nogmaals die overdracht is een middel en geen doel op zichzelf. Wij hebben in het veld geconstateerd dat het juist ook een belemmering voor die bedrijven zou zijn om daaraan deel te nemen als zij zouden weten dat hun achtertuin straks naar BBL zou overgaan. Terecht wordt dan ook van verschillende kanten gesteld dat voorkomen moet worden dat er dan alsnog agrarische bedrijfsvoering komt op die BBL-gronden, of dat daar andere ongewenste ontwikkelingen komen. Dat kunnen wij overigens heel goed regelen via het bestemmingsplan, intrekken van de milieuvergunning of desnoods via een op te stellen privaatrechtelijke overeenkomst, waarbij de eigenaar zich verplicht daar nooit meer een agrarisch bedrijf te realiseren. Het intrekken van de milieuvergunning in het kader van de bestemmingsplanwijziging is hét middel. Wij hebben immers zojuist geconcludeerd dat wij niet te bevoogdend bezig moeten

zijn, want dat is het middel dat de gemeenten hanteren.

Uiteraard moet er geen dubbele subsidiëring zijn. Wij moeten niet van twee walletjes gaan eten, zoals het ook in de stukken staat. Daarom stellen wij voor dat artikel 4b eruit moet en dat artikel 6, lid 1 dan geschrapt zal kunnen worden als het gaat om grondoverdracht van BBL-gronden. Wij zien liever dat het een keuzemogelijkheid, een of/of-mogelijkheid, een vangnetmogelijkheid is. In het reconstructieoverleg van 10 maart 2003 is aangegeven dat de overdracht van gronden aan BBL verplicht is in reservaat- of beheersgebieden binnen de EHS, of de betrokken persoon kan dan gebruikmaken van de SN-regeling (regeling particulier natuurbeheer). Dus concreet: twee zaken. Ten eerste: gronden waarbij de stallen worden gesloopt, worden niet verplicht overgedragen aan BBL, dat is een keuzemogelijkheid. Ten tweede: gronden die zijn gelegen binnen de EHS, die dus ook begrensd zijn, worden verplicht overgedragen of de eigenaar gebruikt daar in feite de mogelijkheid van de omvorming van die gronden tot natuurgebied. Daarmee hebben wij dan de doelen bereikt die wij hebben geformuleerd in het reconstructieplan. Wij vernemen graag van de gedeputeerde of met name artikel 4b en artikel 6 sub 1 van het voorliggende stuk op de door ons genoemde wijze kunnen worden gecorrigeerd. Wij kunnen dan voortvarend met de reconstructie verder gaan.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Met dit voorstel wordt een volgende stap gezet in het proces van de reconstructie. Dat is op zichzelf een heel goede zaak. De subsidievoorstellen behelzen onder meer een vergoeding voor kapitaalsvernietiging van bestaande stallen, een sloopvergoeding en een bijdrage in de verplaatsingskosten. Ook anderszins worden ondernemers die hun bedrijf willen verplaatsen behoorlijk gesteund, gratis van advies voorzien en dergelijke. Wij zien dat bij het hele pakket de opkoop door de BBL hoort. In de provincie Brabant is dat overigens anders gegaan, waar die bedrijven door de provincie zelf worden opgekocht. Wat er nu wordt voorgesteld, vind ik een zeer reële constructie. Met belangstelling heb ik natuurlijk geluisterd naar het pleidooi van de heren Seldenrijk en Damen. Ik denk dat het echter niet helemaal zonder reden is dat er voor deze constructie is gekozen. Volgens

een evaluatierapport van de Regeling Beëindiging Veehouderij (RBV) zijn in Gelderland bij de evaluatie van de pilot 'Ruimte voor ruimte' in 27% van de gecontroleerde opstallen activiteiten ontdekt die strijdig zijn met het bestemmingsplan. Natuurlijk hoort de provincie goed te controleren wat er na de bedrijfsbeëindiging gebeurt, maar het zal wellicht een hele handhavingsoperatie vergen als de provincie de en-en-optie zou kiezen.

De heer DAMEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik de heer Kloppenborg wat vragen over die handhaving? Dat is toch ook een taak van de gemeenten? Wij hebben daarnet bij de discussies over de begroting geconstateerd dat de provincie niet te dirigistisch bezig moet zijn en dat de gemeenten ook hun verantwoordelijkheid kennen. Omdat wij bang zijn dat de gemeenten dat niet kunnen, moeten wij geen extra wet- en regelgeving en extra bepalingen invoeren. Laten wij als provincie niet op de stoel van die bestuurders gaan zitten.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! In ieder geval moeten wij de consequenties zien als wij in feite voor een ietwat ander model kiezen. Dan moeten wij inderdaad de verordening op meerdere punten aanpassen. Dan moeten wij ook rekening houden met economische activiteiten in misschien andere zin op locaties van verplaatste bedrijven. Misschien moeten wij deze zaak financieel heel anders inrichten.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Met dit reconstructieplan zet de provincie een belangrijke stap. De enige discussie die kennelijk nog speelt, betreft de rol van de BBL in dit proces. Voor ons hoeft de BBL echt niet in alle gevallen een rol te spelen. Wat de suggestie betreft om artikel 6, lid 1 te schrappen, ben ik benieuwd naar de reactie van de gedeputeerde daarop.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik sluit aan bij het betoog van de heren Seldenrijk en Damen.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De regeling moet vandaag worden aangenomen. Dat moet ik vooraf stellen. Wij kunnen niet meer wachten met het inzetten van deze middelen nu wij groots hebben duidelijk

gemaakt dat wij dat plan hebben geaccepteerd en dat wij geld hebben voor de uitvoering ervan. Als wij dan met elkaar een te moeilijke discussie gaan voeren over een aantal middelen, zou de uitvoering van het plan kunnen stagneren. Het klopt dat deze herinrichting twee kanten heeft. Enerzijds om bedrijven met toekomst inderdaad die toekomst helpen mogelijk maken in een gebied waar ze zich kunnen ontwikkelen. Dat is immers ook de reden waarom ze verplaatst moeten worden, want ze zitten nu op de verkeerde plek. Ten tweede wordt daarmee een publiek doel gediend: het beter maken van het milieu, de natuur en het landschap. Alleen onder die strikte voorwaarden is Brussel akkoord gegaan met een regeling zoals die nu in concept voorligt. Daar is natuurlijk tot op het bot over onderhandeld. Dat is te begrijpen. Voor Brussel was het van het grootste belang te kunnen beoordelen in hoeverre hier sprake is van staatssteun, dus bijvoorbeeld bedoelde of onbedoelde bevoordeling met publieke middelen. In de regeling proberen wij die angst van Brussel te ondervangen door het doorleveren van gronden aan de BBL. Die kan dan in opdracht van de provincie weer voor verdere doorlevering zorgen. Naar particulier beheer of anderszins.

Het is waar dat Brussel niet strikt eist dat die gronden aan de BBL moeten worden doorgeleverd. Dat was voor ons een argument om Brussel daarvan te overtuigen. Ik kan alleen lezen dat in dezen alleen maatwerk wordt geleverd en dat in die zin ook niet automatisch de verplichting van doorlevering bestaat. Feitelijk klopt dat ook. Ik heb maar één ding in dit geval. Dat is dat het doel wordt gerealiseerd: zorgen dat er een goed beheer van de EHS komt. Of dat door een organisatie gebeurt of door een particulier of een agrariër, maakt niet uit. Zij moeten immers allemaal voldoen aan dezelfde doelstelling. Daartoe wordt er een beheerscontract gesloten dat voor eenieder gelijk is. Als men in die zin van mij ook aanneemt dat er op die manier mee om wordt gegaan, dan is de BBL ook te zien als een vangnet voor doorlevering en niet als een verplichting.

De heer DAMEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben blij met de beantwoording van de gedeputeerde. Dan blijft er nog wel een vraag over. In artikel 6, lid 1 gaat het dus wel over de ondergrond en het erf. Ik neem aan dat daarvoor dan ook het vangnet wordt gecreëerd.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Feitelijk geldt daar dezelfde situatie.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2005ZCW08

Evaluatie provinciaal breedtesportbeleid 2004-2005

De VOORZITTER: Ik heb begrepen uit het overleg in de wandelgangen dat dit inmiddels een sterstuk zou kunnen worden. Of is die conclusie onjuist?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wat het CDA betreft is dat voorstel akkoord.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De PvdA is ook akkoord.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De VVD is ook akkoord.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! GL is ook akkoord met de aantekening dat wij tegen zullen stemmen.

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Hetzelfde geldt voor D66.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Voor ons is dat een sterstuk.

De VOORZITTER: Ik concludeer dat dit een sterstuk is geworden. De fracties van GL en D66 vragen aantekening.

Zonder hoofdelijk stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel, met de aantekening dat de fracties van GL en D66 geacht worden tegen het voorstel gestemd te hebben.

PS2005ZCW15

Motie Vlagtwedde met betrekking tot asielbeleid

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wij kunnen heel kort zijn over dit onderwerp, omdat dergelijke onderwerpen sowieso uitvoerig in de commissie worden besproken. Dit soort onder-

werpen hoort niet in de Staten thuis. Bovendien hebben wij gebeld met de gemeente Vlagtwedde en daarbij is mij gebleken dat het helemaal niet de bedoeling is dat wij hier moties aannemen. In tegenstelling overigens met wat er in de begeleidende brief staat. Dus ik begrijp de verwarring wel. Zij vragen een adhesiebetuiging. Ook dat is geen taak van de Staten, maar dat is veel meer een taak van individuele fracties. Ons voorstel is dan ook dat individuele fracties die daaraan behoefte hebben zelf een adhesiebetuiging sturen en dat dit niet via de Staten wordt gedaan.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan mij helemaal vinden in de woorden van mevrouw Raven. Daarbij komt dat de Tweede Kamer-fractie van de PvdA in het debat in de Tweede Kamer heeft gezegd voor een generaal pardon te zijn ten aanzien van deze groep mensen. Als wij hier nu naar de motie kijken, beperkt zich dat alleen tot de gemeente Vlagtwedde. Een adhesiebetuiging is voorts een zaak voor fracties. Daarvoor pleit ik dan.

De heer SWANE (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Korthedshalve meld ik dat de VVD het volledig eens is met wat mevrouw Raven zojuist heeft gezegd.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben in de commissie al gemeld dat wij in principe geen behoefte hebben aan een dergelijke motie, maar dat wij ons wel geheel in de inhoud ervan kunnen vinden. Vervolgens kwam het punt aan de orde dat wij bij de gemeente Vlagtwedde zouden reageren en ik stel voor om in het verlengde van wat vorige sprekers hebben gezegd te benadrukken dat wij dat in positieve zin doen bij Vlagtwedde.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik sluit mij aan bij de woorden van mevrouw Raven.

Mevrouw JONKERS (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij een eerdere Statenvergadering stond de brief van gemeente Vlagtwedde – gelegen in de provincie Groningen, met op haar grondgebied het uitzetcentrum Ter Apel – op de lijst van ingekomen stukken. De SP was en is van mening dat wij deze

oproep niet ter kennisgeving konden aannemen en vervolgens is besloten deze brief te bespreken in de commissie ZCW.

Eerder deze dag heb ik gesproken over het nut van de provincie voor haar inwoners, en over de toegevoegde waarde van deze middenbestuurslaag. Een van de taken van het middenbestuur is ons inziens de verbinding vormen tussen landelijk beleid en gemeentelijke werkelijkheden. Elke burgemeester, elke wethouder en elk raadslid kan u verhalen vertellen over zaken waar het landelijke beleid en de uitvoering, de werkelijkheid dus, botsen. Het asielbeleid is een beleidsterrein dat op landelijk niveau thuishoort. Maar het zijn gemeenten die te maken krijgen met op straat zwerfende kinderen, kinderen die midden in een schooljaar worden opgepakt, getransporteerd naar een uitzetcentrum en vervolgens een paar weken later toch weer worden losgelaten. Of, zoals de gemeenteraadsfracties van CDA, GL, PvdA en ChristenUnie van Vlagtwedde formuleren: zij worden binnen het huidige asielbeleid geconfronteerd met diep menselijk leed en met beleid dat in strijd is met het Verdrag voor de Rechten van het kind.

Deze problemen spelen ook in onze provincie. Gedeputeerde Staten erkennen dit ook. De stelling dat de provincie niet uit eigen negatieve ervaring kan putten om deze motie te ondersteunen, lijkt ons, met alle respect, onzin. Als je gaat praten met de mensen van de drie regionale afdelingen van Vluchtelingenwerk Nederland, die in onze provincie actief zijn, vliegen de schrijnende verhalen je om de oren.

En dan nog, al had de provincie er echt niet direct mee te maken, wij hebben eerder vandaag – en terecht – besloten per inwoner € 1 hulp te bieden aan Pakistan. Die aardbeving vond, zoals bekend, niet plaats binnen onze provinciegrenzen. Het is ons inziens niet meer dan fatsoenlijk om hulp te geven wanneer dat gevraagd wordt en het tot de mogelijkheden behoort. De gemeente Vlagtwedde vraagt ons, Provinciale Staten van Utrecht, haar motie te steunen of een motie van gelijke strekking aan te nemen en dat besluit toe te zenden aan parlement en regering. De SP is van mening dat wij aan dit verzoek moeten voldoen.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SGP sluit zich aan bij de woorden van mevrouw Raven.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Iedereen is unaniem van mening dat er zaken zijn met betrekking tot asielzoekers die wij allemaal vreselijk vinden. Dat is een gegeven waar wij geen van allen omheen willen. In dit verband gaat het er vooral om of wij het wel of niet tot onze taak rekenen om hierover een motie aan te nemen. Het college vond dat dit niet het geval is en heeft dat dan ook geadviseerd. Recentelijk hebben de Staten dat stuk ontvangen. Het voorstel van mevrouw Raven dat eigenlijk breed is omarmd door een meerderheid uit de Staten lijkt mij een goede zaak. Dan kan er bij de gemeente Vlagtwedde per fractie hierop gereageerd worden en kunnen wij in ieder geval onze gevoelens laten blijken.

De VOORZITTER: Is er nog behoefte aan opmerkingen in tweede termijn? Dat is niet het geval, zie ik. Ik concludeer derhalve dat de meerderheid van de Staten het eens is met het voorstel van GS met toevoeging van de ook door anderen ondersteunde suggestie van mevrouw Raven om dit langs de weg van de fracties verder af te handelen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

Sluiting

De VOORZITTER: Daarmee zijn wij door de agenda van vandaag heen, waarvoor dank aan alle betrokkenen, ambtelijk en politiek.

Wij zijn zelfs nog wat vroeg voor de maaltijd.

Ik verzoek u nog wel van de maaltijd gebruik te maken. Die is niet alleen zeer smakelijk, maar ook berekend op de omvang van een gezelschap als dit. Ik wens u een goede maaltijd en vervolgens wel thuis.

(Einde van de vergadering om 18.15 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 9 januari 2006.

De voorzitter,

De griffier,